Kot 12

No 152

D.n Phelipe de S. Martin

S

Poemata Theocriti Syracusani

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

Es de los Remedios de Carm.^s

Aux. de Triana

Φίλιππος ὁ Ἀλεξάνδρου Πανδουλφίνου, Εὐφροσύνῳ Βωνίνῳ Φλωρεντίνῳ σοφῷ τε καὶ ἀγαθῷ εὖ πράττειν.

Ἐγὼ καίπερ μήτε γενόμενος αὐτόπτης μηδέπω καὶ νῦν τῆς λογιωτάτης σου κεφαλῆς, μήτε συγγενόμενός σοι τοπαράπαν, ἔτι γὰρ βρέφος ὄντα νεογνὸν καὶ τοῖς σπαργάνοις ἐντυλισσόμενον, τῆς γλυκυτάτης με πατρίδος ἐξεκόμισαν οἱ γονεῖς, ὅμως ἀεὶ καὶ φιλῶν καὶ τῆς σοφίας ἀγάμενός σε διατελῶ. ἄλλοι μὲν γὰρ ἄλλων πεφύκασιν ἐρασταί, ἐγὼ δὲ λογίοις προσπέπονθα καὶ πεπαιδευμένοις. οἷον ἡ φήμη καὶ σὲ μαρτυρεῖ διαθρυλλοῦσα. συνειδὼς οὖν ἐμαυτῷ εὐνοϊκῶς ἔχοντι πρός σε, ἀντιφιλεῖσθαι πέπεισμαι πρὸς σοῦ. θείᾳ γάρ τινι προνοίᾳ τῶν ὁμοφυῶν αἱ ψυχαὶ ἀλλήλων ἐξήρτηνται καὶ συνόδοις ἀρρήτοις εἰώθασι συμπλέκεσθαι μετ' ἀλλήλων ὡς ἐπαναγκὲς ὂν τὴν ἐρωμένην ἀντερᾶν. ἅτε δὴ φίλου σου καὶ χρηστοῦ τὸν τρόπον ἀνδρὸς ἠβουλήθην δεηθῆναι μικρὰν μὲν, ἐπαξίαν δὲ σοὶ μὲν δοῦναι χάριν, ἐμοὶ δὲ λαβεῖν. τίς οὖν ἐστιν αὕτη; διατρίβων ἐν Ἑνετίησι καὶ τῶν Μουσουρείων εἷς ὢν ἀκροατῶν, ἐνέτυχον ἀντιγράφῳ τινὶ τῶν Θεοκρίτου εἰδυλλίων, ὑπ' αὐτοῦ Μουσούρου τῆς ἀκριβοῦς ἀποδιορθώσεως ἀξιωθέντι, καθ' ὃν χρόνον τοῖς ἐν Παταβίῳ σχολασταῖς, τὴν Συρακουσίαν μοῦσαν φιλοφρόνως ἀναγνωρίζων τε καὶ ξεναγωγῶν, οὐ μόνον ἐπηνώρθου τὰ πρὶν ἐντυπωθέντα, τοῖς ἐκεῖ σφάλμασι μυρίοις οὖσι καὶ δυσιάτοις ὁμόσε χωρῶν, ἀλλὰ καί τιν' ἄλλα, τῇ μὲν ποιήματα, τῇ δ' ἐπιγράμματα Θεοκρίτου πασῶν μετὰ χαρίτων καὶ τῶν ἰοπλοκάμων ἔκγονα Μουσῶν προήγεν εἰς φῶς. ἀναλεξάμενος

ἐπί τινος ἀρχαιοτάτου βιβλίου· τὸ δ᾽ ἐλάνθανεν ἀποκείμε-
νον παρὰ Παύλῳ τῷ Βουκεφάλᾳ. τότε μὲν εὐφυεῖ νεανί-
σκῳ τῶν εὐγεγονότων. νῦν δ᾽ ἀνδρὶ γενναίῳ καὶ πολλῶν ἐμ-
πείρῳ πραγμάτων. τοῦτο δὴ τἀντίγραφον ἀποπέμπομεν
τοῖς περὶ Βερνάρδον τὸν Φιλίππου χαλκογράφοις πολλα-
πλασιασθησόμενον εἰς δέλτους, μικρὰς μὲν καὶ τοῖς λεγο-
μένοις ἐγχειριδίοις ἐμφερεῖς, πολὺ δὲ τὸ χάριεν ἐνδεικνυ-
μένας. ἐπειδὴ τοίνυν οὐ μόνον αὐτὸς ἦσθα λόγιος, ἀλλὰ καὶ
τῆς κοινῆς τῶν φιλολόγων ὠφελείας πολλαχόθεν ἔοικας
οὐκ ὀλιγωρῶν, ἐπιμελήθητι δέομαί σου ἴσα θεῷ ὅπως ἀπα-
ραλλάκτως τὰ νεαρὰ βιβλία τυπωθήσεται κατὰ ταὐτὰ
τοῖς ἐν τῷδε τῷ παρ᾽ ἡμῶν ἀρχετύπῳ διηκριβωμένοις μη-
δ᾽ ὁπουοῦν καινοτομούντων τῶν δοκησισόφων διορθωτῶν, τῶν
ὑπ᾽ ἀλαζονείας τε καὶ ἀπαιδευσίας τὰ καλῶς ἔχοντα δια-
φθειρόντων ἐπὶ προσχήματι, τοῦ μεθαρμόζειν εἰς τὸ καταλ-
ληλότερόν τε καὶ βέλτιον. οὕτω γὰρ οἱ τῶν ἑλληνικῶν τρό-
φιμοι λόγων, μὴ μόνον τοῖς περὶ Μουσοῦρον τὸν ἀρχηγὸν ταυ-
τησὶ τῆς εὐεργεσίας ἀλλὰ καὶ σοὶ τῷ συναγωνιστῇ καὶ συνερ-
γῷ πολλὴν εἴσονται χάριν. ἔρρωσο.

ΓΕΝΟΣ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Θεόκριτος ὁ τῶν βουκολικῶν ποιητής, συρακούσιος ἦν τὸ γένος, πατρὸς Σιμιχίδου· ὡς αὐτός φησι· Σιμιχίδα πᾶ δὴ σὺ μέσα μόριον πόδας ἕλκεις; ἔνιοι δὲ τὸ Σιμιχίδης ἐπώνυμον εἶναι λέγουσι· δοκεῖ γὰρ σιμὸς εἶναι τὴν πρόσοψιν. πατέρα δ' ἐσχηκέναι πραξαγόραν· καὶ μητέρα φιλίνναν. ἀκουστὴς δὲ γέγονε φιλητιάδου, καὶ ἀσκληπιάδου ὧν μνημονεύει. ἤκμασε δὲ κατὰ τὸν πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα λαγωόν. καὶ περὶ τὴν τῶν βουκολικῶν ποίησιν εὐφυὴς γενόμενος, πολλῆς δόξης ἐκ τούτων ἐπέτυχε. Κατὰ γοῦν τινας μόσχος καλούμενος θεόκριτος ἐπεκλήθη. Εγένετο δὲ ἰσόχρονος τοῦ τε Αράτου καὶ Καλλιμάχου καὶ τοῦ Νικάνδρου. ἐγένετο ἐπὶ τῶν χρόνων πτολεμαίου τοῦ φιλαδέλφου. κέχρηται δὲ ἰάδι διαλέκτῳ καὶ δωρίδι τῇ νέᾳ. δύο γάρ εἰσι· παλαιὰ καὶ νέα καὶ ἡ μὲν παλαιὰ τραχεῖά τίς ἐστι, καὶ ὑπέρογκος καὶ οὐκ εὐνόητος· ἡ δὲ νέα ᾗ καὶ θεόκριτος χρῆται μαλθακωτέρα τῆς παρὰ τῷ ἐπιχάρμῳ καὶ σώφρονι. οὐ μὴν ἀπολιμπάνεται καὶ αἰολίδος.

Αρτεμιδώρου γραμματικοῦ.

Βωκολικαὶ μοῖσαι σποράδην πόκα, νῦν δ' ἅμα πᾶσαι.
Εντὶ μιᾶς μάνδρας· ἐν τὶ μιᾶς ἀγέλας.
ἄλλος ὁ Χῖος, ἐγὼ δὲ Θεόκριτος· ὃς τάδε γράψα.
Εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ συρακοσίων.
Υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε φιλίννης
Μοῦσαν δ' ὀθνείην οὔτιν' ἐφελκυσάμην.

ΠΕΡΙ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ.

Τὰ βουκολικά φασιν ἐν λακεδαίμονι εὑρεθῆναι, καὶ περιττῶς προκοπῆς τυχεῖν. τῶν γὰρ περσικῶν ἐνεστώτων ἔτι καὶ φόβῳ πᾶσαν τὴν ἑλλάδα ταρασσόντων. ἐνέστη καὶ ἑορτὴ ἀρτέμιδος καρυάτιδος, τῶν δὲ παρθένων ἀποκεκρυμμένων διὰ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου ταραχήν. ἄγροικοί τινες εἰσελθόντες τὸ ἱερὸν, ἰδίαις ᾠδαῖς τὴν ἄρτεμιν ὕμνησαν. τῆς δὲ τούτων μούσης ἀρίστης γενομένης, παρέμεινε τὸ ἔθος καὶ ἐφυλάχθη. ἄλλοι δὲ ἐν τυνδαρίδι τῆς σικελίας πρῶτον ἀχθῆναι λέγουσι τὰ βουκολικά. Ὀρέστῃ γὰρ ἐκκομίζοντι τῇ ἀρτέμιδι ξόανον, ἐκ ταύρων τῆς σκυθίας, χρησμὸς ἐξέπεσεν. ἐν ἑπτὰ ποταμοῖς ἐκ μιᾶς πηγῆς ῥέουσιν ἀπολούσασθαι. ὁ δὲ προσελθεὶς εἰς ῥήγιον τῆς ἰταλίας, τὸ ἄγος ἀπενίψατο ἐν τοῖς λεγομένοις διαχώροις ποταμοῖς. ἔπειτα εἰς τὴν τυνδαρίδα τῆς σικελίας ἦλθεν. οἱ δὲ ἐπιχώριοι τὴν θεὸν ἰδίοις ᾄσμασι καθυμνήσαντες, ἔθει τὴν πρώτην παρέδωκαν εὕρεσιν. ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος οὗτος. Ἐν τοῖς συρακουσίοις στάσεως ποτὲ γενομένης καὶ πολλῶν πολιτῶν φθαρέντων εἰς ὁμόνοιαν τοῦ πλήθους ἐλθόντος, ἔδοξεν ἄρτεμις αἰτία γεγονέναι τῆς διαλλαγῆς. οἱ δὲ ἄγροικοι καὶ δῶρα ἐκόμισαν, καὶ τὴν θεὸν γεγηθότες ἀνύμνησαν. ἔπειτα τοῖς ἀγροίκοις ᾠδαῖς τόπον ἔδωκαν καὶ συνήθειαν.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ ΘΥΡΣΙΣ Η ΩΔΗ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΘΥ. Ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πί-
τυς αἰπόλε τήνα
ἁ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσ-
Α. δεται. ἁδὺ δὲ καὶ τὺ
Συρίσδες. μετὰ Πᾶνα τὸ δεύ-
τερον ἆθλον ἀποισῇ.
Αἴκα τῆνος ἕλῃ κεραὸν τρά-
γον, αἶγα τὺ λαψῇ.
Αἴκα δ᾽ αἶγα λάβῃ τῆνος γέρας, ἐς τὲ καταρρεῖ
ἁ χίμαρος· χιμάρω δὲ καλὸν κρέας ἔστε κ᾽ ἀμέλξῃς.
ΑΙ. ἅδιον ὦ ποιμὰν τὸ τεὸν μέλος ἢ τὸ καταχὲς
Τῆν᾽ ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
Αἴκα ταὶ μῶσαι τὰν οἴιδα δῶρον ἄγωνται,
ἄρνα τὺ σακίταν λαψῇ γέρας· αἰ δ᾽ ἐκ ἀρέσκῃ
Τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὺ δὲ τὰν ὄιν ὕστερον ἀξεῖς.
Θ. Λῇς ποτὶ τᾶν νυμφᾶν λῇς αἰπόλε τῇδε καθίξας
Ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἵ τε μυρῖκαι,
Συρίσδεν; τὰς δ᾽ αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομευσῶ;
ΑΙ. Οὐθέμις ὦ ποιμὰν τὸ μεσαμβρινὸν, οὐθέμις ἄμμιν
Συρίσδεν. τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες. ἦ γὰρ ἀπ᾽ ἄγρας
Τανίκα κεκμακὼς ἀμπαύεται· ἔντι γε πικρός·
Καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται.
ἀλλὰ τὺ γὰρ δὴ Θύρσι τὰ Δάφνιδος ἄλγεα εἶδες
Καὶ τᾶς βουκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο μώσης.

Δεῦρ' ὑπὸ τὰν πτελέαν ἑσδώμεθα τῶ τε Πριήπω
Καὶ τᾶν κρανιάδων κατ' ἐναντίον, ᾇπερ ὁ θῶκος
Τῆνος ὁ ποιμενικὸς καὶ ταὶ δρύες. αἰ δέ κ' ἀείσῃς
ὡς ὅκα τὸν Λιβύαθε ποτὶ χρόμιν ἇσας ἐρίσδων,
Αἶγά τέ τοι δωσῶ διδυματόκον ἐς τρὶς ἀμέλξαι
ἃ δύ' ἔχοισ' ἐρίφως ποταμέλξεται ἐς δύο πέλλας
Καὶ βαθὺ κισσύβιον κεκλυσμένον ἁδέϊ καρῷ·
Ἀμφῶες. νεοτευχὲς ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον.
Τῶ ποτὶ μὲν χείλη μαρύεται ὑψόθι κισσὸς
Κισσὸς ἑλιχρύσῳ κεκονισμένος. ἁ δὲ κατ' αὐτὸν
Καρπῷ ἕλιξ εἱλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι
Ἔντοσθεν δὲ γυνά τις θεῶν δαίδαλμα τέτυκται
Ἀσκητὰ πέπλῳ τε καὶ ἄμπυκι, πὰρ δέ οἱ ἄνδρες
Καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
Νεικείουσ' ἐπέεσσι τὰ δ' οὐ φρενὸς ἅπτεται αὐτᾶς·
ἄλλοκα μὲν τῆνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γελοῖσα,
ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν, ῥιπτεῖ νόον. οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
Δηθὰ κυλοιδιόωντες, ἐτώσια μοχθίζοντι.
Τοῖς δὲ μετὰ γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται·
Λεπρὰς, ἐφ' ᾇ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἕλκει
Ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερὸν ἀνδρὶ ἐοικώς·
Φαίης κεν γυίων νιν ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν·
ὧδέ οἱ ᾠδήκαντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἶνες,
Καὶ πολιῷ περ ἐόντι. τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἅβας·
Τυτθὸν δ' ὅσσον ἄπωθεν ἁλιτρύτοιο γέροντος
Πυρναίαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά,
Τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἱμασιαῖσι φυλάσσει

ἥμενος, ἀμφὶ δέ μιν δύ' ἀλώπεκες, ἁ μὲν, ἀν' ὄρχως
φοιτῇ σινομένα τὰν τρώξιμον, ἁ δ', ἐπὶ πήραν
πάντα δόλον τεύχοισα τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνήσειν
φατὶ πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκεσσι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν
Σχοίνῳ ἐφαρμόσδων· μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πήρης
Οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
Παντᾶ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος,
Αἰπολικὸν θάημα· τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι.
Τοῦ μὲν ἐγὼ πορθμεῖ καλυδωνίῳ αἶγά τ' ἔδωκα
ὦνον καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος
Οὐδὲ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν· ἀλλ' ἔτι κεῖται
ἄχραντον. τῷ καί τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμην
Αἴ κέν μοι τὺ φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείσῃς.
Κοὔτι τυ κερτομέω. πόταγ' ὦ 'γαθέ. τὰν γὰρ ἀοιδὰν
οὔτι πα εἰς ἀίδαν γε τὸν ἐκλελαθόντα φυλαξεῖς.
Θ. ἄρχετε βωκολικᾶς μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Θύρσις ὅδ' ὡξ αἴτνας καὶ θύρσιδος ἁδέα φωνά.
Πᾶ ποκ' ἄρ' ἦσθ' ὅκα δάφνις ἐτάκετο πᾶ ποκα νύμφαι
ἢ κατὰ πηνειῶ καλὰ τέμπεα ἢ κατὰ πίνδω.
Οὐ γὰρ δὴ ποταμῶ γε μέγαν ῥόον εἴχετ' ἀνάπω
Οὐδ' αἴτνας σκοπιὰν, οὐδ' ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Τῆνον μὰν θῶες τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,
Τῆνον χ' ὠκ δρυμοῖο λέων ἀνέκλαυσε θανόντα.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Πολλαί οἱ πὰρ ποσὶ βόες. πολλοὶ δέ τε ταῦροι

Πολλαὶ δ᾽ αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ᾽ ἀοιδᾶς
ἦνθ᾽ ἑρμᾶς πράτιστος. ἀπ᾽ οὔρεος, εἶπε δέ. δάφνι
Τίς τυ κατατρύχει· τίνος ὦ᾽γαθὲ τόσσον ἔρασαι
Αρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ᾽ ἀοιδᾶς·
ἦνθον τοὶ βοῦται, τοὶ ποιμένες ᾡπόλοι ἦνθον
πάντες ἀνηρώτευν τί πάθοι κακόν· ἦνθ᾽ ὁ πρίαπος
Κἤφα, δάφνι τάλαν τί τὺ τάκεαι· ἁ δέ τε κώρα
Πᾶσαν ἀνὰ κράναν πάντ᾽ ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται·
ἄρχετε βωκολικᾶς μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ᾽ ἀοιδᾶς
Ζατεῦσ᾽ ἆ, δύσερώς τις ἄγαν καὶ ἀμήχανος ἐσσί·
Βούτας μὲν ἐλέγευ· νῦν δ᾽ αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας·
Ὠιπόλος ὅκκ᾽ ἐσορῇ τὰς μηκάδας οἷα βατεῦνται·
Τάκεται ὀφθαλμὼς ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο·
ἄρχετε βωκολικᾶς μοῖσαι φίλαι ἄρχετ᾽ ἀοιδᾶς·
Καὶ τὺ δ᾽ ἐπεί κ᾽ ἐσορῇς τὰς παρθένος οἷα γελᾶντι,
Τάκεαι ὀφθαλμὼς ὅτι οὐ μετὰ ταῖσι χορεύεις·
Τὼς δ᾽ οὐδὲν ποτελέξαθ᾽ ὁ βωκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῶ
ἄνυε πικρὸν ἔρωτα· καὶ ἐς τέλος ἄνυε μοίρας·
ἄρχετε βωκολικᾶς μοῖσαι φίλαι ἄρχετ᾽ ἀοιδᾶς·
ἦνθέ γε μὰν ἁδεῖα καὶ ἁ κύπρις γελόωσα
Λάθρη μὲν γελάοισα, βαρὺν δ᾽ ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα
Κεἶπε τὺ θὴν τὸν ἔρωτα κατεύχεο δάφνι λυγιξεῖν;
ἆρ᾽ οὐκ αὐτὸς ἔρωτος ὑπ᾽ ἀργαλέω ἐλυγίχθης·
ἄρχετε βωκολικᾶς μοῖσαι φίλαι ἄρχετ᾽ ἀοιδᾶς
Τὰν δ᾽ ἄρα χὠ δάφνις ποταμείβετο κύπρι βαρεῖα,
Κύπρι νεμεσσατά, κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής·

ἤδη γὰρ φράσδη πάνθ' ἅλιον ἄμμι δεδύκειν
Δάφνις· κἠν ἀΐδᾳ κακὸν ἔσσεται ἄλγος ἔρωτι.
ἄρχετε βωκολικᾶς μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Οὐ λέγεται τὰν κύπριν ὁ βωκόλος· ἕρπε ποτ' ἴδαν
ἕρπε ποτ' ἀγχίσην· τηνεὶ δρύες· ὧδε κύπειρος.
ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμανέεσσι μέλισσαι.
ἄρχετε βωκολικᾶς μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Ὡραῖος χ' ὤδωνις ἐπεὶ καὶ μᾶλα νομεύει.
Καὶ πτῶκας βάλλει· καὶ θηρία πάντα διώκει.
ἄρχετε βωκολικᾶς μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Αὖτις ὅπως στάσῃ διομήδεος ἆσσον ἰοῖσα.
καὶ λέγε τὸν βώταν νικῶ δάφνιν, ἀλλὰ μάχευ μοι.
ἄρχετε βωκολικᾶς μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὦ λύκοι ὦ θῶες· ὦ ἀν' ὤρεα φωλάδες ἄρκτοι.
χαίρεθ' ὁ βωκόλος ὔμμιν ἐγὼ δάφνις· οὐκέτ' ἀν' ὕλαν,
Οὐκέτ' ἀνὰ δρυμὼς οὐκ ἄλσεα· χαῖρ' ἀρέθοισα
Καὶ ποταμοὶ τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ θύμβριδος ὕδωρ.
ἄρχετε βωκολικᾶς μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Δάφνις ἐγὼν ὅδε τῆνος ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων
Δάφνις ὁ τὼς ταύρως καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων
ἄρχετε βωκολικᾶς μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὦ πὰν πάν, εἴτ' ἐσσὶ κατ' ὤρεα μακρὰ λυκαίου.
Εἴτε τύγ' ἀμφιπολεῖς μέγα μαίναλον, ἔνθ' ἐπὶ νᾶσον
Τὰν σικελάν, ἑλίκας δὲ λίπε ῥίον· αἰπύ τε σᾶμα
Τοῖνο λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγητόν.
Λήγετε βωκολικᾶς μοῖσαι ἴτε λήγετ' ἀοιδᾶς.
ἔνθ' ὦναξ· καὶ τάνδε φέρ' εὐπάκτοιο μελίπνουν

Εκ κηρῶ σύριγγα καλὰν περὶ χεῖλος ἑλικτάν·
ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς ἅιδος ἕλκομαι ἤδη·
Λήγετε βωκολικᾶς μοῖσαι ἴτε λήγετ' ἀοιδᾶς·
Νῦν ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι φορέοιτε δ' ἄκανθαι·
Α δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι·
Πάντα δ' ἄναλλα γένοιτο· καὶ ἁ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι
δάφνις ἐπεὶ θνήσκει· καὶ τὼς κύνας ὥλαφος ἕλκοι·
Κἠξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο·
Λήγετε βωκολικᾶς μοῖσαι ἴτε λήγετ' ἀοιδᾶς·
χὠ μὲν, τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δ' ἀφροδίτα
ἤθελ' ἀνορθῶσαι· τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει
Εκ μοιρᾶν· χὠ δάφνις ἔβα ῥόον, ἔκλυσε δίνα
Τὸν μοίσαις φίλον ἄνδρα τὸν οὐ νύμφαισιν ἀπεχθῆ·
λήγετε βωκολικᾶς μοῖσαι ἴτε λήγετ' ἀοιδᾶς·
Καὶ τὺ δίδου τὰν αἶγα τό τε σκύφος, ὥς κεν ἀμέλξας
Σπείσω ταῖς μοίσαις, ὦ χαίρετε πολλάκι μοῖσαι
χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὔμμιν καὶ ἐς ὕστερον ἅδιον ᾀσῶ·

ΑΙ. Πλῆρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα θύρσι γένοιτο,
Πλῆρές τε σχαδόνων· καὶ ἀπ' αἰγίλω ἰσχάδα τρώγοις
Αδεῖαν· τέττιγος ἐπεὶ τύγα φέρτερον ᾄδεις·
Ηνίδε τοι τὸ δέπας, θᾶσαι φίλος ὡς καλὸν ὄσδει·
Ωρᾶν πεπλύσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς·
ὧδ' ἴθι κισσαίθα, τὺ δ' ἄμελγέ νιν· αἱ δὲ χίμαιραι
Οὐ μὴ σκιρτασεῖτε μὴ ὁ τράγος ὔμμιν ἀναστῇ·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΚΟΜΑΤΑΝ. ΘΑΛΥΣΙΑ. Η ΕΑΡΙΝΩΝ. ΔΩΡΙΔΙ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ β'.

Σ χρόνος, ἁνίκ' ἐγών τε καὶ εὔκριτος ἐς τὸν ἄλεντα
Εἵρπομες ἐκ πόλιος. σὺν καὶ τρίτος ἄμμιν ἀμύντας.
Τᾷ δηοῖ γὰρ ἔτευχε θαλύσια καὶ φρασίδαμος
Κἀντιγένης. δύο τέκνα λυκωπέος. εἴ τι περ ἐσθλὸν
χαῶν τῶν ἔτ' ἄνωθεν ἀπὸ κλυτίας τε καὶ αὐτῶ
Χάλκωνος, βούριναν ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυε κράναν.
Εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ. ταὶ δὲ παρ' αὐτὰν
Αἴγειροι πτελέαι τε, εὔσκιον ἄλσος ἔφαινον.
χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφέες κομόωσαι.
Κοὔπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες. οὐδὲ τὸ σᾶμα
Ἁμῖν τὸ βρασίλα κατεφαίνετο, καί τιν' ὁδίταν
Ἐσθλὸν σὺν μοίσαισι κυδωνικὸν εὕρομες ἄνδρα.
Οὔνομα μὲν λυκίδαν. ἦς δ' αἰπόλος. οὐδέ κέ τίς μιν
Ἠγνοίησεν ἰδών. ἐπεὶ αἰπόλῳ ἔξοχ' ἐῴκει.
Ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο
Κνακὸν δέρμ' ὤμοισι, νέας ταμίσοιο ποτόσδον.
Ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος
Ζωστῆρι πλακερῷ. ῥοικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαίω
Δεξιτερᾷ κορύναν, καί μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρὼς
Ὄμματι μειδιόωντι. γέλως δέ οἱ εἴχετο χείλευς.
Σιμιχίδα. πᾷ δὴ τὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις.
Ἁνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐφ' αἱμασιαῖσι καθεύδει.

Οὐδ' ἐπιτυμβίδιαι κορυδαλλίδες ἠλαίνοντι·
ἢ μετὰ δαῖτ' ἄκλητος ἐπείγεαι· ἤ τινος ἀστῶν
Λανὸν ἔπι θρώσκεις· ὥς τι ποσὶν ἰσσομένοιο
Πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει.
Τὸν δ' ἐγὼ ἀμείφθην· λυκίδα φίλε, φαντί τυ πάντες
ἔμμεν συρικτὰν μέγ' ὑπείροχον, ἔν τε νομεῦσιν
ἔν τ' ἀμητήρεσσιν· τὸ δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει
ἁμέτερον· καίτοι κατ' ἐμὸν νόον ἰσοφαρίσδειν
ἔλπομαι· ἁ δ' ὁδὸς ἅδε θαλυσιάς· ἦ γὰρ ἑταῖροι
Ἄνδρες εὐπέπλῳ δαμάτερι δαῖτα τελεῦντι.
ὄλβω ἀπαρχόμενοι· μάλα γάρ σφισι πίονι μέτρῳ
Ἁ δαίμων εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν.
Ἀλλ' ἄγε δὴ ξυνὰ γὰρ ὁδὸς ξυνὰ δὲ καὶ ἀώς,
Βωκολιασδώμεσθα· τάχ' ὥτερος ἄλλον ὀνασεῖ.
καὶ γὰρ ἐγὼ μοισᾶν καπυρὸν στόμα· κἠμὲ λέγοντι
Πάντες ἀοιδὸν ἄριστον· ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθής,
Οὐ δᾶν· οὐ γάρ πω κατ' ἐμὸν νόον, οὔτε τὸν ἐσθλὸν
Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ σάμω, οὔτε φιλητᾶν.
Ἀείδων· βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω.
ὣς ἐφάμαν ἐπίταδες· ὁ δ' αἰπόλος ἁδὺ γελάσσας
Τάν τοι ἔφα κορύναν δωρήσομαι, οὕνεκεν ἐσσὶ
Πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ διὸς ἔρνος,
ὥς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται· ὅστις ἐρευνῇ
ἶσον ὄρευς κορυφᾷ τελέσαι δόμον ὠρομέδοντος.
καὶ μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ χῖον ἀοιδὸν
Ἀντία κοκκύζοντες, ἐτώσια μοχθίζοντι.
Ἀλλ' ἄγε βωκολικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ' ἀοιδᾶς.

Σιμιχίδα κἠγὼ μὲν, ὅρη φίλος. εἴ τοι ἀρέσκει
Τοῦθ' ὅτι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα.
Λ· ἔσσεται ἀγεάνακτι καλὸς πλόος ἐς μιτυλάναν.
Χ' ὤταν ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις νότος ὑγρὰ διώκῃ
κύματα. χ' ὠρίων ὅτ' ἐπ' ὠκεανῷ πόδας ἴσχῃ
Αἴκεν τὸν λυκίδαν ὀπτεύμενον ἐξ ἀφροδίτας
Ῥύσηται. θερμὸς γὰρ ἔρως αὐτῶ με καταίθει.
Χ' ἀλκυόνες στορεσεῦντι τὰ κύματα τήν τε θάλασσαν.
Τόν τε νότον, τόν τ' εὖρον, ὃς ἔσχατα φυκία κινεῖ.
Ἀλκυόνες γλαυκαῖς νηρηΐσι ταί τε μάλιστα
Ὀρνίθων ἐφίλαθεν. ὅσαις τέ περ ἐξ ἁλὸς ἄγρα.
Ἀγεάνακτι πλόον διζημένῳ ἐς μιτυλάναν
ὥρια πάντα γένοιτο. καὶ εὔπλοον ὅρμον ἵκοιτο.
κἠγὼ τῆνο κατ' ἦμαρ ἀνήθινον ἢ ῥοδόεντα
ἢ καὶ λευκοΐων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων.
Τὸν πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρητῆρος ἀφυξῶ.
Πὰρ πυρὶ κεκλιμένος κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεῖ.
Χ' ἁ στιβὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα, ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν
κνύζᾳ τ' ἀσφοδέλῳ τε πολυγνάμπτῳ τε σελίνῳ
καὶ πίομαι μαλακῶς μεμνημένος ἀγεάνακτος.
Αὐταῖσιν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων
Αὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες, εἷς μὲν ἀχαρνεύς.
Εἷς δὲ λυκωπίτας. ὁ δὲ τίτυρος ἐγγύθεν ᾀσεῖ.
Ὥς ποκα τᾶς ξενέας ἠράσατο δάφνις ὁ βώτας.
Χ' ὡς ὄρος ἀμφεπολεῖτο. καὶ ὡς δρύες αὐτὸν ἐθρήνευν
Ἱμέρα αἵ τε φύοντι παρ' ὄχθεσιν ποταμοῖο.
Εὖτε χιὼν ὥς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' αἷμον.

ἢ ἄθω ἢ ῥοδόπαν ἢ καύκασον ἐσχατόεντα.
Ἀσεῖδ' ὥς ποκ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ
Ζωὸν ἐόντα κακῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ἄνακτος.
ὥς τέ νιν αἱ σιμαὶ λειμωνόθε φορβὸν ἰοῖσαι
Κέδρον ἐς ἁδεῖαν μαλακοῖς ἄνθεσι μέλισσαι.
Οὕνεκά οἱ γλυκὺ μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ.
ὦ μακαριστὲ κομάτα τύ θην τάδε τερπνὰ πεπόνθεις
Καὶ τὺ κατεκλάσθης ἐς λάρνακα. καὶ τὺ μελισσᾶν
Κηρία φερβόμενος ἔτος ὥριον ἐξετέλεσας.
Αἴθ' ἐπ' ἐμοὶ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὤφελες ἦμες.
ὥς τοι ἐγὼν ἐνόμευον ἀν' ὤρεα τὰς καλὰς αἶγας
Φωνᾶς εἰσαΐων. τὺ δ' ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις,
Ἁδὺ μελισδόμενος κατεκέκλισο θεῖε κομάτα.
Χ' ὡ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο. τὸν δὲ μετ' αὖθις.
Κἠγὼν τοῖ' ἐφάμαν. λυκίδα φίλε πολλὰ μὲν ἄλλα
Νύμφαι κἠμὲ δίδαξαν ἀν' ὤρεα βουκολέοντα,
Ἐσθλά. τά που καὶ ζανὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα.
Ἀλλὰ τό γ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον ᾧ τυ γεραίρειν
Ἄρξευμ' ἀλλ' ὑπάκουσον, ἐπεὶ φίλος ἔπλεο μοίσαις.
Σιμιχίδα μὲν ἔρωτες ἐπέπταρον, ἦ γὰρ ὁ δειλὸς
Τόσσον ἐρᾷ μυρτοῦς, ὅσον εἴαρος αἶγες ἔρανται.
ὤρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνδρὶ τήνῳ
Παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον. οἶδεν ἄριστις
Ἐσθλὸς ἀνὴρ μέγ' ἄριστος, ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς ἀείδειν
Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγαίροι,
ὡς ἐκ παιδὸς ἄρατος ὑπ' ὀστέον αἴθετ' ἔρωτι.
Τόν μοι πὰν ὁ μόλας ἐρατὸν πέδον ὅς τε λέλογχας

ἄκλητον

ἄκλητον κείνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσαις.
Εἴτ' ἔστ' ἆρα φιλῖνος ὁ μαλθακὸς εἴ τέ τις ἄλλος.
Κἢν μὲν ταῦθ' ἔρδοις ὦ πὰν φίλε, μή τύ τι παῖδες
Ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμους
Τανίκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη.
Εἰδ' ἄλλως νεύσαις, κατὰ μὲν χρόα πάντ' ὀνύχεσσι
Δακνόμενος κνάσαιο καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις.
Εἴησδ' ἠδωνῶν μὲν ἐν οὔρεσι χείματι μέσσῳ.
Ἕβρον πὰρ ποταμὸν τετραμμένος, ἐγγύθεν ἄρκτου.
Ἐν δὲ θέρει πυμάτοισι παρ' αἰθιόπεσσι νομεύοις.
Πέτρᾳ ὑπὸ βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι νεῖλος ὁρατός.
Υ̓́μμες δ' ὑετίδος καὶ βυβλίδος ἁδὺ λιπόντες
Νᾶμα, καὶ οἰκεῦντες ξανθᾶς ἕδος αἰπὺ διώνας.
Ὦ μάλοισιν ἔρωτες ἐρευθομένοισιν ὁμοῖοι.
Βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἱμερόεντα φιλῖνον
Βάλλετ'. ἐπεὶ τὸν ξεῖνον ὁ δύσμορος οὐκ ἐλεεῖ μευ.
Καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαίτερος. αἱ δὲ γυναῖκες
Αἰαῖ φαντὶ φιλῖνε, τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ.
Μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν ἄρατε
Μηδὲ πόδας τρίβωμες. ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
Κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιηραῖσι διδοίη.
Εἷς δ' ὑπὸ τᾶσδε φέριστε μόλων ἄγχοιτο παλαίστρας,
ἄμμιν δ' ἁσυχία τε μέλοι γραία τε παρείη,
ἅτις ἐπιφθύσδοισα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.
Τόσσ' ἐφάμαν. ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον ἁδὺ γελάξας
Ὡς πάρος, ἐκ μοισᾶν ξεινήιον ὤπασεν ἦμεν.
Χὡ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερὰ, τὰν ἐπὶ πύξας

Εἷρφ' ὁδόν· αὐτὰρ ἐγώ τε καὶ εὔκριτος ἐς φρασιδάμω
Στραφθέντες χὡ καλὸς ἀμύντιχος, ἔν τε βαθείαις
Ἁδείας σχίνοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες·
ἔν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οἰναρέοισι,
Πολλαὶ δ' ἄμμιν ὕπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο
Αἴγειροι πτελέαι τε, τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυσδεν.
Τοὶ δὲ ποτὶ σκιεραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθαλίωνες
Τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον. ἁ δ' ὀλολυγὼν
Τηλόθεν ἐν πυκινῇσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις.
ἄειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες. ἔστενε τρυγών.
Πωτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
Πάντ' ὦσδεν θέρεος μάλα πίονος, ὦσδε δ' ὀπώρης.
ὄχναι μὲν πὰρ ποσὶ παρὰ πλευρῇσι δὲ μᾶλα
Δαψιλέως ἄμμιν ἐκυλίνδετο, τοὶ δ' ἐκέχυντο
ὄρπακες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔρασδε.
Τετράενες δὲ πίθων ἀπολύετο κρατὸς ἄλειφαρ.
νύμφαι κασταλίδες παρνάσσιον αἶπος ἔχοισαι
ἆρά γέ πα τοιόνδε φόλω κατὰ λάινον ἄντρον
Κρητῆρ' ἡρακλῆϊ γέρων ἐστάσατο χείρων;
ἆρά γέ πα τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' ἀνάπω
Τὸν κρατερὸν πολύφαμον, ὃς ὤρεσι λᾶας ἔβαλλε,
Τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὔλια ποσσὶ χορεῦσαι.
Οἷον δὴ τόκα πῶμα διεκρανώσατε νύμφαι.
Βωμῷ πὰρ δάματρος ἁλωΐαδος; ἇς ἐπὶ σωρῷ
Αὖθις. ἐγὼ πάξαιμι μέγα πτύον. ἁ δὲ γελάσαι
Δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέρῃσιν ἔχοισα.

ΚΩΜΟΣ. ΔΩΡΙΔΙ. ΑΜΑΡΥΛΛΙΣ.
Η ΑΙΠΟΛΟΣ Η ΚΩΜΑΣΤΗΣ.

Κ Ωμάσδω ποτὶ τὰν ἀμαρυλλί
δα· ταὶ δ' ἐμοὶ αἶγες
Βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ τίτυ
ρος αὐτὰς ἐλαύνει.
Τίτυρ' ἐμὶν τὸ καλὸν πεφιλα
μένε βόσκε τὰς αἶγας
Καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε τίτυρε· καὶ τὸν ἐνόρχαν
Τὸν λιβυκὸν κνάκωνα φυλάσσεο μή τυ κορύψῃ.
ὦ χαρίεσσ' ἀμαρυλλὶ, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον
Παρκύπτοισα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον· ἦρά με μισεῖς;
ἦρα γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἦμεν
Νύμφα καὶ προγένειος; ἀπάγξασθαί με ποιησεῖς.
Ηνὶ δέ τοι δέκα μᾶλα φέρω· τηνῶθε καθεῖλον.
ὧ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τύ· καὶ αὔριον ἄλλα τοι οἰσῶ
Θᾶσαι μάν· θυμαλγὲς ἐμὶν ἄχος, εἴθε γενοίμαν
Αβομβεῦσα μέλισσα· καὶ ἐς τεὸν ἄντρον ἱκοίμαν.
Τὸν κισσὸν διαδὺς καὶ τὰν πτέριν· ᾇ τὺ πυκάσδῃ.
Νῦν ἔγνων τὸν ἔρωτα· βαρὺς θεός· ἦ ῥα λεαίνας
Μασδὸν ἐθήλαξε δρυμῷ τέ μιν ἔτρεφε μάτηρ.
ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὀστέον ἄχρις ἰάπτει.
ὦ τὸ καλὸν ποθορεῦσα· τὸ πᾶν λίθος· ὦ κυανόφρυ
Νύμφα· πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον, ὥς τυ φιλάσω
ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἁδέα τέρψις.
Τὸν στέφανον τῖλαί με κατ' αὐτίκα λεπτὰ ποιησεῖς.

Τὸν τοι ἐγὼν ἀμαρυλλὶ φίλα κισσοῖο φυλάσσω
Ἐμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδμοισι σελίνοις.
ὤμοι ἐγὼ τί πάθω, τί ὁ δύσσοος. οὐχ ὑπακούεις;
Τὰν βαίταν ἀποδὺς εἰς κύματα τῆνα ἁλεῦμαι.
ὧπερ τὼς θύννως σκοπιάζεται ὄλπις ὁ γριπεύς.
Κἤκα μὴ 'ποθάνω. τό γε μὰν τεὸν ἁδὺ τέτυκται.
ἔγνων πρᾶν ὅκα μευ μεμναμένου εἰ φιλέεις με.
Οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο τὸ πλατάγημα.
Ἀλλ' αὔτως ἁπαλῶ ποτὶ πάχεος ἐξεμαράνθη.
Εἶπε καὶ ἀγροιὼ τἀλαθέα κοσκινόμαντις.
Ἁ πρᾶν ποιολογεῦσα παραιβάτις. οὕνεκ' ἐγὼ μὲν
Τὶν ὅλος ἔγκειμαι. τὺ δ' ἐμεῦ λόγον οὐδένα ποιῇ,
Ἦ μάν τοι λευκὰν διδυματόκον αἶγα φυλάσσω.
Τάν με καὶ ἁ μέρμνωνος ἐριθακὶς ἁ μελανόχρως
Αἰτεῖ. καὶ δωσῶ οἱ ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρύπτῃ.
ἅλλεται ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιός. ἆρά γ' ἰδησῶ
Αὐτάν; ᾀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὧδ' ἀποκλινθείς.
Καί κέ μ' ἴσως ποτίδοι. ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντίνα ἐντί.
Ἱππομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι.
Μᾶλ' ἐνὶ χερσὶν ἑλὼν, δρόμον ἄνυεν. ἁ δ' ἀταλάντα
Ὡς ἴδεν. ὡς ἐμάνη. ὡς ἐς βαθὺν ἅλλετ' ἔρωτα.
Τὰν ἀγέλαν χ' ὢ μάντις ἀπ' ὄθρυος ἆγε μελάμπους
Ἐς πύλον. ἁ δὲ βίαντος ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐκλίνθη
Μάτηρ ἁ χαρίεσσα περίφρονος ἀλφεσιβοίας.
Ταν δὲ καλὰν κυθέρειαν ἐν οὔρεσι μᾶλα νομεύων
Οὐχ οὕτως ὤδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας.
ὥστ' οὐδὲ φθίμενόν μιν ἄτερ μαζοῖο τίθητι.

Ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων
Ἐνδυμίων· ζαλῶ δὲ φίλα γύναι Ἰασίωνα.
ὃς τόσσων ἐκύρησεν, ὅσ' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι.
Ἀλγέω τὰν κεφαλάν· τὶν δ' οὐ μέλει· οὐκέτ' ἀείδω·
Κεισεῦμαι δὲ πεσών· καὶ τοὶ λύκοι ὧδέ μ' ἔδοντι
Ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

ΤΩ͂Ν ΕἸΣ ΚΟΡΎΔΩΝΑ Ἢ ΦΙΛΑΛΉΘΗΣ Ἢ ΒΆΤΤΟΣ ΝΌΜΕΙΣ.

ΒΆΤΤΟΣ ΚΑῚ ΚΟΡΎΔΩΝ

Βάττ. Εἰπέ μοι ὦ Κορύδων· τίνος αἱ βόες.
ἦ ρα Φιλώνδα;

E K. Οὔκ, ἀλλ' Αἴγωνος· βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκεν.

B. ἦ πᾷ ψε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πάσας ἀμέλγες;

K. Ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία· κἠμὲ φυλάσσει.
B. Αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βωκόλος ᾤχετο χώραν.
K. Οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφεὸν ᾤχετο Μίλων.
B. Καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει
K. Φαντί νιν Ἡρακλῆι βίην καὶ κάρτος ἐρίσδειν.
B. Κἤμ' ἔφαθ' ἁ μάτηρ Πολυδεύκεος ἦμεν ἀμείνω.
K. Κᾤχετ' ἔχων σκαπάναν τε καὶ εἴκατι τουτόθε μᾶλα.
B. Πείσαιτοι Μίλων καὶ τὼς λύκος αὐτίκα λυσσῆν.
K. Ταὶ δ' ἀμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι ὧδε ποθεῦντι.
B. Δειλαῖαί γ' αὗται τὸν βωκόλον ὡς κακὸν εὗρον.
K. ἦ μὰν δειλαῖαί γε· καὶ οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι.

Β. Τήνας μὲν δήτοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται
Τὠστέα· μὴ πρῶκας σιτίζεται ὥσπερ ὁ τέττιξ;
Κ. Οὐ δαὖ· ἄλλοκα μέν μιν ἐπ' αἰσάροιο νομεύω
Καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι·
ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ λάτυμνον.
Β. Λεπτὸς μὲν χ' ὡ ταῦρος ὁ πυρρίχος· εἴθε λάχοιεν
Τοὶ τῶ λαμπριάδα τοὶ δ' αμῶται ὄκκα θύοντι
Τᾷ ἥρᾳ τοιόνδε· κακοχράσμων γὰρ ὁ δᾶμος.
Κ. Καὶ μανὲς τὸ μάλιμνον ἐλαύνεται ἔς τε τὰ φύσκω,
Καὶ ποτὶ τὸν νήαιθον, ὅπα καλὰ πάντα φύοντι.
Αἰγίπυρος καὶ κνύζα καὶ εὐώδης μελίτεια
Β. Φεῦ φεῦ· βασεῦνται καὶ ταὶ βόες ὦ τάλαν αἴγων
Ες αἴδαν, ὅκα καὶ τὺ κακᾶς ἠράσσαο νίκας.
Χ' ἁ σύριγξ εὐρῶτι παλύνεται, ἅν ποτ' ἐπάξα,
Κ. οὐ τήνα γ' οὐ νύμφας· ἐπεὶ ποτὶ πῖσαν ἀφορμῶν.
Δῶρον ἐμίν νιν ἔλειπεν· ἐγὼν δέ τις εἰμὶ μελικτάς.
Κἢυ μὲν τὰ γλαύκας ἀγκρούομαι· εὖ δὲ τὰ πύρρω.
Αἰνέω τάν τε κρότωνα· καλὰ πόλις ἅ τε ζάκυνθος.
Καὶ τὸ ποταῷον τὸ λακίνιον· ἇπερ ὁ πύκτας
Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάσδας
Τηνεὶ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὤρεος ἆγε πιάξας.
Τᾶς ὁπλᾶς, κἤδωκ' ἀμαρυλλίδι· ταὶ δὲ γυναῖκες
Μακρὸν ἀΰσαν· χ' ὡ βωκόλος ἐξεγέλασσεν.
Β. Ὦ χαρίεσσ' ἀμαρυλλί· μόνας σέθεν οὐδὲ θανοίσας.
Λασεύμεσθ' ὅσον αἶγες ἐμὶν φίλαι, ὅσσον ἀπέσβας.
Αἰαῖ τῶ σκληρῶ μάλα δαίμονος ὅς μ' ἐλελόγχει.
Κ. Θαρσεῖν χρή, φίλε βάττε· τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον.

Ελπίδες ἐν ζωοῖσιν· ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.
Χὠ ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος· ἄλλοκα δ' ὕει.
Β. Θαρσέω βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία, τᾶς γὰρ ἐλαίας
Τὸν θαλλὸν τρώγοντι, τὰ δύσσοα· σίτθ' ὁ λέπαργος.
Κ. Σίτθ' ἁ κυμαίθα ποτὶ τὸν λόφον· οὐκ ἐσακούεις;
Ηξῶ ναὶ τὸν πᾶνα, κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν.
Εἰ μὴ ἄπει τουτῶθεν· ἴδ' αὖ πάλιν ἅδε ποθέρπει.
Εἴθ' ἦν μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον· ὥς τυ πατάξω.
Β. Θᾶσαί μ' ὦ κορύδων ποτὶ τῶ διός· ἁ γὰρ ἄκανθα
Αρμοῖ μ' ὧδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν· ὡς δὲ βαθεῖαι
Ταὶ ἀτρακτυλίδες ἐντί· κακῶς ἁ πόρτις ὄλοιτο.
Ες ταύταν ἐτύπαν χασμώμενος· ἦ ῥά γε λεύσσεις;
Κ. Ναὶ ναί· τοῖς ὀνύχεσσιν ἔχω τένιν· ἅδε καὶ αὐτά.
Β. Οσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα· καὶ ἁλίκον ἄνδρα δαμάσδει.
Κ. Εἰς ὄρος ὅκχ' ἕρπεις μὴ ἀνήλιπος ἔρχεο βάττε.
Εν γὰρ ὄρει ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομόωντι.
Β. Εἴπ' ἄγε μ' ὦ κορύδων· τὸ γερόντιον ἦ ῥ' ἔτι μύλλει
Τήναν ταν κυανόφρυν ἐρωτίδα τᾶς ποτ' ἐκνίσθεις;
Κ. Ακμάν γ' ὦ δείλαιε· πρώαν γε μὲν αὐτὸς ἐπενθὼν,
Καὶ ποτὶ τᾷ μάνδρᾳ κατελάμβανον ἆμος ἐνάργῃ.
Β. Εὖ γ' ὤνθρωπε φιλοῖφα· τό τοι γένος ἢ σατυρίσκοις.
Εγγύθεν ἢ πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδει.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΟΔΟΙΠΟΡΟΙ· ΔΩΡΙΔΙ· ΚΟΜΑΤΑΣ· ΛΑ ΚΩΝ· ΑΙΠΟΛΙΚΟΝ· ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΝ·

Ιγες ἐμαὶ τῆνον τὸν ποιμένα τὸν συ βαρίταν

Α   Φεύγετε τὸν λάκωνα, τό, μευ νάκος ἐχθὲς, ἔκλεψεν.

Α.   Οὐκ ἀπὸ τᾶς κρανᾶς, σίττ' ἀμνίδες; οὐκ ἐσορῆτε

Τόν μευ τὰν σύριγγα πρώαν κλέψαντα κομάταν;

Κ. Τὰν ποίαν σύριγγα; τὺ γάρ ποκα δῶλε συβάρτα
Ἐκτάσω σύριγγα; τί δ' οὐκέτι σὺν κορύδωνι
Ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι;

Λ. Τάν μοι ἔδωκε λύκων ὦ 'λεύθερε· τὶν δὲ τὸ ποῖον
Λάκων ἐκκλέψας ποκ' ἔβα νάκος, εἰπὲ κομάτα,
Οὐδὲ γὰρ εὐμάρα τῷ δεσπότῃ ἦς τοι ἐνεύδειν.

Κ. Τὸ κροκύλος μοι ἔδωκε τὸ ποικίλον ἁνίκ' ἔθυσε
Ταῖς νύμφαις τὰν αἶγα· τὺ δ' ὦ κακὲ καὶ τότ' ἐτάκευ
Βασκαίνων· καὶ νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας.

Λ. Οὔ μ' αὐτὸν τὸν πᾶνα τὸν ἄκτιον· οὔ τυ γε λάκων
Τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ καλαίθιδος· ἢ κατὰ τήνας
Τᾶς πέτρας ὤνθρωπε μανεὶς ἐς κρᾶθιν ἁλοίμαν.

Κ. Οὐ μὰν οὐδ' αὐτὰς λιμνάδας ὦγαθὲ νύμφας.
Αἵτε μοι ἵλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθοιεν.
Οὔ τευ τὰν σύριγγα λαθὼν ἔκλεψε κομάτας.

Λ. Αἴ τοι πιστεύσαιμι, τὰ δάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν.
Ἀλλ' οὖν αἴκα λῇς ἔριφον θέμεν, ἔντι μὲν οὐδὲν

Ἱερόν. ἀλλ᾽ ἄγε τοι διαοίσομαι ἔστε κ᾽ ἀπείπῃς.
Κ. Ὗς ποτ᾽ ἀθαναίαν ἔριν ἤρισεν. ἠνὶ δὲ κεῖται
ὥριφος. ἀλλ᾽ ἄγε καὶ τὺ τὸν εὔβοτον ἀμνὸν ἔρειδε.
Λ. Καὶ πῶς ὦ κίναδος τάδε γ᾽ ἔσεται ἐξ ἴσου ἄμμιν.
Τίς τρίχας αὐτ᾽ ἐρίων ἐποκίξατο. τίς δὲ παρεούσας.
Αἰγὸς πρωτοτόκοιο κακὰν κύνα δήλετ᾽ ἀμέλγειν.
Κ. Ὅς τις νικασεῖν τὸν πλατίον ὡς τὺ πεποίθης·
Σφὰξ βομβῶν τέττιγος ἐναντίον. ἀλλὰ γὰρ οὔτοι
ὥριφος ἰσοπαλής; τυίδ᾽ ὁ τράγος οὗτος, ἔρισδε.
Λ. Μὴ σπεῦδ᾽· οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλπεαι. ἅδιον ᾀσῇ
Τεῖδ᾽ ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τ᾽ ἄλσεα ταῦτα καθίξας
Ψυχρὸν ὕδωρ τηνεὶ καταλείβεται. ὧδε πεφύκα
Ποία. χ᾽ ἁ στιβὰς ἅδε. καὶ ἀκρίδες ὧδε λαλεῦντι.
Κ. Ἀλλ᾽ οὔτι σπεύδω, μέγα δ᾽ ἄχθομαι. εἴ τύ με τολμῇς
ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν. ὅν ποκ᾽ ἐόντα.
Παῖδ᾽ ἔτ᾽ ἐγὼν ἐδίδασκον. ἴδ᾽ ἁ χάρις ἐς τί ποθ᾽ ἕρπει.
Θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας ὥς τυ φάγωντι.
Λ Καὶ πόκ᾽ ἐγὼ παρὰ τεῦς τι μαθὼν καλὸν ἢ καὶ ἀκούσας
Μέμναμ᾽ ὦ φθονερὸν τὺ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὔτως.
Κ. Ἀνίκ᾽ ἐπύγιζόν τυ, τὺ δ᾽ ἄλγεες. αἱ δὲ χίμαιραι
Αἱ δὲ κατεβλήχωντο. καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.
Λ. Μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος ὗβε ταφείης.
Ἀλλὰ γὰρ ἕρφ᾽ ὧδ᾽ ἕρπε, καὶ ὕστερα βωκολιαξεῖς.
Κ. Οὐχ ἕρψω τηνεί. τουτῶ δρύες, ὧδε κύπειρος·
ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.
ἔνθ᾽ ὕδατος ψυχρῶ κρᾶναι δύω, ταὶ δ᾽ ἐπὶ δένδρῳ
ὄρνιχες λαλαγεῦντι. καὶ ἁ σκιὰ οὐδὲν ὁμοία.

Τᾶ παρὰ τίν. βαλεῖ δὲ καὶ ἁ πίτυς ὑψόθε κώνους.
Λ. ἦ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἴρια τᾶδε πατησεῖς.
Αἴκ' ἔνθῃς ὕπνω μαλακώτερα. ταὶ δὲ τραγεῖαι
Ταὶ παρὰ τὶν ὄσδοντι κακώτερον ἢ τύ περ ὄσδεις.
Στασῶ δὲ κρητῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος
Ταῖς νύμφαις. στασῶ δὲ καὶ ἁδέος ἄλλον ἐλαίω.
Κ. Αἰ δέ κα καὶ τὺ μόλῃς. ἁπαλὰν πτέριν ὧδε πατησεῖς
Καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν. ὑποστορεσεῖται δὲ χιμαιρᾶν
Δέρματα τῶν παρὰ τὶν μαλακώτερα, πολλάκις ἀρνῶν.
Στασῶ δ' ὀκτὼ μὲν γαυλὼς, τῷ Πανὶ γάλακτος.
Ὀκτὼ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας,
Λ. Αὐτόθε μοι ποτέρισδε. καὶ αὐτόθι βωκολιάσδευ.
Ταὶ σαυτῶ πατέων ἔχε τὰς δρύας ἀλλὰ τίς ἄμμε
Τίς κρινεῖ αἴθ' ἔνθοι ποθ' ὁ βωκόλος ὧδε Λυκώπας.
Κ. Οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι. ἀλλὰ τὸν ἄνδρα
Αἰ λῇς τὸν δρυτόμον βωστρήσομες, ὃς τὰς ἐρείκας
Τήνας τὰς παρὰ τὶν ξυλοχίζεται. ἐντὶ δὲ Μόρσων
Λ. Βωστρέομες. Κ. Τὺ κάλει νιν. Λ. Ἴθ' ὦ ξένε μικκὸν ἄκουσον.
Τῇδ' ἐνθών. ἁμμὲς γὰρ ἐρίσδομες ὅς τις ἀρείων
Βωκολιαστάς ἐστι. τὺ δ' ὦ φίλε μήτ' ἐμὲ Μόρσων
Ἐν χάριτι κρίνῃς μήτ' ὦν τύγα τοῦτον ὀνάσῃς
Κ. Ναὶ ποτὶ τᾶν νυμφᾶν ναὶ Μόρσων, μήτε Κομάτᾳ
Τὸ πλέον ἰθύνῃς, μήτ' ὦν τύγα τῷδε χαρίζῃ.
Ἁδ' ἔτοι ἁ ποίμνα τῶ θουρίω ἐστὶ Συβάρτα.
Εὐμάρα δὲ τὰς αἶγας ὁρῇς φίλε τῶ Συβαρίτα.
Λ. Μή τύ τις ἠρώτα ποτὶ τῶ Διὸς, αἴτε Συβάρτα
Αἴτ' ἐμόν ἐστι κάκιστε τὸ ποίμνιον, ὡς λάλος ἐσσί.

Κ. Βέντισθ' οὗτος ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω.
Κοὐδὲν καυχέομαι. τὺ δ' ἄγαν φιλοκέρτομος ἐσσί.
Λ. Εἶα λέγ' εἴ τι λέγεις. καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν αὖθις
Ζῶντ' ἄφες ὦ παιὰν ἢ στωμύλος ἦσθα κομάτα.
Κ. Ταὶ μῶσαί με φιλεῦντι πολὺ πλέον ἢ τὸν ἀοιδὸν
Δάφνιν. ἐγὼ δ' αὐταῖς χιμάρως δύο πρᾶν ποκ' ἔθυσα.
Λ. Καὶ γὰρ ἔμ' ὡπόλλων φιλέει μέγα. καὶ καλὸν αὐτῷ
Κριὸν ἐγὼ βόσκω. τὰ δὲ κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρπει.
Κ. Πλὰν δύο. τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἶγας ἀμέλγω.
Καί μ' ἁ παῖς ποθορεῦσα τάλαν λέγει αὐτὸς ἀμέλγεις;
Λ. Φεῦ φεῦ λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροῖ
Τυρῶ. καὶ τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει.
Κ. Βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἁ κλεαρίστα
Τὰς αἶγας παρελῶντα. καὶ ἁδύ τι ποππυλιάσδει.
Λ. Κἠμὲ γὰρ ὁ κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν
Ἐκμαίνει. λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα σείετ' ἔθειρα.
Κ. Ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος οὐδ' ἀνεμώνα
Πρὸς ῥόδα. τῶν ἄνδηρα παρ' αἱμασιαῖσι πεφύκει.
Λ. Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὀριμαλίδες. αἱ μὲν ἔχοντι
Λεπτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον. αἱ δὲ μελιχραί.
Κ. Κἠγὼ μὲν δωσῶ τᾷ παρθένῳ αὐτίκα φάσσαν
Ἐκ τᾶς ἀρκεύθου καθελών. τηνεὶ γὰρ ἐφίσδει,
Λ. Ἀλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον ὁππόκα πέξω
Τὰν οἶν τὰν πέλλαν, κρατίδα δωρήσομαι αὐτός
Κ. Σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνω ταὶ μηκάδες ὧδε νέμεσθε
Ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον, αἵ τε μυρῖκαι.
Λ. Οὐκ ἀπὸ τᾶς δρυὸς οὗτος ὁ κώναρος. ἅ τε κιναίθα

Τουτεὶ βοσκήσεισθε ποτ᾽ ἀντολὰς ὡς ὁ φάλαρος·
Κ. ἔστι δέ μοι γαυλὸς κυπαρίσσινος· ἔστι δὲ κρατὴρ
ἔργον πραξιτέλους· τᾷ παιδὶ δὲ ταῦτα φυλάσσω·
Λ. χἀμὶν ἔστι κύων φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄγχει·
ὃν τῷ παιδὶ δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκειν,
Κ. Ἀκρίδες αἳ τὸν φραγμὸν ὑπερπαδῆτε τὸν ἁμόν·
Μή μευ λωβάσησθε τὰς ἀμπέλος, ἐντὶ γὰρ αὖαι·
Λ. Τοὶ τέττιγες ὁρῆτε τὸν αἰπόλον ὡς ὀρεθίσδω
Οὕτω κ᾽ ὔμμες θὴν ὀρεθίσδετε τὼς καλαμευτάς·
Κ. Μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλώπεκας, αἳ τὰ μίκωνος·
Αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθέσπερα ῥαγίζοντι·
Λ. Καὶ γὰρ ἐγὼ μισέω τὼς κανθάρος· οἳ τὰ φιλώνδα
Σῦκα κατατρώγοντες ὑπηνέμιοι φορέονται·
Κ. ἦ οὐ μέμνασ᾽ ὅτ᾽ ἐγώ τυ κατήλασα· καὶ τὺ σεσαρὼς
Εὖ ποτεκιγκλίζευ, καὶ τᾶς δρυὸς εἴχεο τήνας;
Λ. Τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ᾽ ὅκκα μὴν τῇ δέ τυ δάσας
Εὐμάρας ἐκάθηρε, καλῶς μάλα τοῦτόγ᾽ ἴσαμι·
Κ. Ἤδη τις μόρσων πικραίνεται· οὐχὶ παρῄσθευ;
Σκίλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλοις·
Λ. Κἠγὼ μὲν κνίσδω μόρσων τινὰ· καὶ τὺ δὲ λεύσεις
Ενθὼν τὰν κυκλάμινον ὄρυσσέ νυν εἰς τὸν ἄλεντα·
Κ. Ἱμέρα ἀνθ᾽ ὕδατος ῥείτω γάλα· καὶ τὺ δὲ κρᾶθι
Οἴνῳ πορφύροις· τὰ δέ τοι σία καρπὸν ἐνείκαι·
Λ. Ρείτω χἀ συβαρῖτις ἐμὶν μέλι· καὶ τὸ ποτ᾽ ὄρθρον
Α παῖς ἀνθ᾽ ὕδατος τὰν κάλπιδα κηρία βάψαι·
Κ. Ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἴγιλον αἶγες ἔδοντι
Καὶ σχῖνον πατέοντι· καὶ ἐν κομάροισι κέονται·

Λ. Ταῖσδ' ἐμαῖς οἴεσι παρέστι μὲν ἁ μελίτεια
Φόρβεσθαι· πολλὸς δὲ καὶ ὡς ῥόδα κισσὸς ἐπανθεῖ.
Κ. Οὐκ ἔραμ' ἀλκίππας, ὅτι με πρᾶν οὐκ ἐφίλασε.
Τῶν ὤτων καθελοῖσ' ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα.
Λ. Ἀλλ' ἐγὼ εὐμήδευς ἔραμαι μέγα· καὶ γὰρ ὅκ' αὐτῷ
Ταὶν σύριγγ' ὤρεξα· καλόν τί με κάρτ' ἐφίλασεν.
Κ. Οὐ θεμιτὸν λάκων ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδειν.
Οὐδ' ἔποπας κύκνοισι, τὺ δ' ὦ τάλαν ἐσσὶ φιλεχθής.
Μο. Παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα· τὶν δὲ κομάτα
Δωρεῖται μόρσων τὰν ἀμνίδα· καὶ τὺ δὲ θύσας
Ταῖς νύμφαις μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψον.
Κ. Πεμψῶ ναὶ τὸν πᾶνα· φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων
Νῦν ἀγέλα· κἠγὼ γὰρ ἴδ' ὡς μέγα τοῦτο καχαξῶ
Καττῶ λάκωνος τῶ ποιμένος· ὅττι ποκ' ἤδη
Ἀνυσάμαν τὸν ἀμνὸν ἐς ὠρανὸν ὔμμιν ἀλεῦμαι.
Αἶγες ἐμαὶ θαρσεῖτε κερουχίδες· αὔριον ὔμμε
Πάσας ἐγὼ λουσῶ συβαρίτιδος ἔνδοθι κράνας
Οὗτος ὁ λευκίτας ὁ κορυπτίλος, εἴ τιν' ὀχεύσεις
Τᾶν αἰγῶν, φλασῶ τυ, πρὶν ἢ ἐμὲ καλλιερῆσαι
Ταῖς μοίσαις τὰν ἀμνόν· ὁ δ' αὖ πάλιν· ἀλλὰ γενοίμαν
Αἰ μή τυ φλάσαιμι, μελάνθιος ἀντὶ κομάτα.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ ΔΑΜΟΙΤΑΣ ΚΑΙ ΔΑΦΝΙΣ. ΔΩΡΙΔΙ.

Αμοίτας καὶ δάφνις ὁ βωκόλος
εἰς ἕνα χῶρον,
Δ Τὰν ἀγέλαν ποκ' ἄρατε συνάγα-
γον. ἦς δ' ὁ μὲν αὐτῶν
Πυῤῥὸς. ὁ δ' ἡμιγένειος. ἐπὶ κράναν
δέ τιν' ἄμφω
Εσδόμενοι θέρεος μέσῳ ἄματι, τοιάδ' ἄειδον
Πρῶτος δ' ἄρξατο δάφνις ἐπεὶ καὶ πρῶτος ἔρισδε.
Δ. Βάλλει τοι πολύφαμε τὸ ποίμνιον ἁ γαλάτεια
Μάλοισιν, δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα.
Καὶ τύ νιν οὐ ποθόρησθα τάλαν τάλαν, ἀλλὰ κάθησαι
Αδέα συρίσδων. πάλιν ἅδ' ἴδε τὰν κύνα βάλλει.
ἅ τοι τᾶν ὀΐων ἕπεται σκοπός. ἁ δὲ βαΰσδει
Εἰς ἅλα δερκομένα τὰ δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει
ἅσυχα καχλάζοντος, ἐπ' αἰγιαλοῖο θέοισαν.
Φράζεο μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνάμαισιν ὀρούσῃ
Εξ ἁλὸς ἐρχομένας. κατὰ δὲ χρόα καλὸν ἀμύξῃ.
Αδὲ καὶ αὐτόθι τοι διαθρύπτεται, ὡς ἀπ' ἀκάνθας
Ταὶ καπυραὶ χαῖται τὸ καλὸν θέρος ἁνίκα φρύγει.
Καὶ φεύγει φιλέοντα, καὶ οὐ φιλέοντα διώκει.
Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον. ἦ γὰρ ἔρωτι
Πολλάκις ὦ πολύφαμε τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.
Δ. Τῷ δ' ἐπὶ δαμοίτας ἀνεβάλλετο καὶ τόδ' ἄειδεν.
Εἶδον ναὶ τὸν πᾶνα, τὸ ποίμνιον ἁνίκ' ἔβαλλε.

Κοὔμ' ἔλαθ', οὐ τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκύν· ᾧ ποθόρημι
Ἐς τέλος· αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων
Ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάξῃ.
Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίσδων πάλιν, οὐ ποθόρημι.
Ἀλλ' ἄλλαν τινὰ φαμὶ γυναῖκ' ἔχεν· ἃ δ' ἀΐοισα
Ζαλοῖ μ', ὦ παιάν, καὶ τάκεται, ἐκ δὲ θαλάσσας
Οἰστρεῖ, παπταίνοισα ποτ' ἄντρα τε καὶ ποτὶ ποίμνας
Σῖγα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾷ κυνί· καὶ γὰρ ὅκ' ἤρων
Αὐτᾶς, ἐκνυζᾶτο ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχοισα.
Ταῦτα δ' ἴσως ἐσορῶσα ποιεῦντά με, πολλάκι πεμψεῖ
ἄγγελον, αὐτὰρ ἐγὼ κλαξῶ θύρας ἔστε κ' ὀμόσῃ
Αὐτά μοι στορέσειν καλὰ δέμνια τᾶσδ' ἐπὶ νάσω.
Καὶ γάρ θην οὐδ' εἶδος ἔχω κακὸν ὥς με λέγοντι.
Ἦ γὰρ πρᾶν ἐς πόντον ἐσέβλεπον· ἦς δὲ γαλάνα.
Καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δ' ἐμὶν ἁ μία κώρα
Ὡς παρ' ἐμὶν κέκριται κατεφαίνετο· τῶν δέ τ' ὀδόντων
Λευκοτέραν αὐγάν, παρίας ὑπέφαινε λίθοιο,
Ὡς μὴ βασκανθῶ δέ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον,
Ταῦτα γὰρ ἁ γραῖα με Κοτυτταρὶς ἐξεδίδαξεν,
ἃ πρᾶν ἀμμώντεσσι παρ' Ἱπποκίωνι ποταύλει.
Τόσσ' εἰπὼν, τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλασε.
Χὢ μὲν τῷ σύριγγ'· ὁ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
Αὔλει Δαμοίτας· σύρισδε δὲ Δάφνις ὁ βώτας.
Ὠρχεῦντ' ἐν μαλακᾷ ταὶ πόρτιες αὐτίκα ποίᾳ
Νίκα μὰν οὐδ' ἄλλος· ἀήσσατοι δ' ἐγένοντο.

ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ. ΔΩΡΙΔΙ.

ά́φνιδι τῷ χαρίεντι συνήντετο
βουκολέοντι
Δ Μᾶλα νέμων ὡς φαντὶ κατ᾽ ὤ
ρεα μακρὰ Μενάλκας.
ἄμφω τώγ᾽ ἤτην πυῤῥοτρίχω.
ἄμφω ἀνάβω.
ἄμφω συρίσδεν δεδαημένω. ἄμφω ἀείδεν.
Πρᾶτος δ᾽ ὦν ποτὶ δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας.
Μ. Μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν δάφνι, λῇς μοι ἀεῖσαι;
Φαμί τυ νικασεῖν ὅσον θέλω αὐτὸς ἀείδων
Τὸν δ᾽ ἄρα χὼ δάφνις τοιῷδ᾽ ἀπαμείβετο μύθῳ.
Δ. Ποιμὰν εἰροπόκων ὀίων συρικτὰ Μενάλκα.
οὔποτε νικασεῖς μ᾽, οὐδ᾽ εἴ τι πάθοις τύγ᾽ ἀείδων.
Μ. Χρῄσδεις δ᾽ ὦν ἐσιδεῖν. χρῄσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;
Δ. Χρῄσδω τοῦτ᾽ ἐσιδεῖν, χρῄσδω καταθεῖναι ἄεθλον.
Μ. Ἀλλὰ τί θησεύμεσθ᾽ ὅ κεν ἁμῖν ἄρκιον εἴη;
Δ. Μόσχον ἐγὼ θησῶ. τὺ δὲ θὲς ἰσομάτορα ἀμνόν.
Μ. Οὐ θησῶ ποκα ἀμνὸν, ἐπεὶ χαλεπὸς θ᾽ ὁ πατήρ μευ
χ᾽ ἁ μάτηρ. τὰ δὲ μᾶλα ποθέσπερα πάντ᾽ ἀριθμεῦντι.
Δ. Ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τί δὲ τὸ πλέον ἕξει ὁ νικῶν;
Μ. Σύριγγ᾽, ἃν ἐπόησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον,
Λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν. ἶσον κάτω ἶσον ἄνωθεν.
Ταύταν κατθείην. τὰ δὲ τῶ πατρὸς οὐ καταθησῶ.
Δ. Ἦ μάν τοι κἠγὼ σύριγγ᾽ ἔχω ἐννεάφωνον

Λευκὸν καρὸν ἔχοισαν ἴσον κάτω ἶσον ἄνωθεν.
Πρώαννιν συνέπαξ'· ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγῶ
Τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμος με διασχισθεὶς διέτμαξεν.
Ἀλλὰ τίς ἄμμε κρινεῖ· τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἁμέων.
Τῆνον πῶς ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἢν καλέσωμες,
ὧ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φάλαρος ὑλακτεῖ.
Χοἱ μὲν παῖδες ἄϋσαν· ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἐπακοῦσαι,
Χοἱ μὲν παῖδες ἄειδον· ὁ δ' αἰπόλος ἤθελε κρῖναι.
Πρᾶτος δ' ὦν ἄειδε λαχὼν ἰυκτὰ Μενάλκας.
Εἶτα δ' ἀμοιβαίην ὑπελάμβανε δάφνις ἀοιδὰν
Βωκολικάν· οὕτω δὲ Μενάλκας ἄρξατο πρᾶτος.
Μ. ἄγκεα καὶ ποταμοὶ θεῖον γένος· αἴ τι Μενάλκας
Πήποχ' ὁ συρικτὰς προσφιλὲς ᾆσε μέλος.
Βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνίδας, ἢν δὲ πόκ' ἔνθῃ
Δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι.
Δ. Κρᾶναι καὶ βοτάναι γλυκερὸν φυτόν· αἴπερ ὁμοῖον
Μουσίσδει δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσι.
Τοῦτο τὸ βουκόλιον πιαίνετε· κἤν τι Μενάλκας
Τεῖδ' ἀγάγοι, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι.
Μ. Παντᾷ ἔαρ· παντᾷ δὲ νομοί· παντᾷ δὲ γάλακτος
Οὔθατα πιδῶσιν καὶ, τὰ νέα τρέφεται.
ἔνθ' ἁ καλὰ παῖς ἐπινίσσεται· αἰ δ' ἂν ἀφέρπῃ.
Χὠ ποιμὰν ξηρὸς τηνόθι χαἰ βοτάναι.
Δ. ἔνθ' ὄϊς, ἔνθ' αἶγες διδυματόκοι, ἔνθα μέλισσαι
Σμάνεα πληροῦσιν, καὶ δρύες ὑψίτεραι.
ἔνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσὶν, αἰ δ' ἂν ἀφέρπῃ.
Χὠ τὰς βῶς βόσκων, χαἰ βόες αὐότεραι.

Μ. ὦ τράγε τᾶν λευκᾶν αἰγῶν ἄνερ, ὦ βάθος ὕλας
Μυρίον, ὦ σιμαὶ δεῦτ' ἔφ' ὕδωρ ἔριφοι
Εν τήνῳ γὰρ τῆνος. ἴθ' ὦ κόλε καὶ λέγε Μίλω.
Ως πρωτεὺς φώκας καὶ θεὸς ὢν ἔνεμε.
Δ. Μή μοι γᾶν πέλοπος, μή μοι χρύσεια τάλαντα
Εἴη ἔχειν, μὴ δὲ πρόσθε θέειν ἀνέμων.
Αλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρᾳ τᾷδ' ᾄσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ,
Σύννομα μᾶλ' ἐσορῶν τὰν σικελὰν ἐς ἅλα.
Μ. Δένδρεσι μὲν χειμὼν φοβερὸν κακὸν, ὕδασι δ' αὐχμὸς
ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ.. ἀγροτέροις δὲ λίνα.
Ανδρὶ δὲ παρθενικᾶς ἁπαλᾶς πόθος. ὦ πάτερ ὦ Ζεῦ
Οὐ μόνος ἠράσθην. καὶ τὺ γυναικοφίλας.
Ταῦτα μὲν ὧν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν.
Ταὶ πυμάταν δ' ᾠδὰν οὕτως ἐξᾶρχε μενάλκας.
Μ. Φείδευ τᾶν ἐρίφων φείδευ λύκε τᾶν τοκάδων μευ.
μηδ' ἀδίκει μ', ὅτι μικκὸς ἐὼν, πολλαῖσιν ὁμαρτῶ.
ὦ λάμπουρε κύων, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ;
Οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.
Ταὶ δ' ὄϊες μηδ' ὔμμες ὀκνεῖθ' ἁπαλᾶς κορέσασθαι
Ποίας. οὔτι καμῆθ' ὅκκα πάλιν ἅδε φύηται.
Σίττα νέμεσθε νέμεσθε, τὰ δ' οὔθατα πλήσατε πᾶσαι
Ως τὸ μὲν ἄρνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀπόθωμαι.
Δεύτερος αὖ δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' ἀείδειν.
Δ. Κἄμ' ἐκ τῶ ἄντρω σύνοφρυς κόρα ἐχθὲς ἰδοῖσα
Τὰς δαμάλας παρελᾶντα, καλὸν καλὸν ἦμες ἔφασκεν.
Οὐ μὰν οὐδὲ λόγον ἐκρίθην ἀπὸ τὸν πικρὸν αὐτᾷ.
Αλλὰ κάτω βλέψας, τὰν ἁμετέραν ὁδὸν εἷρπον.
Αδεῖ' ἁ φωνὰ τᾶς πόρτιος, ἁδὺ τὸ πνεῦμα.

Ἁδὺ δὲ χ' ὡ μόσχος γαρύεται, ἁδὺ δὲ χ' ἁ βῶς.
Ἁδὺ δὲ τὸ θέρεος παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοιτῆν,
Τᾷ δρυῒ ταὶ βάλανοι κόσμος. τᾷ μαλίδι μᾶλα.
Τᾷ βοῒ δ' ἁ μόσχος. τῷ βωκόλῳ αἱ βόες αὐταί.
ὣς οἱ παῖδες ἄεισαν. ὁ δ' αἰπόλος ὧδ' ἀγόρευεν.
Ἁδύ τι τὸ στόμα τοι καὶ ἐφίμερος ὦ δάφνι φωνά.
Κρέσσον μελπομένω τεῦ ἀκουέμεν, ἢ μέλι λείχειν.
Λάσδεο τὰς σύριγγας. ἐνίκησας γὰρ ἀείδων.
Αἰ δ' ἐθέλῃς με καὐτὸν ἅμ' αἰπολέοντα διδάξαι,
Τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ δίδακτρά τοι αἶγα.
ἅτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.
ὣς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνήλατο καὶ πατάγησε
Νικήσας, οὕτως ἂν ἐπὶ μητέρα νεβρὸς ἅλοιτο.
ὣς δὲ κατεσμύχη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπη
ὥτερος οὕτω δὲ νύμφα γαμεθεῖσ' ἀκάχοιτο.
Κὰκ τούτω δάφνις παρὰ ποιμέσι πρᾶτος ἔγεντο.
Καὶ νύμφαν, ἄκρηβος ἐὼν ἔτι ναΐδα γᾶμεν,

ΒΟΥΚΟΛΙΣΤΑΙ. ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ. ΔΩΡΙΔΙ.

Ωκολιάσδεο δάφνι τὺ δ' ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος.
E ᾠδᾶς ἄρχεο δάφνι. σῦναψάσθω δὲ μενάλκας.
Μόσχως βουσὶν ὑφέντες, ὑπὸ στείραισι δὲ ταύρως.
Χ' οἱ μὲν ἅμα βόσκοιντο καὶ ἐν φύλλοισι πλανῷντο.
Μηδὲν ἀτιμαγελεῦντες. ἐμὶν δὲ τὺ βωκολιάσδευ

ἐν ποθ᾽ ἕν· ἄλλωθεν δὲ ποτικρίνοιτο μενάλκας.
Δ. Ἁδὺ μὲν ἁ μόσχος γαρύεται, ἁδὺ δὲ χ᾽ ἁ βῶς.
Ἁδὺ δὲ χ᾽ ἁ σύριγξ· χ᾽ ὡ βωκόλος, ἁδὺ δὲ κἠγών.
Ἐντὶ δέ μοι παρ᾽ ὕδωρ ψυχρὸν, στιβάς· ἐν δὲ νένασται
Λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα, τάς μοι ἁπάσας
Λὶψ κόμαρον τρωγοίσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε.
Τοῦ δὲ θέρευς φρύγοντος ἐγὼ τόσον μελεδαίνω
ὅσον ὁρῶντα πατρὸς μύθων καὶ μητρὸς ἀκούειν.
Οὕτω δ᾽ ἄφνις ἄεισεν ἐμίν· οὕτω δὲ μενάλκας.
Μ. Αἴτνα μᾶτερ ἐμά, κἠγὼ καλὸν ἄντρον ἐνοικέω
Κοίλαις ἐν πέτρῃσιν, ἔχω δέ τοι ὅσ᾽ ἐν ὀνείρῳ
Φαίνονται· πολλὰς μὲν ὄϊς, πολλὰς δὲ χιμαίρας.
ὧν μοι πρὸς κεφαλᾷ καὶ πὰρ ποσὶ κώεα κεῖται.
Ἐν πυρὶ δὲ δρυΐνῳ χορία ζεῖ, ἐν πυρὶ δ᾽ αὖαι
Φαγοὶ χειμαίνοντος· ἔχω δέ τοι οὐδ᾽ ὅσον ὤραν
Χείματος· ἢ νωδὸς καρύων ἀμύλοιο παρόντος.
Τοῖς μὲν ἐπεπλατάγησα καὶ αὐτίκα δ᾽ ὦρον ἔδωκα.
Δάφνιδι μὲν κορύναν, ταί μοι πατρὸς ἔτρεφεν ἀγρὸς
Αὐτοφυᾶ· τὰν οὐδ᾽ ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτων.
Τήνῳ δὲ στρόμβω καλὸν ὄστρακον, οὗ κρέας αὐτὸς
Σιτήθην, πέτραισιν ἐν Ἰκαρίαισι δοκεύσας,
Πέντε ταμὼν πέντ᾽ οὖσιν ὅδ᾽ ἐγκαναχήσατο κόχλῳ.
Βωκολικαὶ μῶσαι μάλα χαίρετε φαίνετε δ᾽ ᾠδαὶ
Ταὶ πὸκ ἐγὼ τήνοισι παρὼν ἄεισα νομεῦσι.
Μηκέτ᾽ ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγδόνα φύσῃς
Τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ.
Ἴρηκες δ᾽ ἴρηξιν· ἐμὶν δ᾽ ἁ μῶσα καὶ ᾠδά.
Τᾶς μοι πᾶς εἴη πλεῖος δόμος, οὔτε γὰρ ὕπνος

Οὔτ᾽ ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον. οὔτε μελίσσαις
ἄνθεα, ὅσσον ἐμὶν μῶσαι φίλαι. οὓς μὲν ὁρῆ τε
γαθεῦσιν, τὼς δ᾽ οὔτι ποτῷ δηλήσατο κίρκα.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ. Κ. ΕΡΓΑΤΙΝΑΙ Η ΘΕΡΙΣΤΑΙ.

Ε Ργατίνα βουκαῖε. τί νῦν ὦ ᾽ζυρὲ πόνθεις;
Οὔτε τὸν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύνᾳ ὡς τὸ πρὶν ἆγες.
Οὐδ᾽ ἅμα λαοτομεῖς τῷ πλατίον. ἀλλ᾽ ἀπολείπῃ
ὥσπερ ὄις ποίμνας, ἇς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψεν.
Ποῖός τις δείλαν τὺ καὶ ἐν μέσῳ ἄματος ἐσσῇ.
ὃς νῦν ἀρχόμενος τᾶς αὔλακος οὐκ ἀποτρώγεις.
Β. Μίλων ὀψαμάτα πέτρας ἀπόκομμ᾽ ἀτεράμνου,
Οὐδ᾽ ἅμα τοι συνέβη ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;
Μ. Οὐδ᾽ ἅμα. τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτᾳ ἀνδρί.
Β. Οὐδ᾽ ἅμα νῦν συνέβα τοι ἀγρυπνῆσαι δι᾽ ἔρωτα;
Μ. Μηδὲ ξυμβαίη. χαλεπὸν χορίων κύνα γεῦσαι.
Α. Ἀλλ᾽ ἐγὼ ὦ Μίλων ἔραμαι σχεδὸν ἐνδεκαταῖος.
Μ. Ἐκ πίθω ἀντλεῖς δῆλον. ἐγὼ δ᾽ ἔχω οὐδ᾽ ἅλις ὄξος.
Β. Τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μευ ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάντα.
Μ. Τίς δέ τυ τᾶν παίδων λυμαίνεται. Β. ἁ Πολυβώτα
ἃ πρᾶν ἀμώντεσσι παρ᾽ Ἱπποκίωνι ποταύλει.
Μ. Εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν. ἔχεις πάλαι ὧν ἐπεθύμεις.
Μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐξεται ἁ καλαμαία

Β. Μωμᾶσθαί μ' ἄρχῃ τύ; τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ πλοῦτος
Ἀλλὰ καὶ ὠφρόντιστος ἔρως, μηδὲν μέγα μυθεῦ.
Μ. Οὐ μέγα μυθεῦμαι, τὺ μόνον κατάβαλλε τὸ λᾶον.
Καί τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ. ἅδιον οὕτως
Ἐργαξῇ. καὶ μὰν πρότερον ποκα μουσικὸς ἦσθα.
Β. Μῶσαι πιερίδες συναείσατε τὰν ῥαδινάν μοι
Παῖδ' ὧν γάρ χ' ἅψηθε θεαὶ, καλὰ πάντα ποεῖτε.
Βομβύκα χαρίεσσα σύραν καλέοντί τυ πάντες
Ἰσχνὰν, ἁλιόκαυστον, ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
Καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἁ γραπτὰ ὑάκινθος,
Ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρῶτα λέγονται.
Ἁ αἲξ τὸν κύτισον. ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει.
Ἁ γέρανος τὤροτρον. ἐγὼ δ' ἐπὶ τὶν μεμάνημαι.
Αἴθε μοι ἦς ὅσα Κροῖσον ἔχειν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι.
Χρύσεοι ἀμφότεροί τ' ἀνακείμεθα τῇ ἀφροδίτῃ,
Τὼς αὐλὼς μὲν ἔχοισα, καὶ ἢ ῥόδον ἢ τύγε μᾶλον,
Σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας.
Βομβύκα χαρίεσσ' οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευς
Ἁ φωνὰ δὲ τρύχνος, τὸν μὰν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν
Μ. Ἦ καλὰς ἄμμε ποιῶν ἐλελήθη Βῶκος ἀοιδάς.
Ὡς εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν.
Ὤμοι τῶ πώγωνος. ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσα.
Θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῶ θείω Λιτυέρσα.
Δάματερ πολύκαρπε, πολύσταχυ τοῦτο τὸ λᾶον
Εὔεργόν τ' εἴη καὶ κάρπιμον ὅττι μάλιστα.
Σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα μὴ παριών τις
Εἴποι, σύκινοι ἄνδρες, ἀπώλετο χ' οὗτος ὁ μισθός.
Ἐς βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἁ τομὴ ὔμμιν

ἢ ζέφυρον βλέπετω. πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως,
Σῖτον ἀλοιῶντες φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνον.
Εκ καλάμης ἄχυρον τελέθει. τημος δὲ μάλιστα
ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας, ἐγειρομένω κορυδαλλῶ,
Καὶ λήγειν εὕδοντος, ἐλιννῦσαι δὲ τὸ καῦμα.
Εὐκτὸς ὁ τῶ βατράχω παῖδες βίος. οὐ μελεδαίνει
Τὸν τὸ πιεῖν ἐγχεῦντα. πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ
Κάλλιον ὦ πιμελητὰ φιλάργυρε τὸν φακὸν ἕψειν
Μὴ πιτάμης τὴν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον.
Ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἁλίῳ ἄνδρας ἀείδεν.
Τὸν δὲ τεὸν βουκαῖε πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα
Μυθίσδεν τᾷ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθρευοίσᾳ.

ΚΥΚΛΩΨ ΚΑΙ ΓΑΛΑΤΕΙΑ.

Οὐδὲν ποτὶ τὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο
Νικία, οὔτ' ἔγχριστον ἐμοὶ δοκεῖ οὔτ' ἐπίπαστον,
ἢ ταὶ πιερίδες, κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἁδὺ
Γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις. εὑρῆν δ' οὐ ῥάδιόν ἐστι.
Γινώσκεν δ' οἶμαί τυ καλῶς ἰατρὸν ἐόντα.
Καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλαμένον ἔξοχα μοίσαις.
Οὕτω γοῦν ῥαΐστα διᾶγ' ὁ κύκλωψ ὁ παρ' ἡμῖν
Ὠρχαῖος πολύφαμος, ὅτ' ἤρατο τῆς γαλατείας
ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τὼς κροτάφως τε.
ἤρατο δ' οὔτι ῥόδοις οὐ μάλοις ο ὐ δὲ κικίννοις.

Ἀλλ᾽ ὀρθαῖς μανίαις, ἁγεῖτο δὲ πάντα πάρεργα.
Πολλάκι ταὶ ὄϊες ποτὶ τ᾽ αὔλιον αὐταὶ ἀπῆνθον
χλωρᾶς ἐκ βοτάνας· ὁ δὲ τὰν γαλάτειαν ἀείδων
Αὐτοῦ ἐπ᾽ ἀϊόνος κατετάκετο φυκιοέσσης
Ἐξ ἀοῦς· ἔχιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἕλκος·
Κύπριος ἐκ μεγάλας τό οἱ ἥπατι πᾶξε βέλεμνον
Ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὗρε· καθεζόμενος δ᾽ ἐπὶ πέτρας
Ὑψηλᾶς ἐς πόντον ὁρῶν ἄειδε τοιαῦτα.
ὦ λευκὰ γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ᾽ ἀποβάλλῃ,
Λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν· ἁπαλωτέρα ἀρνὸς
Μόσχω, γαυροτέρα, φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμῆς.
Φοιτῇς δ᾽ αὖθ᾽ οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με.
Οἴχῃ δ᾽ εὐθὺς ἰοῖσα, ὅκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με.
Φεύγεις δ᾽ ὥσπερ ὄϊς πολιὸν λύκον ἀθρήσασα.
Ἠράσθην μὲν ἔγωγε τεοῦ ὦ κόρα, αἴκα πρῶτον
Ἦνθες ἐμᾷ σὺν ματρὶ, θέλοισ᾽ ὑακίνθινα φύλλα
Ἐξ ὄρεος δρέψασθαι· ἐγὼ δ᾽ ὁδὸν ἡγεμόνευον,
Παύσασθαι δ᾽ ἐσιδών τυ καὶ ὕστερον οὐδ᾽ ἔτι πωνῦν
Ἐκ τήνω δύναμαι· τὶν δ᾽ οὐ μέλει οὐ μὰ δί᾽ οὐδέν.
Γινώσκω χαρίεσσα κόρα τίνος οὕνεκα φεύγεις.
οὕνεκά μοι λασία μὲν ὀφρῦς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
Ἐξ ὠτὸς τέταται ποτὶ θώτερον ὦς μία μακρά.
Εἷς δ᾽ ὀφθαλμὸς ἔπεστι· πλατεῖα δὲ ῥὶς ἐπὶ χείλει.
Ἀλλ᾽ ὠὗτος τοιοῦτος ἐὼν, βοτὰ χίλια βόσκω.
Κἠκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω.
Τυρὸς δ᾽ οὐ λείπει μ᾽ οὔτ᾽ ἐν θέρει, οὔτ᾽ ἐν ὀπώρῃ,
Οὐ χειμῶνος ἄκρω· ταρσοὶ δ᾽ ὑπεραχθέες αἰεί.
Συρίσδεν δ᾽ ὡς οὔτις ἐπίσταμαι ὧδε κυκλώπων,

Τὶν τὸ φίλον γλυκύμαλον ἁμᾶ κἠμαυτὸν ἀείδων
Πολλάκι νυκτὸς ἀωρί· τρέφω δέ τοι ἕνδεκα νεβρὼς
Πάσας μαμνοφόρως, καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων·
Ἀλλ' ἀφίκευσο ποτ' ἁμὲ καὶ ἑξεῖς οὐδὲν ἔλασσον·
Τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρέχθειν
ἅδιον ἐν τὤντρῳ παρ' ἐμὶν τὴν νύκτα διαξεῖς·
Ἐντὶ δάφναι τηνεῖ, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι·
ἔστι μέλας κισσός· ἔστ' ἄμπελος ἁ γλυκύκαρπος
ἔστι ψυχρὸν ὕδωρ· τό μοι ἁ πολυδένδρεος αἴτνα
Λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προΐητι·
Τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἔχειν ἢ κύμαθ' ἕλοιτο·
Εἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος ἦμες·
Ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκάματον πῦρ
Καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦς, καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν,
Καὶ τὸν ἕνε ὀφθαλμὸν τῷ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
ὤμοι ὅτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἁ μάτηρ βράγχι' ἔχοντα·
Ὡς κατέδυν ποτὶ τὶν, καὶ τὰν χέρα τεῦς ἐφίλασα·
Αἰ μὴ τὸ στόμα λῆς· ἔφερον δέ τοι ἢ κρίνα λευκά·
ἢ μάκων' ἁπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχοισαν·
Ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος· τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι.
ὥστ' οὐκ ἄν τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην·
Νῦν μὰν ὦ κόριον νῦν αὐτόγα, νεῖν γε μαθεῦμαι
Αἴκά τις σὺν ναῒ πλέων ξένος ὧδ' ἀφίκηται·
ὥσκεν ἴδω τί ποθ' ἁδὺ κατοικῆν τὸν βυθὸν ὔμμιν·
Ἐξένθοις γαλάτεια καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο,
ὥσπερ ἐγὼν νῦν ὧδε καθήμενος, οἴκαδ' ἀπενθεῖν·
Ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὶν ἅμα, καὶ γάλ' ἀμέλγειν,
Καὶ τυρὸν πᾶξαι· τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα·

Ἁ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα. καὶ μέμφομαι αὐτᾷ.
Οὐδὲν πήποχ᾽ ὅλως ποτὶ τὶν φίλον εἶπεν ὑπέρ μευ
Καὶ ταῦτ᾽ ἆμαρ ἐπ᾽ ἆμαρ ὁρῶσά με λεπτὸν ἐόντα.
Φασῶ τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς πόδας ἀμφοτέρως μευ
Σφύσδειν, ὡς ἀνιαθῇ. ἐπεὶ κἠγὼν ἀνιῶμαι.
Ὦ κύκλωψ κύκλωψ, πᾷ τὰς φρένας ἐκπεπότησαι;
Αἴκ᾽ ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας
Ταῖς ἄρνεσσι φέροις τάχα κεν πολὺ μᾶλλον ἔχοις νοῦν
Τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε. τί τὸν φεύγοντα διώκεις.
Εὑρήσεις γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον᾽ ἄλλαν.
Πολλαὶ συμπαίσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται
Κιχλίζοντι δὲ πᾶσαι. ἐπήν κ᾽ αὐταῖς ὑπακούσω.
Δῆλον ὅτ᾽ ἐν τᾷ γᾷ κἠγών τις φαίνομαι ἦμες.
Οὕτω τοι πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα
Μουσίσδων, ῥᾷον δὲ διᾶγ᾽ ἢ χρυσὸν ἔδωκεν.

ΑΙΤΗΣ. ΙΑΚΟΝ. ΤΗΙ ΚΟΙΝΗΙ ΙΑΔΙ.

Η Λυθες ὦ φίλε κοῦρε τρίτῃ σὺν
νυκτὶ καὶ ἀοῖ
ἤλυθες; οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἄμα
τι γηράσκουσιν.
ὅσσον ἔαρ χειμῶνος. ὅσον μᾶ
λον βραβύλοιο
ἅδιον. ὅσσον ὄϊς σφετέρας λασιωτέρα ἀρνός.
ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός,
ὅσσον ἐλαφρότερος μόσχω νεβρός. ὅσσον ἀηδὼν

Συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν,
Τόσσον ἔμ' εὔφρανας τὺ φανείς. σκιερὰν δ' ὑπὸ φαγὸν
Ἀελίου φρύγοντος ὁδοιπόρος ἔδραμον ὥς τις.
Εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔρωτες
Νῶϊν. ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδά.
Δοιώ δή τινε τώδε μετ' ἀμφοτέροισι γενέσθην
Φῶθ' ὁ μὲν, εἴσπνηλος, φαίη χ' ὡμυκλαϊάσδων,
Τὸν δ' ἕτερον πάλιν ὥσκεν ὁ θεσσαλὸς εἴποι ἀΐταν,
Ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσῳ ζυγῷ. ἦ ῥα τότ' ἦσαν
Χρύσειοι πάλιν ἄνδρες. ὅκ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθείς.
Εἰ γὰρ τοῦτο πάτερ κρονίδα πέλοι. εἰ γὰρ ἀγήρω
Ἀθάνατοι. γενεαῖς δὲ διηκοσίῃσιν ἔπειτα
Ἀγγείλειεν ἐμοί τις ἀνέξοδον ἐς ἀχέροντα,
Ἡ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος ἀΐτεω,
Πᾶσι διὰ στόματος μετὰ δ' ἠϊθέοισι μάλιστα.
Ἀλλ' ἤτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι οὐρανίωνες
Ἔσσονθ' ὡς ἐθέλοντι. ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνῶν,
Ψεύδεα ῥινὸς ὕπερθεν ἀραιᾶς οὐκ ἀναφυσῶ.
Ἢν γὰρ καί τι δάκῃς, τὸ μὲν, ἀβλαβὲς εὐθὺς ἔθηκας
Διπλάσιον δ' ὤνασας, ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπῆνθες.
Νισαῖοι μεγαρῆες ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς,
Ὄλβιοι οἰκείοιτε, τὸν ἀττικὸν ὡς περὶ ἄλλων
Ξεῖνον τιμήσασθε διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.
Αἰεί οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἴαρι πράτῳ
Κοῦροι ἐριδμαίνοντι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.
Ὃς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χείλεσι χείλη,
Βριθόμενος στεφάνοισιν ἑὰν πρὸς μητέρ' ἀπῆνθεν.
Ὄλβιος ὅστις παισὶ φιλήματα κεῖνα διαιτᾷ.

ἦ πού τὸν χαροπὸν γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβῶται,
Λυδίῃ ἶσον ἔχειν πέτρῃ στόμα, χρυσὸν ὁποίῃ
πεύθονται μὴ φαῦλον ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί.

ΜΟΥΣΙΚΑ ΑΣΜΑΤΑ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥ/ΡΑΚΟΣΙΟΥ. ΥΛΑΣ. ΔΩΡΙΔΙ.

Ουχ ἁμῖν τὸν ἔρωτα μόνοις ἔτεχ'
ὡς ἐδοκεῦμες
Νικία, ᾧ τινι τοῦτο θεῶν ποκα
τέκνον ἔγεντο·
Οὐχ ἁμῖν τὰ καλὰ πράτοις κα
λὰ φαίνεται ἦμες,
οἱ θνατοὶ πελόμεσθα· τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες·
Αλλὰ καὶ ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός·
ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἤρατο παιδὸς
Τῶ χαρίεντος ὕλα, τῶ τὰν πλοκαμῖδα φορεῦντος,
Καί μιν πάντ' ἐδίδαξε πατὴρ ὡσεὶ φίλον υἷα
ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο·
χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἧς· οὐδ' εἰ μέσον ἆμαρ ὄροιτο·
Οὐδ' ὁκχ' ἁ λεύκιππος ἀνατρέχει ἐς διὸς ἀώς·
Οὐδ' ὁπότ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὁρῷεν·
Σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρῳ
ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἴη
Αὐτῷ δ' εὖ ἕλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη·
Αλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας ἰήσων
Αἰσονίδας, οἱ δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο
Πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι· ὧν ὄφελός τι,
ἵκετο χὡ ταλαεργὸς ἐς ἀφνειὰν ἰαολκὸν

Ἀλκμήνας υἱὸς μιδεάτιδος ἡρωΐνας.
Σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινεν ὕλας εὔεδρον ἐς ἀργώ.
ἅτις κυανεᾶν οὐχ ἥψατο σὺνδρομάδων ναῦς.
Ἀλλὰ διεξάϊξε βαθὺν δ' εἰσέδραμε φᾶσιν,
Αἰετὸς ὡς μέγα λαῖτμα· ἀφ' οὗ τότε χοιράδες ἔσταν
ἆμος δ' ἀντέλλοντι πελειάδες, ἐσχατιαὶ δὲ
ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένου εἴαρος ἤδη.
Τῆμος ναυτιλίας μαμνάσκετο θεῖος ἄωτος
Ἡρώων· κοίλαν δὲ καθιδρυνθέντες ἐς ἀργώ.
Ἑλλάσποντον ἵκοντο νότῳ τρίτον ἆμαρ ἀέντι.
Εἴσω δ' ὅρμον ἔθεντο προποντίδος· ἔνθα κιανῶν
Αὔλακας εὐρύνοντι βόες τρίβοντες ἄροτρα.
Ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο.
Δειελινοί· πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν
Λειμὼν γάρ σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειαρ.
ἔνθεν βούτομον ὀξὺ, βαθύν δ' ἐτάμοντο κύπειρον,
ᾤχεθ' ὕλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἴσων.
Αὐτῷ θ' ἡρακλῆϊ καὶ ἀστεμφεῖ τελαμῶνι.
Οἳ μίαν ἄμφω ἑταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαν,
χάλκεον ἄγγος ἔχων· τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
Εἰλθύῳ ἐν χόρτῳ, περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκει
Κυάνεόν τε χελιδόνιον· χλοερόν τ' ἀδίαντον,
Καὶ θάλλοντα σέλινα, καὶ εἰλιτενὴς ἄγρωστις.
ὕδατι δ' ἐν μέσσῳ νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,
Εὐνίκα, καὶ μαλὶς· ἔαρ θ' ὁρόωσα νύχεια.
ἤτοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσὸν,
Βάψαι ἐπειγόμενος· ταὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν.

Πασάων γὰρ ἔρως ἁπαλὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν.
Αργείῳ ἐπὶ παιδὶ, κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
Αθρόος, ὡς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἤριπεν ἀστὴρ
Αθρόος ἐς πόντον· ναύτας δέ τις εἶπεν ἑταίροις,
Κουφότερ' ὦ παῖδες ποιεῖσθ' ὅπλα, πλευστικὸς οὖρος.
Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχοισαι,
Δακρυόεντ' ἀγανοῖσι παρεψύχοντ' ἐπέεσσιν.
Αμφιτρυωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδὶ
Ωιχετο μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα
Καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανε δεξιτερὴ χείρ.
Τρὶς μὲν ὕλαν ἄϋσεν ὅσον βαθὺς ἤρυγε λαιμός,
Τρὶς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν. ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνὴ
Εξ ὕδατος· παρεὼν δὲ μάλα σχεδὸν εἴδετο πόῤῥω
Ως δ' ὁπότ' ἠΰγένειος ἀπόπροθι λὶς ἐσακούσας
Νεβρῶ φθεγξαμένας τις ἐν οὔρεσιν, ὠμοφάγος λὶς
Εξ εὐνᾶς ἔσπευσεν ἑτοιμοτάτην ἐπὶ δαῖτα,
Ηρακλέης τοιοῦτος· ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
Παῖδα ποθῶν δεδόνατο· πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον.
Σχέτλιοι οἱ φιλέοντες· ἀλώμενος ὅσσ' ἐμόγησεν
Οὔρεα καὶ δρυμώς· τὰ δ' ἰάσονος ὕστερα πάντ' ἦς.
Ναῦς μὲν ἄρμεν ἔχοισα μετάρσια τῶν παρεόντων.
Ιστία δ' ἠΐθεοι μεσονύκτιον ἐξεκάθαιρον,
Ηρακλῆα μένοντες· ὁ δ' ᾇ πόδες ἆγον ἐχώρει
Μαινόμενος, χαλεπὰ γὰρ ἔσω θεὸς ἧπαρ ἄμυσσεν.
Οὕτω μὲν κάλλιστος ὕλας μακάρων ἀριθμεῖται.
Ηρακλέην δ' ἥρωες ἐκερτόμεον λιποναύταν.
Οὕνεκεν ἡρώησεν τριακοντάζυγον ἀργώ.
Πεζὸς δ' ἐς κόλχως τε καὶ ἄξενον ἵκετο φᾶσιν,

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑ ΔΩΡΙΔΙ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ. Β.

ᾶ μοι ταὶ δάφναι· φέρε θέστυ
λι· πᾶ δὲ τὰ φίλτρα.
P Στέψον τὰν κελέβαν φοινι
κέῳ οἰὸς ἀώτῳ
Ὡς τὸν ἐμὸν βαρὺν εὖντα φί
λον καταθύσομαι ἄνδρα,
ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ὧ τάλας οὐδὲ ποθήκει
Οὐδ' ἔγνω πότερον τεθνάκαμες ἢ ζοοὶ ἦ μὲς,
Οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος· ἦ ῥά οἱ ἄλλα
ᾤχετ' ἔχων ὅτ' ἔρως ταχινὰς φρένας ἅτ' ἀφροδίτα.
Βασεῦμαι ποτὶ ταν τιμαγήτοιο παλαίστραν
Αὔριον, ὥς νιν ἴδω καὶ μέμψομαι οἷά με ποιεῖ
Νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταθύσομαι· ἀλλὰ σελάνα
Φαῖνε καλόν· τὶν γὰρ ποταείσομαι ἅσυχα δαῖμον.
Τᾷ χθονίᾳ θ' ἑκάτᾳ, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι,
Ἐρχομέναν νεκύων ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἷμα.
Χαῖρ' ἑκάτα δασπλῆτι, καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπάδει
Φάρμακα ταῦθ' ἔρδοισα χερείονα, μήτε τι κίρκης,
Μήτε τι μηδείας, μήτε ξανθᾶς περιμήδας.
Ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἄλφιτά τοι πρῶτον πυρὶ τάκεται· ἀλλ' ἐπίπασσε
Θέστυλι δειλαία· πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι.
ἦρά γέ τι μυσαρὰ καὶ τὶν ἐπίχαρμα τέτυγμαι;
Πάσσ' ἅμα καὶ λέγε ταῦτα· τὰ δέλφιδος ὀστέα πάσσω.

Ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Δέλφις ἔμ' ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν
Αἴθω, χ' ὡς αὐτὰ λακεῖ μέγα καππυρίσασα
Κἠξαπίνης ἄφθη, κοὐδὲ σποδὸν εἴδομες αὐτῆς.
Οὕτω τοι καὶ Δέλφις ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνοι.
Ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα,
Ὡς τοῦτον τὸν καρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω,
Ὡς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφις.
Χ' ὡς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος ἐξ Ἀφροδίτας,
ὣς κεῖνος δινοῖτο ποθ' ἁμετέρῃσι θύραισιν.
Ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα
νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα, τὺ δ' Ἄρτεμι καὶ τὸν ἐν ᾅδα
Κινήσαις κ' ἀδάμαντα. καὶ εἴ τι περ ἀσφαλὲς ἄλλο.
Θέστυλι ταὶ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται
Ἁ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκίον ὡς τάχος ἄχει.
Ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Ἠνὶ δὲ σιγᾷ μὲν πόντος· σιγῶντι δ' ἀῆται
Ἁ δ' ἐμὰ οὐ σιγᾷ στέρνων ἔντοσθεν ἀνία.
Ἀλλ' ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθομαι· ὅς με τάλαιναν
Ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον ἦμεν.
Ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Ἐς τρὶς ἀποσπένδω καὶ τρὶς τάδε πότνια φωνῶ.
Εἴτε γυνὰ τήνῳ παρακέκλιται· εἴτε καὶ ἀνήρ·
Τόσσον ἔχοι λάθας, ὅσσον ποκὰ Θησέα φαντὶ
Ἐν Δίᾳ λασθῆμεν ἐϋπλοκάμου Ἀριάδνας.
Ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Ἱππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι· τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι

Καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὤρεα καὶ θοαὶ ἵπποι.
ὣς καὶ Δέλφιν ἴδοιμι καὶ ἐς τόδε δῶμα περᾶσαι
Μαινομένῳ ἴκελον, λιπαρᾶς ἔκτοσθε παλαίστρας.
Ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε Δέλφις
Ὡ 'γὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω.
Αἲ αἲ ἔρως ἀνιαρὲ τί μευ μέλαν ἐκ χροὸς αἷμα
Ἐμφὺς ὡς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας.
Ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Σαύραν τοι τρίψασα ποτὸν κακὸν αὔριον οἰσῶ.
Θέστυλι νῦν δὲ λαβοῖσα τὺ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον
Τᾶς τήνω φλιᾶς καθυπέρτερον, ἇς ἔτι καὶ νῦν
Ἐκ θυμῶ δέδεμαι· ὁ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιεῖ.
Καὶ λέγ' ἐπιφθύζοισα τὰ Δέλφιδος ὀστέα πάσσω.
Ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Νῦν δὴ μουνὴ ἐοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρυσῶ.
Ἐκ τίνος ἄρξωμαι, τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο.
Ἦνθ' ἁ τῶ 'υβούλοιο καναφόρος ἄμμιν Ἀναξὼ,
Ἄλσος ἐπ' Ἀρτέμιδος· τᾷ δή ποκα πολλὰ μὲν ἄλλα
Θηρία πομπεύεσκε περισταδόν· ἐν δὲ λέαινα.
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
Καί μ' ἁ Θευμαρίδα Θρᾷσσα τροφὸς ἁ μακαρῖτις
Ἀγχίθυρος ναίοισα κατεύξατο καὶ λιτάνευσε
Τὰν πομπὰν θάσασθαι· ἐγὼ δέ οἱ ἁ μεγάλοιτος
Ὡμάρτευν, βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα.
Κἀμφιστειλαμένα τὰν ξυστίδα τᾶς Κλεαρίστας.
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.

Ἤδη δ' οὖσα μέσον κατ' ἀμαξιτὸν οὗ τὰ λύκωνος,
Εἶδον δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ εὐδάμιππον ἰόντας
Τοῖς δ' ἦν ξανθοτέρα μὲν ἑλιχρύσοιο γενειάς.
Στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλέον ἢ σὺ σελάνα.
Ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιπόντων.
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα
Χ' ὡς ἴδον, ὣς ἐμάνην, ὥς μοι περὶ θυμὸς ἰάφθη
Δειλαίας. τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο. κοὐδέ τι πομπᾶς
Τήνας ἐφρασάμην, οὐδ' ὡς πάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον,
Ἔγνων. ἀλλά μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξαλάπαξε.
Κείμην δ' ἐν κλιντῆρι δέκ' ἄματα καὶ δέκα νύκτας.
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
Καί μευ χρὼς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θαψῷ.
Ἔῤῥευν δ' ἐκ κεφαλῆς πᾶσαι τρίχες. αὐτὰ δὲ λοιπὰ
Ὀστέ' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα. καὶ ἐς τίνος οὐκ ἐπόρησα.
Ἢ ποίας ἔλιπον γραίας δόμον, ἅτις ἐπᾷδεν.
Ἀλλ' ἦς οὐδὲν ἐλαφρὸν, ὁ δὲ χρόνος ἄνυτο φεύγων.
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
Χ' οὕτω τᾷ δούλᾳ τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα.
Εἰ δ' ἄγε θέστυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὗρέ τι μᾶχος
Πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ μύνδιος, ἀλλὰ μολοῖσα
Τήρησον ποτὶ τὰν τιμαγήτοιο παλαίστραν.
Τηνεὶ γὰρ φοιτῇ, τηνεὶ δέ οἱ ἁδὺ καθῆσθαι.
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
Κἀπεὶ κά νιν ἐόντα μάθοις μόνον, ἅσυχα νεῦσον.
Κἠφ' ὅτι σιμαίθα τὺ καλεῖ, καὶ ὕφαγεο τᾶδε.
Ὣς ἐφάμην. ἁ δ' ἦνθε καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρουν

Εἰς ἐμὰ δώματα δέλφιν· ἐγὼ δέ νιν ὡς ἐνόησα
Αρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφῳ,
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ᾽ ὅθεν ἵκετο πότνα σελαία·
Πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον· ἐκ δὲ μετώπω
Ιδρώς μευ κοχύδεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις·
Οὐδέ τι φωνᾶσαι δυνάμην· οὐδ᾽ ὅσσον ἐν ὕπνῳ
Κνυζῶνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ μητέρα τέκνα.
Αλλ᾽ ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρόα πάντοθεν ἴσα·
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ᾽ ὅθεν ἵκετο πότνα σελαία
Καί μ᾽ ἐσιδὼν ὥστοργος ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πήξας,
Εζετ᾽ ἐπὶ κλιντῆρι καὶ ἑζόμενος φάτο μῦθον
Ηρά με σιμαίθα τόσον ἔφθασας, ὅσσον ἐγώ θην
Πράν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθαξα φιλῖνον·
Ες τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος, ἤ με παρῆμεν.
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ᾽ ὅθεν ἵκετο πότνα σελαία·
Ηνθον γάρ κἠγὼ ναὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον ἔρωτα
Η τρίτος ἢ τέταρτος ἐὼν φίλος αὐτίκα νυκτός·
Μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι διωνύσοιο φυλάσσων,
Κρατὶ δ᾽ ἔχων λεύκαν ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος
Πάντοθε πορφυρέῃσι περὶ ζώστραισιν ἑλικτάν·
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ᾽ ὅθεν ἵκετο πότνα σελαία·
Καί μ᾽ αἰ μέν κ᾽ ἐδέχεσθε· τά δ᾽ ἦς φίλα· καὶ γὰρ ἐλαφρὸς
Καὶ καλὸς πάντεσσι μετ᾽ ἠϊθέοισι καλεῦμαι.
Εὗδόν τ᾽ εἴκε μόνον τὸ καλὸν στόμα τεῦς ἐφίλασα.
Εἰ δ᾽ ἄλλα μ᾽ ὠθεῖτε καὶ ἁ θύρα εἴχετο μοχλῷ·
Πάντως καὶ πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ᾽ ὑμέας.
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ᾽ ὅθεν ἵκετο πότνα σελαία·

Νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τᾷ κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν
Καὶ μετὰ τὰν κύπριν τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἵλευ
ὦ γύναι· ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον
Αὔτως ἡμίφλεκτον· ἔρως δ᾽ ἄρα καὶ λιπαραίου
Πολλάκις ἁφαίστοιο σέλας φλογερώτερον αἴθει·
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ᾽ ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα·
Σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο
Καὶ νύμφαν ἐφόβησ᾽ ἔτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν
Ἀνέρος· ὡς ὁ μὲν εἶπεν· ἐγὼ δέ οἱ ἁ ταχυπειθὴς
Χειρὸς ἐφαψαμένη μαλακῶν ἔκλιν᾽ ἐπὶ λέκτρων·
Καὶ ταχὺ χρὼς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνετο καὶ τὰ πρόσωπα
Θερμότερ᾽ ἦς ἢ πρόσθε καὶ ἐψιθυρίσδομες ἁδύ·
Χ᾽ ὡς κά τοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέοιμι σελάνα
Ἐπράχθη τὰ μέγιστα· καὶ ἐς πόθον ἤνθομες ἄμφω·
Κοὔτε τι τῆνος ἐμὶν ἐπεμέμψατο μέσφα τοι ἐχθές·
Οὔτ᾽ ἐγὼ αὖ τήνῳ· ἀλλ᾽ ἦνθέ μοι ἅ τε φιλίστας
Μάτηρ τᾶς τε ἐμᾶς αὐλητρίδος· ἅ, τε μελιξοῦς
Σάμερον αἰνίκα πέρ τε ποτ᾽ οὐρανὸν ἔτρεχον ἵπποι·
Ἀῶ τὰν ῥοδόπηχυν ἀπ᾽ ὠκεανοῖο φέροισαι·
Κεἶπέ μοι ἄλλα τε πολλὰ, καὶ ὡς ἄρα δέλφις ἔραται
Κεἴτε μιν αὖτε γυναικὸς ἔχει πόθος εἴτε καὶ ἀνδρὸς
Οὐκ ἔφατ᾽ ἀτρεκὲς ἴδμεν· ἀτὰρ τόσον· αἰὲν ἔρωτος
Ἀκράτω ἐπεχεῖτο· καὶ ἐς τέλος ᾤχετο φεύγων·
Καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τῆνα πυκάσδεν·
Ταῦτά μοι ἁ ξείνα μυθύσατο· ἔστι δ᾽ ἀληθής·
Ἦ γάρ μοι καὶ τρὶς καὶ τετράκις ἄλλοτ᾽ ἐφοίτη·
Καὶ παρ᾽ ἐμὶν ἐτίθει τὰν δωρίδα πολλάκις ὄλπαν

Νῦν δέ τε δωδεκαταῖος ἀφ' ᾧ τέ νιν οὐδέ ποκ' εἶδον.
Ἦ ῥ' οὐκ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει· ἁμῶν δὲ λέλασται;
Νῦν μὰν τοῖς φίλτροις καταθύσομαι· αἰ δ' ἔτι κἠμὲ
Λαπῇ· τὰν ἀΐδαο πύλαν ναὶ μοίρας ἀραξεῖ.
Τοῖά οἱ ἐν κίστᾳ κακὰ φάρμακα φαμὶ φυλάσσειν
Ἀσσυρίω δέσποινα παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
Ἀλλὰ τὺ μὲν χαίροισα ποτ' ὠκεανὸν τρέπε πώλοις
Πότνι'· ἐγὼ δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόνον ὥσπερ ὑπέσταν.
Χαῖρε σελαναία λιπαρόχροε· χαίρετε δ' ἄλλοι
Ἀστέρες εὐκήλοιο κατ' ἄντυγα νυκτὸς ὀπαδοί.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ. Ξ. ΚΥΝΙΣΚΑΣ ΕΡΩΣ Η ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Αἰ. Αἴρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα θυώνιχον. Θ. ἄλλα τοι αὐτῷ
Χ Αἰσχίνη. Αἰ. ὡς χρόνιος. Θ. χρόνιος. τί δέ τοι τὸ μέλημα;
Αἰ. Πράσσομες οὐχ ὡς λῷστα θυώνιχε. Θ. ταῦτ' ἄρα λεπτός
Χ' ὠ μύσταξ πολὺς οὗτος αὐαλέοι δὲ κίκιννοι.
Τοιοῦτος πρώαν τις ἀφίκετο πυθαγορικτάς.
Ωχρὸς κἀνυπόδατος· ἀθηναῖος δ' ἔφατ' ἦμες.
Ἤρατο μὰν κὴ τῆνος ἐμὶν δοκεῖ, ὀπτῶ ἀλεύρω
Αἰ. Παίσδεις ὦ 'γαθ' ἔχων· ἐμὲ δ' ἁ χαρίεσσα κυνίσκα
Ὑβρίσδει· λασῶ δὲ μανεὶς πόκα· θρὶξ ἀνὰ μέσσον.
Θ. Τοιοῦτος μὲν ἀεὶ τὺ φίλ' αἰσχίνα ἅσυχος, ὀξύς,
Πάντ' ἐθέλων κατὰ καιρὸν, ὅμως δ' εἶπεν τί τὸ καινόν.

Αἰ· Ὡργεῖος· κἠγών, καὶ θεσσαλὸς ἱπποδιώκτας
ἆπις καὶ κλεύνικος ἐπίνομες ὁ στρατιώτας
Ἐν χώρῳ παρ' ἐμίν· δύο μὲν κατέκοψα νεοσσώς·
Θηλάζοντά τε χοῖρον· ἀνῷξα δὲ βύβλινον αὐτοῖς
Εὐώδη τετόρων ἐτέων· σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ·
Βολβός τις κοχλίας ἐξηρέθη· ἦς πότος ἁδύς·
Ἤδη δὲ προϊόντος, ἔδοξ' ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον·
ᾧ τινος ἤθελ' ἕκαστος, ἔδει μόνον ᾧ τινος εἰπεῖν·
Ἄμμες μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες ὡς ἐδέδοκτο,
Ἁ δ' οὐδὲν παρεόντος ἐμεῦ· τίν' ἔχειν με δοκεῖς νοῦν;
Οὐ φθεγξῇ; λύκον εἶδες; ἔπαιξέ τις, ὡς σοφὸς εἶπεν·
Κἤφατ' ἔτ' εὐμαρέως κεν, ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἅψας·
Ἔστι λύκος· λύκος ἐστὶ λάβα τῶ γείτονος υἱός,
Εὐμάκης ἁπαλός· πολλοῖς δοκέων καλὸς ἦμες·
Τούτω τὸν κλύμενον κατετάκετο τῆνον ἔρωτα·
Χ' ἁμὶν τοῦτο δι' ὠτὸς ἐγεντό ποθ' ἥσυχα οὕτως·
Οὐ μὰν ἐξήταξα μάταν ἐς ἄνδρα γενειῶν·
Ἤδη δ' οὖν πόσιος τοὶ τέτταρες ἐν βάθει ἦμες,
Χ' ὡ λαρισαῖος τὸν ἐμὸν λύκον ᾆδεν ἀπ' ἀρχῆς
Θεσσαλικόν τι μέλισμα· κακαὶ φρένες· ἁ δὲ κυνίσκα
Ἔκλαεν ἐξαπίνας θαλερώτερον, ἢ πολὶ ματρὶ
Παρθένος ἑξαέτης κόλπω ἐπιθυμήνασα·
Τᾶμος ἐγών, τὸν ἴσης τὺ θυώνιχε, πὺξ ἐπὶ κόρρας
Ἤλασα· κἄλλαν αὖθις, ἀνειρύσασα δὲ πέπλως,
Ἔξω ἀπώχετο θᾶσσον· ἐμὸν κακὸν οὔ τοι ἀρέσκω;
Ἄλλος τοι γλυκίων ὑποκόλπιος, ἄλλον ἰοῖσα
Θάλπε φίλον· τήνω τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ῥέοντι·

Μάστακα δ' οἷα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδὼν
ἄψορρον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν,
Ὠκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδρα μετήνα.
Ἰθὺ δι' ἀμφιθύρου καὶ δικλίδος, ᾇ πόδες ἆγον.
αἶνος θὴν λέγεταί τις, ἔβα καὶ ταῦρος ἀν' ὕλαν.
Εἴκατι· ταὶ δ', ὀκτὼ ταὶ δ', ἐννέα· ταὶ δέ, δέκ' ἄλλαι
Σάμερον ἑνδέκατος· ποτίθει δύο, καὶ δύο μῆνες.
Ἐξ ὧ ἀπ' ἀλλάλων· οὐδ' εἰ θρακιστὶ κέκαρμαι,
Οἶδε λύκος νῦν πάντα λύκῳ καὶ νυκτὸς ἀνῷκται.
ἄμμες δ' οὔτε λόγω τινὸς ἄξιοι· οὔτ' ἀριθμητοί.
Δύστανοι μεγαρῆες ἀτιμοτάτῃ ἐνὶ μοίρᾳ.
Κεἰ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν, εἰς δέον ἕρποι.
Νῦν δ' ἐπόθ' ὡς μῦς φαντὶ θυώνιχε γεύμεθα πίσσας
Χ' ὤτι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος
Οὐκ οἶδα· πλὰν σῖμος ὁ τᾶς ἐπιχάλκου ἐρασθείς,
Ἐκπλεύσας ὑγιὴς ἐπανῆνθ' ἐμὸς ἡλικιώτας.
Πλευσοῦμαι κἠγὼ διαπόντιος, οὔτε κάκιστος,
Οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δέ τις ὁ στρατιώτας
Θ. Ὤφελε μὰν χωρεῖν κατὰ νοῦν τεόν, ὧν ἐπιθύμεις
Αἰσχίνα. εἰ δ' οὕτως ἄρα σοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδημεῖν,
Μισθοδότας πτολεμαῖος. Αἰ. ἐλευθέρω οἷος. Θ. ἄριστος.
Αἰ. Τἄλλα δ' ἀνὴρ ποῖός τις. ἐλευθέρω ὅστις ἄριστος.
Θ. Εὐγνώμων· φιλόμουσος· ἐρωτικός· ἐς ἄκρον ἁδύς.
Εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον,
Πολλοῖς πολλὰ διδούς· αἰτεύμενος οὐκ ἀνανεύων,
Οἷα χρὴ βασιλῆ'· αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντὶ
Αἰσχίνα· ὥστ' εἴ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει

Λῶπος ἄκρον περονᾶσθαι, ἐπ' ἀμφοτέροις δὲ βεβακὼς
Τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν,
ᾇ τάχος εἰς αἴγυπτον. ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα
Πάντες γηραλέοι. καὶ ἐπισχερὼ ἐς γένυν ἕρπει
Λευκαίνων ὁ χρόνος. ποιεῖν τι δεῖ οἷς γόνυ χλωρόν.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ.Ο. ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΑΙ Η ΑΔΩΝΙΑΖΟΥΣΑΙ.

Νδοῖ πραξινόα. Ευ. γοργὼ φίλα
ὡς χρόνῳ, ἔνδοι.
ε Θ. Θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες, ὅρη δί-
φρον εὐνόα αὐτῇ.
Εμβαλε καὶ ποτίκρανον. Ευ. ἔχει
κάλλιστα. Π. καθίζευ.
Γ. ὢ τᾶς ἀδεμάτω ψυχᾶς. μόλις ὔμμιν ἐσώθην
Πραξινόα. πολλοῦ μὲν ὄχλου. πολλῶν δὲ τεθρίππων.
Παντᾶ κρηπῖδες. παντᾶ χλαμυδηφόροι ἄνδρες
Ἁ δ' ὁδὸς ἄτρυτος. τὺ δ' ἑκαστοτέρω ἔμ' ἀποικεῖς.
Π. Ταῦθ' ὁ πάραρος τῆνος ἐπ' ἔσχατα γῆς ἔλαβ' ἐνθὼν,
Ιλεὸν, οὐκ οἴκησιν. ὅπως μὴ γείτονες ὦμες,
Αλλάλαις. ποτ' ἔριν φθονερὸν κακὸν αἰὲν ὁμοῖος
Γ. Μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα φίλα δίνωνα τοιαῦτα
Τῶ μικκῶ παρεόντος. ὅρη γύναι ὡς ποθορῇ τυ.
Π. Θάρσει ζωπυρίων γλυκερὸν τέκος οὐ λέγω ἀπφῦν.
Γ. Αἰσθάνεται τὸ βρέφος ναὶ τὰν πότνιαν καλὸς ἀπφῦς
Π. Απφῦς μὰν τῆνος τὰ πρόαν λέγομες δὲ πρόαν θὴν

Ταῦτα νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων·
Κἦνθε φέρων ἅλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπηχυς
Γ. χ' ὠμὸς ταῦτά γ' ἔχει φθόρος ἀργυρίου διοκλείδας.
Ἑπταδράχμως κυνάδας γραιᾶν ἀποτίλματα πηρῶν,
Πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ῥύπος, ἔργον ἐπ' ἔργῳ
Ἀλλ' ἴθι τὼμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λαζεῦ
Βᾶμες τῶ βασιλῆος ἐς ἀφνειῶ πτολεμαίω
Θασόμεναι τὸν ἄδωνιν· ἀκούω χρῆμα καλόν τι
Κοσμῆν τὰν βασίλισσαν· ἐν ὀλβίῳ ὄλβια πάντα
Ρ. Ὧν εἶδες, χ' ὧν εἶπας ἰδοῖσα τὺ τῷ μὴ ἰδόντι.
Ἕρπην ὥρα κ' εἴη· ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά.
Εὐνόα, αἶρε τὸ νᾶμα καὶ ἐς μέσον αἰνόδρυπτε
Θὲς πάλιν αἱ γαλέαι μαλακῶς χρήζοντι καθεύδην.
Κινεῦ δή· φέρε θᾶσσον ὕδωρ· ὕδατος πρότερον δεῖ.
Ἁδ' ὡς νᾶμα φέρει· δὸς ὅμως· μὴ πουλὺ ἄπληστε.
Ἔγχει ὕδωρ δύστανε· τί μευ τὸ χιτώνιον ἄρδεις.
Παῦσαι· ὁκοῖα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.
ἁ κλὰξ τᾶς μεγάλας πᾶ λάρνακος; ὧδε φέρ' αὐτάν.
Γ. Πραξινόα· μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα
Τοῦτο πρέπει· λέγε μοι πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἱστῶ.
Ρ. Μὴ μνάσῃς γοργοῖ, πλέον ἀργυρίω καθαροῦ μνᾶν
Ἢ δύο· τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν ποτέθηκα.
Γ. Ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι. Ρ. τοῦτο κα εἶπες.
Τὼμπέχονον φέρε μοι καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον
ἀμφίθες· οὐκ ἀξῶ τυ τέκνον· μορμώ, δάκνει ἵππος,
Δάκρυε ὅσσα θέλεις, χωλὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.
ἕρπωμες· φρυγία τὸν μικκὸν παῖσδε λαβοῖσα.

Ταὶ κύν᾽ ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον.
Ω θεοὶ, ὅσσος ὄχλος· πῶς καὶ πόκα τοῦτο περᾶσαι
Χρὴ τὸ κακόν· μύρμακες ἀνήριθμοι καὶ ἄμετροι.
Πολλά τοι ὦ Πτολεμαῖε πεποίηται καλὰ ἔργα.
Εξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκών· οὐδεὶς κακοεργὸς
Δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων αἰγυπτιστί.
Οἷα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροταμένοι ἄνδρες ἔπαισδον
Αλλάλοις ὁμαλοὶ κακὰ παίγνια· πάντες ἐρειοί.
Αδίστα γοργοῖ, τί γενοίμεθα· τοὶ πολεμισταὶ
Ἵπποι τῶ βασιλῆος· ἄνερ φίλε μή με πατήσῃς,
Ορθὸς ἀνέστα ὁ πυῤῥὸς, ἴδ᾽ ὡς ἄγριος, κυνοθαρσής·
Εὐνόα οὐ φευξῆ· διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα.
Ωνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον.
Γ. Θάρσει πραξινόα καὶ δὴ γεγενήμεθ᾽ ὄπισθεν,
Τοὶ δ᾽ ἔβαν ἐς χώραν. Π. καὐτὰ συναγείρομαι ἤδη.
Ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκω
Εκ παιδὸς, σπεύδωμες, ὄχλος πολὺς ἄμμιν ἐπιῤῥεῖ.
Γ. Εξ αὐλᾶς ὦ μᾶτερ· Γραῦς. ἐγὼ ὦ τέκνα. Γ. παρενθεῖν
Εὐμαρές; Γρ. ἐς τροίην πειρώμενοι ἦλθον ἀχαιοί.
Καλλίστα παίδων πείρα θὴν πάντα τελεῖται.
Χρησμὼς ἁ πρεσβῦτις ἀπῴχετο θεσπίξασα.
Πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς ζεὺς ἠγάγεθ᾽ ἥρην.
Θᾶσαι πραξινόα περὶ τὰς θύρας ὅσσος ὅμιλος.
Π. Θεσπέσιος· γοργοῖ δὸς τὰν χέρα μοι. λαβὲ καὶ τὺ
Εὐνόα εὐτυχίδος· πότεχ᾽ αὐτᾷ μὴ τὺ πλανηθῇς.
Πᾶσαι ἅμ᾽ εἰσένθωμες ἀπρὶξ· ἔχευ εὐνόα ἁμῶν.
Ωμοι δειλαία. δίχα μευ τὸ θερίστριον ἤδη

Ἔχισται γρηγοῖ· ποτὶ τῶ Διὸς εἴ τι γένοιο
Εὐδαίμων ὤνθρωπε φυλάσσεο τὠμπέχονόν μευ.
Ξ. Οὐκ ἐπ' ἐμὶν μέν· ὅμως δὲ φυλαξοῦμαι. Γ. ἀθρόος ὄχλος
Ὠθεῦνθ' ὥσπερ ὕες. Ξ. θάρσει γύναι· ἐν καλῷ ἁμές.
Π. Κεἰς ὥρας, κἤπειτα φίλ' ἀνδρῶν ἐν καλῷ εἴης,
Ἄμμε περιστέλλων, χρηστῶ κ' οἰκτίρμονος ἀνδρός.
Θλίβεται Εὐνόα ἄμμιν. ἄγ' ὦ δειλὰ τὺ βιάζευ.
Κάλλιστ' ἔνδοι πᾶσαι, ὅ, τὰν νυὸν εἶπ' ἀποκλάξας.
Γ. Πραξινόα, πόταγ' ὧδε. τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον
Λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα. θεῶν περονάματα φασεῖς.
Π. Πότνι' Ἀθηναία, ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι.
Ποῖοι ζωογράφοι τἀκριβέα γράμματ' ἔγραψαν.
Ὡς ἔτυμ' ἑστήκαντι, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι.
Ἔμψυχ' οὐκ ἐνυφαντὰ. σοφόν τι χρῆμ' ὤνθρωπος.
Αὐτὸς δ' ὡς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέῳ κατάκειται
Κλισμῷ, πρᾶτον ἴουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων
Ὁ τριφίλητος Ἄδωνις, ὃ κἠν Ἀχέροντι φιλεῖται.
Ξ. Παύσασθ' ὦ δύστανοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι.
Τρυγόνες ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα.
Γ. Μᾶ πόθεν ὤνθρωπος. τί δὲ τὶν εἰ κωτίλαι ἁμές.
Πασσάμενος, ἐπίτασσε. Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις.
Ὡς εἰδῇς καὶ τοῦτο. Κορίνθιαι ἁμὲς ἄνωθεν,
Ὡς καὶ ὁ Βελλεροφῶν. Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες.
Δωρίσδεν δ' ἔξεστι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσι.
Π. Μὴ φύη Μελιτῶδες, ὃς ἁμῶν καρτερὸς εἴη
Πλὰν ἑνός. οὐκ ἀλέγω. μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς.
Γ. Σίγα Πραξινόα. μέλλει τὸν Ἄδωνιν ἀείδειν

ἁ τῆς ἀργείας θυγάτηρ πολύϊδρις ἀοιδός·
ἅτις καὶ σπέρχιν τὸν ἰάλεμον ἠρίστευσε·
φθεγξεῖταί τι σάφ' οἶδα καλόν· διαθρύπτεται ἤδη·
Δέσποιν' ἃ γολγόν τε καὶ ἰδάλιον ἐφίλασας,
Αἰπεινάν τ' ἔρυκα, χρυσῷ παίζουσ' ἀφροδίτα·
Οἷόν τοι τὸν ἄδωνιν ἀπ' ἀενάου ἀχέροντος
Μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαίποδες ἄγαγον ὧραι·
Βάρδισται μακάρων ὧραι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναὶ
Ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖσιν ἀεί τι φοροῖσαι·
Κύπρι διωναία, τὺ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατῶν
ἀνθρώπων, ὡς μῦθος, ἐποίησας βερενίκαν,
ἀμβροσίαν ἐς στῆθος ἀποστάξασα γυναικός,
Τὶν δὲ χαριζομένα πολυώνυμε καὶ πολύναε
ἁ βερενικεία θυγάτηρ ἑλένᾳ εἰκυῖα
ἀρσινόα, πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει ἄδωνιν·
Πὰρ μέν οἱ ὥρια κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι
Πὰρ δ' ἁπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
ἀργυρέοις· συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα·
Εἴδατά θ' ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῳ πονέονται,
ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖ' ἅμ' ἀλεύρῳ·
Ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος, τά, τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ·
Πάντ' αὐτῷ πετεινὰ καὶ ἑρπετὰ τᾷδε πάρεστι·
Χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῷ βρίθουσαι ἀνήθῳ
Δέδμανθ'· οἱ δέ τε κῶροι ὑπο ποτόωνται ἔρωτες,
Οἷοι ἀηδονιῆες ἀεξομενᾶν ἐπὶ δένδρων
Ποτῶνται, πτερύγων πειρώμενοι, ὄζον ἀπ' ὄζου·
Ὦ ἔβενος· ὦ χρυσός· ὦ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος

αἰετὼ, οἰνοχόον κρονίδᾳ διὶ παῖδα φέροντες·
Πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω,
ἁ μίλατος ὄρει χ' ὢ τὰν σαμίαν καταβόσκων·
Ἔτρωται κλίνα, τῷ ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα·
Τὰν μὲν, κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ῥοδόπαχυς ἄδωνις
Ὀκτωκαιδεκάτης ἢ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός·
Οὐκεντεῖ τὸ φίλαμ' ἔτι οἱ περὶ χείλεα πυῤῥά·
Νῦν μὲν κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτῆς χαιρέτω ἄνδρα·
ἀῶθεν δ' ἄμμές νιν ἅμα δρόσω ἀθρόαι ἔξω
Οἰσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπαϊόνι πτύοντα·
Λύσασαι δὲ κόμαν, καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι,
Στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' ἀοιδᾶς·
Ἕρπεις ὦ φίλ' ἄδωνι καὶ ἐνθάδε κεἰς ἀχέροντα,
Ἡμιθέων ὡς φαντὶ μονώτατος· οὔτ' ἀγαμέμνων
Τοῦτ' ἔπαθ' οὔτ' αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἥρως·
Οὔθ' ἕκτωρ ἑκάβας ὁ γεραίτερος εἴκατι παίδων·
Οὐ πατροκλῆς, ἢ πύῤῥος ἀπὸ τροίας ἐπανελθὼν
Οὔθ' οἱ ἔτι πρότεροι λαπίθαι καὶ δευκαλίωνες·
Οὐ πελοπηϊάδαι τε καὶ ἄργεος ἄκρα πελασγοί·
Ἵλαθι νῦν φίλ' ἄδωνι, καὶ ἐς νέω εὐθυμεύσαις·
Καὶ νῦν ἦνθες ἄδωνι, καὶ ὅκκ' ἀφίκῃ φίλος ἥξεις·

Γ. Πραξινόα, τὸ χρῆμα σοφώτερον· ἁ θήλεια
Ὀλβία· ὅσσα ἴσατι· πανολβίαι ὡς γλυκὺ φωνεῖ·
Ὥρα ὅμως κ' ἠς οἶκον· ἀνάριστος διοκλείδας·
Χ' ὡνὴρ ὄξος ἅπαν· πεινᾶντι γε μηδ' ἔποτ' ἔνθῃς·
Χαῖρε ἄδων ἀγαπητὲ, καὶ ἐς χαίροντας ἀφικνεῦ·

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ. ΙϚ. ΧΑΡΙΤΕΣ Η ΙΕΡΩΝ.

A

Ιεὶ τοῦτο διὸς κούραις μέλει αἰὲν ἀοιδαῖς,
Υμνεῖν ἀθανάτοις, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν,
Μῶσαι μὲν θεαὶ ἐντὶ, θεοὺς θεαὶ ἀείδοντι.
Αμμες δὲ βροτοὶ οἵδε. βροτοὺς βροτοὶ ἀείδοντι.
Τίς γὰρ τῶν ὁπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ᾽ ἠῶ,
Ημετέρας χάριτας πετάσας, ὑποδέξεται οἴκῳ
Ασπασίως, οὐδ᾽ αὖθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει.
Αἱ δὲ, σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ᾽ ἴασι,
Πολλὰ μετωθάσδοισαι. ὅτ᾽ ἀλιθίην ὁδὸν ἦνθον.
Οκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐν πυθμένι χηλοῦ,
Ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι
Ενθ᾽ αἰὴν σφίσιν ἕδρη. ἐπὰν ἄπρακτοι ἵκοντι
Τίς τῶν νῦν τοιόσδε. τίς εὖ εἰπόντα φιλασεῖ
Οὐκ οἶδ᾽ οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἄνδρες ἐπ᾽ ἔργοις ὡς πάρος ἐσθλοῖς
Αἰνεῖσθαι σπεύδοντι, νενίκηνται δ᾽ ὑπὸ κερδέων
Πᾶς δ᾽ ὑπὸ κόλπῳ χεῖρας ἔχων. πόθεν οἴσεται ἀθρεῖ
Αργυρον. οὐδέ κεν ἰὸν ἀποτρίψας τινὶ δοίη.
Αλλ᾽ εὐθὺς μυθεῖται. ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνήμα.
Αὐτῷ μοι τι γένοιτο θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδοὺς
Τίς δέ κεν αὖθις ἀκούσαι ἅλις. πάντεσιν ὅμηρος.
Οὗτος ἀοιδῶν λῷστος. ὃς ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν.
Δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσὸς

Κείμενος. οὐ ἅδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις.
Ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾷ, τὸ δὲ, καί τινι δοῦναι ἀοιδῶν.
Πολλοὺς δ' εὖ ἔρξαι παῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων
Ἀνθρώπων. αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν.
Νὴ δὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι. ἀλλὰ τραπέζῃ
Μειλίξαντ' ἀποπέμψαι, ἔπαν ἐθέλων τι νέεσθαι
Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας.
Ὄφρα καὶ εἰν ἀΐδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσῃς,
Μὴ δ' ἀκλεὴς μύρηαι ἐπὶ ψυχροῦ ἀχέροντος,
Ὡσεί τις μακέλᾳ τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας.
Ἀχὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμονα κλαίων.
Πολλοὶ ἐν ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος ἀλεύα,
Ἁρμαλιὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται.
Πολλοὶ δὲ σκοπάδαισιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακὸν,
Μόσχοι σὺν κεραοῖσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι.
Μυρία δ' αὖ πεδίον κραννώνιον ἐνδιάασκον
Ποιμένες ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι κρεώνδαις.
Ἀλλ' οὔ σφιν τῶν ἦδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν
Θυμὸν, ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ ἀχέροντος.
Ἄμναστοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες.
Δειλοῖς ἐννεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο.
Εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ κήϊος αἰόλα φωνέων
Βάρβιτον ἐς πολύχορδον ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστοὺς
Ὁπλοτέροις, τιμᾶς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι,
Οἵ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦνθον ἀγώνων.
Τίς δ' αὖ ἀριστῆας λυκίων ποτέ, τίς κομόωντας
Πριαμίδας, ἢ θῆλυν ἀπὸ χροιᾶς κύκνον ἔγνω,

Εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν ἀοιδοί·
Οὐδ' ὀδυσσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἴκατι μῆνας ἀλαθεὶς
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἀΐδαν τ' εἰς ἔσχατον ἐλθὼν
Ζωὸς, καὶ σπήλυγγα φυγὼν ὀλοοῖο κύκλωπος,
Δηναιὸν κλέος ἔσχεν· ἐσιγάθη δ' αὖ ὑφορβὸς
Εὔμαιος καὶ βουσὶ φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίαις
Ἔργον ἔχων, αὐτός τε περίσπλαγχνος λαέρτης,
Εἰ μὴ σφᾶς ὤνασαν ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.
Ἐκ μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι·
Χρήματα δὲ ζώοντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
Ἀλλ' ἶσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' ἀόνι κύματα μετρεῖν,
Ὅσσ' ἄνεμος χέρσονδε μετὰ γλαυκᾶς ἁλὸς ὠθεῖ,
Ἢ ὕδατι νίζειν θολερὰν διαειδέϊ πλίνθον,
Καὶ φιλοκερδείῃ βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν.
Χαιρέτω ὅστις τοῖος, ἀνήριθμος δέ οἱ εἴη
ἄργυρος· αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἵμερος αὐτόν·
αὐτὰρ ἐγὼ τιμήν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
Πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἑλοίμαν,
Δίζημαι δ' ὅτινι θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω
Σὺν μοίσαις· χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν ἀοιδοῖς,
Κουράων ἀπάνευθε διὸς μέγα βουλεύοντος.
Οὔπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς·
Πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἅρματος ἵπποι·
Ἔσσεται οὗτος ἀνὴρ ὃς ἐμοῦ κεχρήσετ' ἀοιδοῦ
Ῥέξας, ἢ ἀχιλεὺς ὅσσον μέγας, ἢ βαρὺς αἴας
Ἐν πεδίῳ σιμόεντος, ὅθι φρυγὸς ἠρίον ἴλου.
Ἤδη νῦν φοίνικες ὑπ' ἠελίῳ δύνοντι

Οἰκεῦντες λιβύας ἄκρον σφυρὸν, ἐῤῥίγασιν.
ἤδη βαστάζουσι· συρακόσιοι μέσα δοῦρα,
Ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτείνοισιν.
Ἐν δ' αὐτοῖς ἱέρων, προτέροις ἴσος ἡρώεσσι
Ζώννυται, ἱππεῖαι δὲ κόρυν σκεπάουσιν ἔθειραι.
Αἲ γὰρ ζεῦ κύδιστε πάτερ, καὶ πότνι' ἀθάνα,
κούρηθ', ἣ σὺν ματρὶ πολυκλήρων ἐφυραίων
Εἴληχας μέγα ἄστυ, παρ' ὕδασι λυσιμελείας,
Ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακὰ πέμψειεν ἀνάγκαι
Σαρδόνιον κατὰ κῦμα, φίλων μόρον ἀγγέλλοντας
Τέκνοις ἠδ' ἀλόχοισιν, ἀριθματοὺς ἀπὸ πολλῶν.
ἄστεά τε προτέροισι πάλιν ναίοιτο πολίταις,
Δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατ' ἄκρας.
ἀγροὺς δ' ὀργάζοιντο τεθαλότας· ἠδ' ἀνάριθμοι
Μήλων χιλιάδες βοτάναις διαπιανθεῖσαι,
ἂν πεδίον βλήχοιντο, βόες δ' ἀγεληδὸν ἐς αὖλιν
Ἐρχόμεναι, σκνιπαῖον ἐπισπεύδοιεν ὁδίταν.
Νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο ποτὶ σπόρον ἡνίκα τέττιξ
Ποιμένας ἐνδίους πεφυλαγμένος, ἔνδοθι δένδρων
Ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν· ἀράχνια δ' εἰς ὅπλ' ἀράχναι
Λεπτὰ διαστήσαιντο. βοᾶς δ' ἔτι μηδ' ὄνομ' εἴη
Ὑψηλὸν δ' ἱέρωνι κλέος φορέοιεν ἀοιδοί,
Καὶ πόντου σκυθικοῖο πέρας, καὶ ὅπη πλατὺ τεῖχος
Ἀσφάλτῳ δήσασα σεμίραμις ἐμβασίλευεν.
Εἷς μὲν ἐγώ· πολλοὺς δὲ διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
Θυγατέρες· τοῖς, πᾶσι μέλοι σικελὴν ἀρέθοισαν
Ὑμνεῖν σὺν λαοῖσι, καὶ αἰχμητὰν ἱέρωνα.

ὦ ἐτεόκλειοι θύγατρες θεαὶ, ὦ μινύειον
Ὀρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε θήβας,
ἄκλητος μὲν ἔγωγε μένοιμί κεν, ἐς δὲ καλεύντων,
Θαρσήσας μοίσαισι σὺν ἁμετέραισιν ἴοιμαι.
Καλλείψω δ' οὐδ' ὔμμε. τί γὰρ χαρίτων ἀγαπατὸν
Ἀνθρώποις ἀπάνευθεν. ἀεὶ χαρίτεσσιν ἅμ' εἴην.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ. .Ρ. ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝ.

Ε

Κ διὸς ἀρχώμεσθα. καὶ εἰς δία λήγετε μοῖσαι
Ἀθανάτων τὸν ἄριστον, ἐπὴν ἀειδῶμεν ἀοιδαῖς.
ἀνδρῶν δ' αὖ πτολεμαῖος, ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω,
Καὶ πύματος, καὶ μέσατος. ὁ γὰρ προφερέστατος ἀνδρῶν
ἥρωες, τοὶ, πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο,
Ῥέξαντες καλὰ ἔργα, σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν.
Αὐτὰρ ἐγὼ πτολεμαῖον ἐπιστάμενος καλὰ εἰπεῖν,
Ὑμνήσαιμ'. ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.
Ἴδαν ἐς πολύδενδρον ἀνὴρ ὑλατόμος ἐλθὼν,
Παπταίνει παρεόντος ἅδην πόθεν ἄρξεται ἔργου;
Τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπῆν,
Οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλήων.
Ἐκ πατέρων οἷος μὲν ἔην, τελέσαι μέγα ἔργον,
Λαγίδας πτολεμαῖος, ὅκα φρεσὶν ἐγκατάθοιτο

Βουλαὶ, αἳ οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι.
Τῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν
Ἀθανάτοις· καί οἱ χρύσεος δόμος ἐν διὸς οἴκῳ
Δέδμηται· παρὰ δ' αὐτὸν ἀλέξανδρος φίλα εἰδὼς
Ἑδριάει, πέρσαισι βαρὺς θεὸς αἰολομίτρας.
Ἀντία δ' ἡρακλῆος ἕδρακεν ταυροφόνοιο
Ἵδρυται, στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος.
ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει οὐρανίδῃσι,
Χαίρων υἱωνῶν περιώσιον υἱωνοῖσιν.
ὅττι σφέων κρονίδας μελέων ἐξείλετο γῆρας.
Ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται, θεοὶ νέποδες γεγαῶτες
Ἀμφοῖν γὰρ πρόγονος σφιν ὁ καρτερὸς ἡρακλείδας.
Ἀμφότεροι δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον ἡρακλῆα.
Τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν ἴοι κεκορημένος ἤδη
Νέκταρος εὐόδμοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
Τῷ μὲν, τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιόν τε φαρέτραν,
Τῷ δὲ σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄζοις.
Οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου ἥβας
ὅπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσιν γενειήταν διὸς υἱόν.
Οἵα δ' ἐν πινυταῖσιν περικλειτὰ βερενίκα
ἔπρεπε θηλυτέραις, ὄφελος μέγα γειναμένοισι.
Τῆς μὲν κύπρον ἔχοισα διώνας πότνια κούρα
Κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐπεμάξατο χεῖρας.
Τῷ, οὔπω τινὰ φαντὶ ἁδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικῶν
ὅσσον περ πτολεμαῖος ἑὴν ἐφίλασεν ἄκοιτιν.
Ἦ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλέον· ὧδέ κε παισὶ
Θαρσήσας σφετέροισιν ἐπιτρέποι οἶκον ἅπαντα,

Ὁππότε κεν φιλέων βαίνῃ λέχος ἐς φιλεούσης·
ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ νόος αἰέν·
Ρηΐδιαι δὲ γοναί· τέκνα δ' οὔποτ' ἐοικότα πατρί,
Κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότνι' ἀφροδίτα,
Σοὶ τήνα μεμέλητο· σέθεν δ' ἕνεκεν βερενίκα
Εὐειδὴς ἀχέροντα πολύστονον, οὐκ ἐπέρασεν
Ἀλλά μιν ἁρπάξασα πάροιθ' ἐπὶ νᾶμα κατενθεῖν
Κυάνεον, καὶ στυγνὸν ἀεὶ πορθμῆα καμόντων,
Ἐς ναὸν κατέθηκας, ἑᾶς δ' ἀπεδάσσαο τιμάς·
Πᾶσιν δ' ἤπιος ἥδε βροτοῖς· μαλακοὺς μὲν ἔρωτας
Προσπνείει· κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας
Ἀργεία κυανόφρυ, σὺ λαοφόνον διομήδεα,
Μισγομένα τυδῆι, τέκες καλυδώνιον ἄνδρα·
Ἀλλὰ θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν ἀχιλῆα,
Αἰακίδᾳ πηλῆϊ· σὲ δ' αἰχμητὰ πτολεμαῖε·
Αἰχμητᾷ, πτολεμαίῳ ἀρίζηλος βερενίκα.
Καί σε κόως ἀτίταλλε, βρέφος νεογιλὸν ἐόντα
Δεξαμένα παρὰ ματρὸς ὅτε πρώταν ἴδες ἀῶ
ἔνθα γὰρ ἐλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον
Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσιν
Ἡ δέ οἱ εὐμενέουσα παρίστατο· κὰδ δ' ἄρα πάντων
Νωδυνίαν κατέχευε μελῶν· ὁ δέ, πατρὶ ἐοικὼς
Παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα
Φᾶ δὲ καθαπτομένα βρέφεος χείρεσσι φίλῃσιν,
ὄλβιε κοῦρε γένοιο, τίοις δέ με τόσσον, ὅσον περ
Δῆλον ἐτίμασε κυανάμπυκα φοῖβος ἀπόλλων·
Ἐν δὲ μιᾷ τιμῇ τρίωπον κατθεῖο κολώναν,

ἶσον δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἐοῖσιν.
ἶσον καὶ ῥύναιαν ἄναξ ἐφίλασεν ἀπόλλων.
ὣς ἄρα νᾶσος ἔειπεν· ὁ δ' ὑψόθεν ἔκλαγε φωνᾷ
Ἐς τρὶς ὑπαὶ νεφέων μέγας αἰετός· αἴσιος ὄρνις.
Ζηνός που τόδε σῆμα, διὶ κρονίωνι μέλονται
Αἰδοίου βασιλῆος· ὁ δ' ἔξοχος, ὅν κε φιλάσει
Γεινόμενον τὰ πρῶτα. πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὀπηδεῖ.
Πολλᾶς μὲν κρατέει γαίης, πολλᾶς δὲ θαλάσσης.
Μυρίαι ἄπειροί τε, καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν.
Λήϊον ἀλδήσκουσιν, ὀφελλόμενον διὸς ὄμβρῳ.
Ἀλλ' οὔτις, τόσα φύει, ὅσα χθαμαλὸς αἴγυπτος,
Νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βώλακα θρύπτει.
Οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
Τρεῖς μέν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδέδμηνται.
Τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες, τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι.
Δοιαὶ δὲ τριάδες· μετὰ δέ σφισιν ἐνδεκάδες τρεῖς
Τῶν, πάντων πτολεμαῖος ἀγήνωρ ἐμβασιλεύει.
Καὶ μὴν φοινίκας ἀποτέμνεται, ἀῤῥαβίας τε,
Καὶ συρίης, λιβύης τε κελαινῶν τ' αἰθιοπήων.
Παμφυλίοισί τε πᾶσι, καὶ αἰχμηταῖς κιλίκεσσι,
Σημαίνει, λυκίοις τε φιλοπτολέμοις τε κάρεσσι
Καὶ νάσοις κυκλάδεσσιν· ἐπεί οἱ νᾶες ἄρισται
Πόντον ἐπιπλώοντι· θάλασσα δὲ πᾶσα, καὶ αἶα,
Καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται πτολεμαίῳ.
Πολλοὶ δ' ἱππῆες πολλοὶ δέ οἱ ἀσπιδιῶται
Χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀσφαραγεῦντι.
Ὄλβῳ μὲν πάντας καταβρίθει βασιλῆας.

Τόσσον ἐπ' ἆμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνειὸν ἔρχεται οἶκον
Πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλουσιν ἕκηλοι,
Οὐ γάρ τις δηΐων πολυκήτεα νεῖλον ὑπερβὰς
Πεζὸς, ἐν ἀλλοτρίαισι βοὰν ἐστάσατο κώμαις,
Οὐδέ τις αἰγιαλόνδε θοᾶς ἐξάλατο ναός.
Θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος αἰγυπτίῃσιν.
Τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρυται πεδίοισι
Ξανθοκόμας πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν,
ᾧ ἔπι πάγχυ μέλει πατρώια πάντα φυλάσσειν,
Οἷ' ἀγαθῷ βασιλῆϊ, τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός.
Οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πίονι χρυσὸς,
Μυρμάκων ἅτε πλοῦτος ἀεὶ κέχυται μογεόντων.
Ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἶκοι,
Αἰεὶ ἀπαρχομένοιο, σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι
Πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδώρηται βασιλεῦσι.
Πολλὸν δὲ πτολίεσσι. πολὺν δ' ἀγαθοῖσιν ἑταίροις.
Οὐδὲ διωνύσου τις ἀνὴρ ἱεροὺς κατ' ἀγῶνας
Ἵκετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι ἀοιδὰν,
ᾯ οὐ δωτίναν ἀντάξιον ὤπασε τέχνας.
Μουσάων δ' ὑποφῆται ἀείδοντι πτολεμαῖον
Ἀντ' εὐεργεσίης. τί δὲ κάλλιον ἀνδρί κεν εἴη.
Ὀλβίῳ, ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι.
Τοῦτο καὶ ἀτρεΐδαισι μένει. τὰ δὲ μυρία τῆνα,
Ὅσσα μέγαν πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἑλόντες,
Ἀέρι πᾶ κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος
Μοῦνος ὅδε προτέρων ἠρκέων ἔπι θερμὰ κονίη
Στειβομένα καθύπερθε, ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη.

Μητρὶ φίλᾳ καὶ πατρὶ θυώδεας εἵσατο νηούς·
Ἐν δ' αὐτοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἠδ' ἐλέφαντι
Ἵδρυσεν, πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς·
Πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ἐπὶ μηρία καίει,
Μασὶ περιπλομένοισιν, ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,
Αὐτός τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος· τᾶς οὔτις ἀρείω
Νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῷ·
Ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε·
ὧδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
Οὓς τέκετο κρείουσα. ῥέα βασιλῆας ὀλύμπου·
ἓν δὲ λέχος στόρνυσιν ἰαύειν ζηνὶ καὶ ἥρη,
χεῖρας φοιβήσασα μύροις ἔτι παρθένος ἶρις·
χαῖρ' ὦναξ πτολεμαῖε· σέθεν δ' ἐγὼ ἶσα καὶ ἄλλων
Μνάσομαι ἡμιθέων· δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον
Φθέγξομαι ἐσσομένοις· ἀρετὴν γε μὲν ἐκ διὸς ἕξοις·

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ·Σ· ΕΛΕΝΗΣ ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ· ΔΩΡΙΔΙ·

Ἔν ποκ' ἄρα σπάρτᾳ ξανθότριχι πὰρ Μενελάῳ,
Παρθενικαὶ θάλλοντα, κόμαις ὑάκινθον ἔχοισαι,
Πρόσθε νεογράπτω θαλάμω χορὸν ἐστάσαντο·
Δώδεκα ταὶ πρᾶται πόλιος, μέγα χρῆμα λακαινᾶν,
Ἁνίκα τυνδαρέω κατεκλάξατο τὰν ἀγαπατὰν

Μναστεύσας Ἑλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρέος υἱός.
ἄειδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐς ἕν, μέλος ἐγκροτέοισαι
Ποσσὶ περιπλέκτοις· περὶ δ' ἴαχε δῶμ' ὑμεναίῳ.
Οὕτω δὴ πρώϊζα κατέδραθες ὦ φίλε γαμβρέ·
ἦ ῥά τις ἐσσὶ λίαν βαρυγούνατος, ἦ ῥα φίλυπνος
ἦ ῥα πολύν τιν' ἔπινες· ὅτ' εἰς εὐνὰν κατεβάλλου.
Εὕδειν μὰν χρήζοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ,
Παῖδα δ' ἐᾶν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ ματρὶ
Παίσδειν ἐς βαθὺν ὄρθρον· ἐπεὶ καὶ ἔνας καὶ ἐς ἀῶ,
Κεἰς ἔτος ἐξ ἔτεος Μενέλαε τεὰ νυὸς ἅδε,
Ὄλβιε γάμβρ', ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι
Ες Σπάρταν· ἅπερ ὧλλοι ἀριστέες, ὡς ἀνύσαιο·
Μοῦνος ἐν ἡμιθέοις Κρονίδαν Δία πενθερὸν ἑξεῖς·
Ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἵκετο χλαῖναν,
Οἵα ἀχαιιάδων γαῖαν πατεῖ οὐδὲ μί' ἄλλα·
ἦ μέγα τοίκε τέκοι τ' εἰ μητέρι τίκτεν ὁμοῖον.
ἄμμες γὰρ πᾶσαι συνομάλικες, ἧς δρόμος ωὑτὸς
Χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώταο λοετροῖς,
Τετράκις, ἑξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία,
Τᾶν, οὐδ' ἅτις ἄμωμος, ἐπεί χ' Ἑλένα παρισωθῆ
Ἀὼς ἀντέλλοισα καλὸν διέφαινε πρόσωπον,
Πότνια νὺξ ἅτε, λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος,
ὧδε καὶ ἁ χρυσέα Ἑλένα διεφαίνετ' ἐν ἡμῖν.
Πιείρα· μεγάλα, ἅτ' ἀνέδραμεν ὄγμος ἀρούρᾳ,
ἢ κάπῳ κυπάρισσος, ἢ ἅρματι θεσσαλὸς ἵππος·
ὧδε καὶ ἁ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαίμονι κόσμος·
Οὔτε τις ἐν ταλάρῳ πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα

Οὔτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἤτριον ἱστῷ
Κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ καλεόντων.
Οὐ μὰν οὐ κιθάραν τις ἐπίσταται ὧδε κροτῆσαι,
Ἄρτεμιν ἀείδοισα καὶ εὐρύστερνον ἀθάναν.
Ως ἑλένα, τᾶς πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἵμεροι ἐντί.
ὦ καλά, ὦ χαρίεσσα κόρη, τὺ μὲν οἰκέτις ἤδη.
ἄμμες δ' ἐς δρόμον ἦρι καὶ ἐς λειμώνια φύλλα
Ερψοῦμες, στεφάνως δρεψεύμεναι ἁδὺ πνέοντας,
Πολλὰ τεοῦς ἑλένα μεμναμέναι, ὡς γαλαθηναὶ
ἄρνες γειναμένης ὄϊος μαστὸν ποθέοισαι.
Πρᾶταί τοι στέφανον λωτῶ χαμαὶ αὐξομένοιο
Πλέξασαι, σκιερὰν καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον.
Πρᾶται δ' ἀργυρέας ἐξ ὄλπιδος ὑγρὸν ἄλειφαρ
Λαζύμεναι, σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον.
Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται, ὡς παριών τις
Αννείμῃ, δωριστὶ, σέβου μ' ἑλένας φυτὸν εἰμί.
Χαίροις, ὦ νύμφα. χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ.
Λατὼ μὲν δοίη λατὼ κουροτρόφων ὔμμιν
Εὐτεκνίην. κύπρις δὲ θεὰ κύπρις ἶσον ἔρασθαι
Αλλάλων. ζεὺς δὲ κρονίδας ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον
ὡς ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἔλθῃ
Εὕδετ' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότητα πνέοντες
Καὶ πόθον. ἔγρεσθαι δὲ πρὸς ἀῶ, μὴ 'πιλάθησθε.
Νεύμεθα κἄμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεί κα πρᾶτος ἀοιδὸς
Εξ εὐνᾶς κελαδήσῃ, ἀνασχὼν εὔτριχα δειρήν.
ὑμὰν ὦ ὑμέναιε γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρείης.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ· ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ· ΕΓΚΩΜΙΑΣΤΙΚΟΝ· ΚΟΙΝΗ ΙΑΔΙ·

Υ Μνέομες λήδας τε καὶ αἰ
γιόχω διὸς υἱώ·
Κάστορα καὶ φοβερὸν πολυ
δεύκεα πὺξ ἐρεθίζειν·
χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσοις
βοέεσσιν ἱμᾶσιν·
Υμνέομες καὶ δὶς καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα
Κούρης θεστιάδος λακεδαιμονίους δύ' ἀδελφοὺς
Ανθρώπων σωτῆρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἐόντων
Ἵππων θ' αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὅμιλον,
Ναῶν θ' αἳ δύνοντα καὶ οὐρανοῦ ἐξανιόντα·
ἄστρα βιαζόμεναι χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις
Οἵ δέ σφεων κατὰ πρύμναν ἀείραντες μέγα κῦμα
Ηὲ καὶ ἐκ πρώραθεν· ἢ ὅππῃ θυμὸς ἑκάστου
Εἰς κοίλαν ἔρριψαν· ἀνέρρηξαν δ' ἄρα τοίχους
ἀμφοτέρους· κρέμαται δὲ σὺν ἱστίῳ ἅρμενα πάντα
Εἰκῇ ἀποκλασθέντα· πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος,
Νυκτὸς ἐφερπούσας· παταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα·
Κοπτομένη πνοιαῖς τε καὶ ἀρρήκτοισιν χαλάζαις.
Αλλ' ἔμπης, ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθοῦ ἕλκετε νᾶας
Αὐτοῖσιν ναύταισιν οἰομένοις θανέεσθαι·
Αἶψα δ' ἀπολήγοντ' ἄνεμοι· λιπαρὰ δὲ γαλαία
Αμπέλαγος· νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι
Εκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν ὄνων τ' ἀνὰ μέσσον ἀμαυρὴ

Φάτνη· σημαίνοισα τὰ πρὸς πλόον εὔδια πάντα
ὦ ἄμφω θνατοῖσι βοηθόοι· ὦ φίλοι ἄμφω
Ἱππῆες· κιθαρισταί· ἀεθλητῆρες· ἀοιδοί.
Κάστορος ἢ πρώτου πολυδεύκεος ἄρχομ᾽ ἀείδειν·
Ἀμφοτέρους ὑμνέων· πολυδεύκεα πρῶτον ἀείσω.
Ἡ μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἓν ξυνιούσας
Ἀργὼ· καὶ νιφόεντος ἀταρτηρὸν στόμα πόντου
Βέβρυκας εἰσαφίκανε θεῶν φίλα τέκνα φέροισα
ἔνθα μιᾶς πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἐξ
Τοίχων ἄνδρες ἔβαινον ἰησονίης ἀπὸ νηός
Ἐκβάντες δ᾽ ἐπὶ θῖνα βαθὺν καὶ ὑπήνεμον ἀκτὴν
Εὐνάς τ᾽ ἐστόρνυντο πυρεῖά τε χερσὶν ἐνώμων.
Κάστωρ δ᾽ αἰολόπωλος ὅτ᾽ οἰνωπὸς πολυδεύκης.
ἄμφω δ᾽ ἐρημάζεσκον ἀποπλαγχθέντες ἑταίρων
Παντοίην ἐν ὄρει θηεύμενοι ἄγριον ὕλην.
Εὗρον ἀέναον κράναν ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ
ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ· αἱ δ᾽ ὑπένερθεν
Ἀλλαὶ κρυστάλλῳ ἠδ᾽ ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο
Ἐκ βυθοῦ· ὑψηλαὶ δὲ πεφύκεσαν ἀγχόθι πεῦκαι
Λεῦκαί τε, πλάτανοί τε καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι
ἄνθεά τ᾽ εὐώδη λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις.
ὅσσ᾽ ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἂν λειμῶνας.
ἔνθα δ᾽ ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάασκε
Δεινὸς ἰδεῖν· σκληραῖσι τεθλασμένος οὔατα πυγμαῖς·
Στήθεα δ᾽ ἐσφαίρωτο πελώρια· καὶ πλατὺ νῶτον.
σαρκὶ σιδηρείῃ· σφυρήλατος οἷα κολοσσός.
ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίοσιν ἄκρον ὑπ᾽ ὦμον,

ἔστασαν ἤυτε πέτροι ὀλοοίτροχοι· οὕστε κυλίνδων
χειμάῤῥους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις·
Αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ἠωρεῖτο
ἄκρον δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεώνων·
Τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος πολυδεύκης·
Χαῖρε ξεῖν᾽, ὅστ᾽ ἐσσὶ, τίνες βροτοὶ, ὧν ὅδε χῶροι;
Α· χαίρω πῶς, ὅτε τ᾽ ἄνδρας ὁρῶ, τὸς μή ποτ᾽ ὄπωπα;
Π· θάρσει· μήτ᾽ ἀδίκους· μήτ᾽ ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσει
Α· θαρσέω· κοὐκ ἐκ σοῦ με διδάσκεσθαι τόδ᾽ ἔοικεν·
Π· ἄγριος εἶ πρὸς πάντα παλίγκοτος· ἠδ᾽ ὑπερόπτης·
Α· Τοιοῦδ᾽ οἷον ὁρᾷς τῆς σῆς γείτων οὐκ ἐπιβαίνω·
Π· ἔλθοις· καὶ ξενίων γε τυχὼν πάλιν οἴκαδ᾽ ἱκάνοις·
Α· μήτε σύ με ξείνιζε· τά τ᾽ ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἑτοίμῳ·
Π· Δαιμόνι᾽ οὐδ᾽ ἂν τοῦδε πιεῖν ὕδατος σύ γε δοίης,
Α· γνώσεαι εἴ σου δίψος, ἀνειμένα χείλεα τέρσει·
Π· ἄργυρος ἢ τίς ὁ μισθὸς ἐρεῖς, ᾧ κέν σε πίθοιμεν
Α· εἷς ἑνὶ χεῖρας ἄειρον· ἐναντίος ἀνδρὶ καταστὰς
Πυγμάχος· ἢ καὶ ποσσὶ θένων σκέλος· ὄμματα δ᾽ ὀρθὰ
Πὺξ διατεινάμενος, σφετέρης μὴ φείδεο τέχνης·
Π· Τίς γὰρ ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμοὺς συνερείσω ἱμάντας·
Α· Ἐγγὺς ὁρᾷς· οὐ γύννις ἐὼν κεκλήσεθ᾽ ὁ πύκτης
Π· ἦ καὶ ἄεθλον ἑτοῖμον ἐφ᾽ ὧν δηριοσόμεθ᾽ ἄμφω;
Α· σὸς μὲν ἐγώ· σὺ δ᾽ ἐμὸς κεκλήσεαι, αἴκε κρατήσω·
Π· ὀρνίχων φοινικολόφων τοιοίδε κυδοιμοί·
Α· Εἴτ᾽ οὖν ὀρνίθεσσιν ἐοικότες εἴτε λέουσι
Γεινόμεθ᾽ οὐκ ἄλλῳ γε μαχεσσαίμεσθ᾽ ἐπ᾽ ἀέθλῳ·
ἦ ῥ᾽ ἄμυκος· καὶ κόχλον ἔχων μυκάσατο κοῖλον·

Οἱ δὲ βοῶς συνάγερθεν ὑπὸ σκιερᾶς πλατανίστου
Κόχλῳ φυσαθέντος ἀεὶ Βέβρυκες κομόωντες·
ὡς δ' αὔτως ἥρωας ἰὼν ἐκαλέσατο πάντας
Μαγνήσσης ἀπὸ ναὸς ὑπείροχος ἐν δαῒ κάστωρ·
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείραισιν ἐκαρτύναντο βοείαις
Χεῖρας· καὶ περὶ γυῖα μακρὰς εἵλιξαν ἱμάντας
Ες μέσσον σύναγον, φόνον ἀλλάλοισι πνέοντες·
ἔνθα πολὺς σφίσι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,
Ὁππότερος κατὰ νῶτα λάβῃ· φάος ἠελίοιο
Ἀλλ' ἰδρίῃ μέγαν ἄνδρα παρήλυθες ὦ πολύδευκες·
Βάλλετο δ' ἀκτίνεσσιν ἅπαν ἀμύκοιο πρόσωπον·
Αὐτὰρ ὅγ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἵετο πρόσσω·
Χερσὶ πιτυσκόμενος· τοῦ δ' ἄκρον τύψε γένειον
Τυνδαρίδης ἀπιόντος· ὀρίνθη δὲ πλέον ἢ πρὶν
Σὺν δὲ μάχαν ἐτίναξε πολὺς δ' ἐπέκειτο νενευκὼς
Ες γαῖαν Βέβρυκες δ' ἐπαΰτεον ἐκ δ' ἑτέρωθεν
ἥρωες κρατερὸν πολυδεύκεα θαρσύνεσκον
Δειδιότες· μήπως νιν ἐπιβρίσας δαμάσειε
Χώρῳ ἐνὶ στεινῷ τιτυῷ ἐναλίγκιος ἀνήρ
ἤτοι ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος διὸς υἱὸς
Ἀμφοτέραισιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδίς, ἔσχεθε δ' ὁρμῆς
Παῖδα ποσειδάωνος ὑπερφίαλόν περ ἐόντα
ἔστη δὲ πληγαῖς μεθύων ἐκ δ' ἔπτυσεν αἷμα
Φοίνιον· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀριστῆες κελάδησαν
Ὡς ἴδον ἕλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε
ὄμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεστείνωντο προσώπου
Τὸν μὲν ἄναξ ἐτάραξεν ἐτώσια χερσὶ προδεικνὺς

Πάντοθεν· ἀλλ' ὅτε δή μιν ἀμηχανέοντ' ἐνόησεν
Μέσσας ῥινὸς ὕπερθε κατ' ὀφρύος ἤλασε πυγμὴν
Πᾶν δ' ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀστέον· αὐτὰρ ὁ πληγεὶς,
ὕπτιος ἐν φύλλοισι τεθαλόσιν ἐξετανύσθη
ἔνθα μάχη δριμεῖα πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος
ἀλλάλους δ' ὄλεκον στερεοῖς θείνοντες ἱμᾶσιν.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐς στῆθός τε καὶ ἔξω χεῖρας ἐνώμα
Αὐχένος ἀρχαγὸς Βεβρύκων· ὁ δ' ἀεικέσι πληγαῖς.
Πᾶν συνέφυρε μέτωπον ἀνίκατος Πολυδεύκης.
Σάρκες δ' αἱ μὲν ἱδρῶτι συνίζανον· ἐκ μεγάλου δὲ
Αἶψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός· ὁ δ' αἰεὶ πάσσονα γυῖα
Ἁπτόμενος φορέεσκε πόνου· καὶ χροιῇ ἀμείνων
Πῶς γὰρ δὴ Διὸς υἱὸς ἀδηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν,
Εἶπε θεά· σὺ γὰρ ἦσθα· ἐγὼ δ' ἑτέρων ὑποφήτης.
Φθέγξομαι ὡς ἐθέλεις σὺ, καὶ ὅππως τοι φίλον αὐτῇ
ἤτοι ὅγε ῥέξαι τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον.
Σκαιῇ μὲν σκαιὴν Πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα
Δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθείς· ἑτέρῳ δ' ἐπιβαίνων
Δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἀπὸ λαγόνος πλατὺ γυῖον.
καί κε τυχὼν ἔβλαψεν ἀμυκλαίων βασιλῆα
Ἀλλ' ὅγ' ὑπεξανέδυκε κεφαλῇ· στιβαρῇ δ' ἄρα χειρὶ
Πλᾶξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον καὶ ἐπέμπεσεν ὤμῳ·
Ἐκ δ' ἐχύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφοιο χανόντος.
Λαιῇ δὲ στόμα κόψε· πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες
Αἰεὶ δ' ὀξυτέρῳ πιτύλῳ δαλεῖτο πρόσωπον
Μέχρι συνηλοίησε παρήια· πᾶς δ' ἐνὶ γαίῃ
Κεῖτ' ἀλλοφρονέων· καὶ ἀνέσχεθε νεῖκος ἀπαυδῶν.

Αμφοτέρας ἅμα χεῖρα, ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦεν.
Τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ, ἀτάσθαλον οὐδὲν ὄρεξας
ὦ πύκτα πολύδευκες· ὄμοσε δέ τοι μέγαν ὅρκον,
ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο ποσειδάωνα κικλήσκων,
Μήποτ' ἔτι ξείνοισιν ἑκὼν ἀνιηρὸς ἔσεσθαι.
Καὶ σὺ μὲν ὕμνησαί μοι ἄναξ· σὲ δὲ κάστορ' ἀείσω
Τυνδαρίδα ταχύπωλε· δορυσσόε χαλκεοθώραξ
Τὼ μὲν ἀναρπάξαντε δύω φερέτην διὸς υἱώ,
Δοιὰς λευκίπποιο κόρας· δοιὼ δ' ἄρα τώγε
Εσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεὼ υἷ' ἀφαρῆος
Γαμβρὼ μελλογάμω λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς ἴδας
Αλλ' ὅτε τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένου ἀφαρῆος.
Εκ δίφρων ἅμα πάντες ἀπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
ἔγχεσι καὶ κοίλοισι· βαρυνόμενοι σακέεσσι.
Λυγκεὺς δ' αὖ μετέειπεν ὑπὲκ κόρυθος μέγ' ἀΰσας
Δαιμόνιοι· τί μάχης ἱμείρετε· πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις
Αλλοτρίαις χαλεποί· γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι
ἡμῖν τοι λεύκιππος ἑὰς ἔδνωσε θύγατρας
Τάσδε πολὺ προτέροις· ἡμῖν γάμος οὗτος ἐν ὅρκῳ.
Υμεῖς δ' οὐ κατὰ κόσμον ἐπ' ἀλλοτρίοις λεχέεσσιν
Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἀλλοτρίοις κτεάτεσσιν
ἄνδρα παρετρέψασθε· γάμον δ' ἐκλέψατε δώροις.
ἦ μὰν πολλάκις ὔμμιν ἐνώπιος ἀμφοτέροισιν,
Αὐτὸς ἐγὼ τάς ἔειπα, καὶ οὐ πολύμυθος ἐών περ.
Οὐχ οὕτω φίλοι ἄνδρες ἀριστήεσσιν ἔοικε
Μαστεύειν ἀλόχους· αἷς νυμφίοι ἤδη ἑτοῖμοι.
Πολλά τοι σπάρτα· πολλὰ δ' ἱππήλατος ἆλις

Ἀρκαδία δ' εὔμαλος ἀχαιῶν τε πτολίεθρα
Μεσσάνα τε καὶ ἄργος ἅπασά τε σισυφὶς ἀκτὴ
ἔνθα κόραι τοκέεσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται
Μυρίαι οὔτε φυῆς ἐπιδευέες οὔτε νόοιο.
Τάων εὐμαρὲς ὔμμιν ὀπυίειν ἅς κ' ἐθέλητε
Ὡς ἀγαθοῖς πολέες βούλοιντό κε πενθεροὶ εἶναι
ὔμμες δ' ἐν πάντεσσι διακριτοὶ ἡρώεσσι
Καὶ πατέρες· καὶ ἄνωθεν ἅπαν μητρώϊον αἷμα
Ἀλλὰ φίλοι τοῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν
Νῶϊ γάμον· σφῷν δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες
ἴσκον τοιάδε πολλά, τὰ δ' εἰς ὑγρὸν ᾤχετο κῦμα
Πνοιὴ ἔχουσ' ἀνέμοιο· χάρις δ' οὐχ ἕσπετο μύθοις
Σφὼ γὰρ ἀκηλήτω· καὶ ἀπηνέες, ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
Πείθεσθ' ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνεψιὼ ἐκ πατρὸς ἐστὸν
Εἰ δ' ὔμμιν κραδία πόλεμον ποθεῖ· αἵματι δὲ χρὴ
Νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοίιον ἐγχέα λοῦσαι,
ἴδας μὲν καὶ ὅμαιμος ἐμὸς κρατερὸς, πολυδεύκης
Χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀπεχόμενοι ὑσμίνης.
Νῶϊ δ' ἐγὼ κάστωρ τε διακρινώμεθ' ἄρηϊ
Ὁπλοτέρω γεγαῶτε· γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
Ἁμετέροισι λίπωμεν· ἅλις νέκυς, ἐξ ἑνὸς, οἴκου
Εἷς· ἀτὰρ ἄλλοι πάντες εὐφρανέουσιν ἑταίρους
Νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν· ὑμεναιώσουσι δὲ κούρας
Τὰς δ' ὀλίγῳ τοι ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν.
Εἶπε· τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς, μεταμώνια θήσειν.
Τὼ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο.
Τοὶ γενεᾷ προφέρεσκον, ὃ δ' εἰς μέσον ἤλυθε λυγκεὺς

Σείων

Σείων καρτερὸν ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγα πρώτας
Ὡς δ' αὔτως ἄκρας ἐτινάξατο δούρατος ἀκμὰς
Κάστωρ· ἀμφοτέροις δὲ λόφων ἐπένευον ἔθειραι
ἔγχεσι μὲν πρώτιστα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον
Ἀλλάλων εἴ πού τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν
Ἀλλ' ἤτοι τὰ μὲν ἄκρα πάρος τινὰ δηλήσασθαι,
Δοῦρ' ἐάγη· σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα.
Τὼ δ' ἄορ ἐκ κολεοῖιν ἐρυσσαμένω φόνον αὖτις,
Τεῦχον ἐπ' ἀλλήλοισι· μάχης δ' οὐ γίνετ' ἐρωή
Πολλὰ μὲν ἐς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόκομον τρυφάλειαν
Κάστωρ· πολλὰ δ' ἔνυξεν ἀκριβὴς ὄμμασι λυγκεὺς
Τοῖο σάκος· φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἵκετ' ἀκωκὴ
τοῦ μὲν ἄκραν ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα,
Φάσγανον ὀξὺ φέροντος ὑπεξαναβὰς ποδὶ κάστωρ
Σκαιῷ· ὁ δὲ πληγεὶς ξίφος ἔκβαλεν· αἶψα δὲ φεύγειν,
Ὡρμάθη ποτὶ σᾶμα πατρός· τόθι καρτερὸς ἴδας
Κεκλιμένος θηεῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν.
Ἀλλὰ μεταΐξας πλατὺ φάσγανον ὦσε διαπρὸ
Τυνδαρίδας λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ· ἔγκατα δ' εἴσω.
Χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν ὁ δ' ἐς χθόνα κεῖτο νενευκώς,
Λυγκεὺς καδ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος.
Οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἑστίῃ εἶδε πατρῴῃ,
Παίδων λαοκόωσα, φίλον γάμον ἐκτελέσαντα
ἦ γὰρ ὅγε στάλαν ἀφαρηίου ἐξανέχουσαν
Τύμβῳ ἀναρρήξας ταχέως μασσάνιος ἴδας,
μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα.
Ἀλλὰ ζεὺς ἐπάμυνε χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὰν

Μάρμαρον· αὐτὸν δὲ φλογέῳ συνέφλεξε κεραυνῷ·
Οὗτοι τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν, οὐκ ἐν ἐλαφρῷ
Αὐτοί τε· κρατέοντε καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν
Χαίρετε λήδας τέκνα· καὶ ἁμετέροις κλέος ὕμνοις
Ἐσθλὸν ἀεὶ πέμποιτε· φίλοι δέ τε πάντες ἀοιδοὶ
Τυνδαρίδαις· ἑλένᾳ τε· καὶ ἄλλοις ἡρώεσσιν·
Ἴλιον οἳ διέπερσαν· ἀρήγοντες μενελάῳ·
ὔμμιν κῦδος ἄνακτες ἐμήσατο χῖος ἀοιδός·
Ὑμνήσας πριάμοιο πόλιν καὶ νῆας ἀχαιῶν
Ἰλιάδας τε μάχας ἀχιλῆά τε πύργον αὐτῆς·
ὔμμιν αὖ καὶ ἐγὼ λιγέων μειλίγματα μουσῶν
Οἷ' αὐταὶ παρέχοντι· καὶ ὡς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
Τοῖα φέρω· γεράων δὲ θεοῖς κάλλιστον ἀοιδή·

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΗΡΑΚΛΙΣΚΟΣ·

Ηρακλέα δεκάμηνον ἐόντα
ποχ' ἁ μιδεᾶτις·
Ἀλκμήνα καὶ νυκτὶ νεώ-
τερον ἰφικλῆα
Ἀμφοτέρους λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος
χαλκείαν κατέθηκεν ἐπ' ἀσπίδα· τὰν πτερελάου
Ἀμφιτρύων καλὸν ὅπλον ἀπεσκύλευσε πεσόντος·
Ἁπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς, μυθήσατο παίδων
Εὕδετ' ἐμὰ βρέφεα γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον
Εὕδετ' ἐμὰ ψυχὰ δύ' ἀδελφεοί· εὔσοα τέκνα
ὄλβιοι εὐνάζοισθε καὶ ὄλβιοι ἀῶ ἵκοισθε·
ὣς φαμένα δίνασε σάκος μέγα· τὼς δ' ἔλαβ' ὕπνος
ἆμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος

Ωρίωνα κατ' αὐτὸν, ὁδ' ἀμφαίνει μέγαν ὦμον.
Τᾶμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος ἥρη
Κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας
ὦρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδόν. ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων
Οἴκου. ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος ἡρακλῆα.
Τὼδ' ἐξειλυσθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω
Αἱμοβόρως ἐκύλιον. ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
Ερχομένοις λάμπεσκε βαρὺν δ' ἐξέπτυον ἰόν.
Αλλ' ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦλθον
Καὶ τότ' ἄρ' ἐξέγροντο διὸς νοέοντος ἅπαντα
Αλκμήνας φίλα τέκνα φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.
ἤτοι ὅγ' εὐθὺς ἄϋσεν ὅπως κακὰ θηρί' ἀνέγνω
Κοίλου ὑπὲρ σάκεος καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας
Ιφικλέης. οὔλαν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν
Φυγέμεν ὁρμαίνων. ὁδ' ἐναντίος εἴχετο χερσὶν
Ηρακλέης. ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῷ.
Δραξάμενος φάρυγος τόθι φάρμακα λυγρὰ τέτυκται.
Ουλομένοις ὀφίεσσι τὰ, καὶ θεοὶ ἐχθαίροντι.
Τὼδ' αὖτε σπείρῃσιν ἑλισσέσθην περὶ παῖδα
ὀψίγονον γαλαθηνὸν ὑπὸ τροφῷ. αἰὲν ἄδακρυ.
ἂψ δὲ πάλιν διέλυον ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας
Δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρώμενοι ἔκλυσιν εὑρεῖν.
Αλκμήνα δ' ἐσάκουσε βοᾶς καὶ ἐπέγρετο πράτα.
ἄνσταθ' ἀμφιτρύων. ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν,
ἄνστα μηδὲ πόδεσσι τεοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης
Οὐκ ἀΐεις παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον ἀϋτεῖ
ἢ οὐ νοέεις ὅτι νυκτὸς ἀωρί που οἱ δέ τε τοῖχοι

Πάντες ἀριφραδέες καθαρᾶς ἅπερ ἠριγενείης.
ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον. ἔστι φίλ' ἀνδρῶν.
ὣς φάθ' ὁ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῳ κατέβαινε πιθήσας
Δαιδάλεον δ' ὥρμησε μετὰ ξίφος. ὅ ῥ' οἱ ὕπερθεν
Κλιντῆρος κεδρίνω περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο
ἤτοι ὅγ' ὠριγνᾶτο νεοκλώστου τελαμῶνος
Κουφίζων ἑτέρα κολεὸν μέγα λώτινον ἔργον
Ἀμφιλαφὴς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνης
Δμῶας δὴ τότ' ἄυσεν ὕπνον, βαρὺν ἐκφυσῶντας
Οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἑλόντες
Δμῶες ἐμοί. στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας
ἄνστατε δμῶες ταλασίφρονες. αὐτὸς ἀϋτεῖ
Οἳ δ' αἶψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι
Δμῶες. ἐνεπλήσθη δὲ δόμος σπεύδοντος ἑκάστου.
ἤτοι ἄρ' ὡς εἴδοντ' ἐπιτίτθιον ἡρακλῆα
Θῆρε δύω χείρεσσιν ἀπρὶξ ἁπαλαῖσιν ἔχοντα,
συμπλήγδην, ἰάχησαν. ὁ δ' ἐς πατέρ' ἀμφιτρύωνα
Ἑρπετὰ δεικανάασκεν. ἐπάλλετο δ' ὑψόθι χαίρων
Κουροσύνα. γελάσας δὲ πάρος κατέθηκε ποδοῖιν.
πατρὸς ἑοῦ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.
Ἀλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον
Ξηρὸν ὑπαὶ δείους ἀκράχολον ἰφικλῆα.
Ἀμφιτρύων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν
Παῖδα. πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοίτου.
ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον ἄειδον
τειρεσίαν τόκα μάντιν ἀλαθέα πάντα λέγοντα
ἀλκμήνα καλέσασα χρέος κατέλεξε νεοχμόν.

Καὶ νῦν ὑποκρίνεσθαι ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν
Ἡ ὤγει· μηδ' εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρόν,
Αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτε· καὶ ὡς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι
Ἀνθρώποις ὅτι μοῖρα κατὰ κλωστῆρος ἐπείγει
Μάντι Εὐηρείδα· μάλα σε φρονέοντα διδάσκω·
Τὼς ἔλεγεν βασίλεια· ὁ δ' αὖτα μείβετο τοίως·
Θάρσει ἀριστόκεια γύναι περσήϊον αἷμα
Ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὄσσων·
Πολλαὶ ἀχαιϊάδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα
Χειρὶ κατατρίψοντι ἀκρέσπερον ἀείδοισαι
Ἀλκμήναν ὀνόματι· σέβας δ' ἔσῃ ἀργείαισι
Τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρα φέροντα
Ἀμβαίνειν τεὸς υἱὸς ἀπὸ στέρνων πλατὺς ἥρως
Οὗ καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἥσσονες ἄλλοι.
Δώδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐνδιὸς οἰκῆν
Μόχθος· θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ τραχίνιος ἕξει·
Γαμβρὸς δ' ἀθανάτων κεκλήσεται οἳ τάδ' ἐπῶρσαν
Κνώδαλα φωλεύοντα βρέφος διαδηλήσασθαι.
Ἔσται δὴ τοῦτ' ἆμαρ ὁπηνίκα νεβρὸν ἐν εὐνᾷ
Καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει
Ἀλλὰ γύναι πῦρ μέν τοι ὑπὸ σποδῷ εὔτυκον ἔστω
Κάγκανα δ' ἀσπαλάθω ξύλ' ἑτοῖμάσατ' ἢ παλιούρω
ἢ βάτω ἢ ἀνέμω δεδονημένον αὖον ἄχερδον.
Καῖε δὲ τὼ δ' ἀγρίαισιν ἐπὶ σχίζῃσι δράκοντε
Νυκτὶ μέσᾳ ὅκα παῖδα κανῆν τεὸν ἤθελον αὐτοί.
ἦρι δὲ συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις
Ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα

Ῥωγάδας ἐς πέτρας ὑπερούριον· ἂψ δὲ νέεσθαι
ἄστρεπτος· καθαρῷ δὲ πυρώσατε δῶμα θεείῳ
Πρᾶτον· ἔπειτα δ᾽ ἅλεσσι μεμιγμένον ὡς νεόμισται
Θαλλῷ ἐπιρραίνειν ἐστεμμένον ἀβλαβὲς ὕδωρ.
Ζηνὶ δ᾽ ἐπιρρέξαι καθυπερτέρα ἄρσενα χοῖρον
Δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὡς τελέθοιτε
Φῆ καὶ ἐρωήσας ἐλεφάντινον ᾤχετο δίφρον
Τειρεσίας πολλοῖσι βαρύς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς.
Ἡρακλέης δ᾽ ὑπὸ ματρὶ νέον φυτὸν ὡς ἐν ἀλωᾷ
Ἐτρέφετ᾽ ἀργείου κεκλημένος ἀμφιτρύωνος
Γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρων λίνος, ἐξεδίδαξεν
υἱὸς ἀπόλλωνος μελεδωνεὺς ἄγρυπνος ἥρως.
Τόξον δ᾽ ἐντανύσαι καὶ ἐπίσκοπον εἶναι ὀϊστῶν
Εὔρυτος ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.
Αὐτὰρ ἀοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἔπλασσεν
Πυξίνᾳ ἐν φόρμιγγι φιλαμμονίδας εὔμολπος
ὅσσα δ᾽ ἀπὸ σκελέων ἑδροστρόφοι ἀργόθεν ἄνδρες
Ἀλλήλους σφάλλοντι παλαίσμασιν, ὅσσα τε πύκται
Δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν· ἅ τ᾽ ἐς γαῖαν προπεσόντες
Πυγμάχοι ἐξεύροντο παλαίσματα σύμφορα τέχνᾳ
πάντ᾽ ἔμαθ᾽ ἑρμείαο διδασκόμενος παρὰ παιδί.
Ἁρπαλύκῳ φανοτῆϊ· τὸν οὐδ᾽ ἂν τηλόθι λεύσσων
Θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ᾽ ἐν ἀγῶνι.
Τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῷ ἐπέκειτο προσώπῳ
ἵππους ἐξελάσασθαι ὑφ᾽ ἅρματι· καὶ περὶ νύσσαν
Ἀσφαλέως κάμπτοντα, τροχῶν σύριγγα φυλάξαι
Ἀμφιτρύων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδασκεν

Αὐτὸς ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξήρατ' ἀγώνων
ἄργει ἐν ἱπποβότῳ κειμήλια· καὶ οἱ ἀαγεῖς
δίφροι ἐφ' ὧν ἐπέβαινε χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.
θούρατι δὲ προβολαίῳ ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα
Ανδρὸς ὀρέξασθαι ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμὸν
Κοσμῆσαί τε φάλαγγε· λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι
Δυσμενέων ἐπιόντα καὶ ἱππήεσσι κελεῦσαι
Κάστωρ ἱππαλίδας ἔδαεν φυγὰς ἄργεος ἐλθὼν
ὧ ποκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα τυδεὺς
Ναῖε παρ' ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππήλατον ἄργος.
Κάστορι δ' οὔτις ὁμοῖος ἐν ἁμιθέοις πολεμιστὴς
ἄλλος ἔην· πρὶν γῆρας ἀποτρῖψαι νεότητα.
ὧδε μὲν ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ
Εὐνὰ δ' ἦς τῷ παιδὶ τετυγμένα ἀγχόθι πατρὸς
δέρμα λεόντειον μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ.
δεῖπνον τε κρέατ' ὀπτὰ καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος
Δωρικὸς· ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι
Αὐτὰρ ἐπ' ἄματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἴνυτο δόρπον
εἵματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἕννυτο κνήμας

ἀτελές.

ΕΥΡΩΠΗ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ. Υ.

Εὐρώπῃ ποτὲ Κύπρις ἐπὶ γλυκὺν ἧκεν ὄνειρον
Νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἵσταται. ἐγγύθι δ᾽ ἠώς.
Ὕπνος, ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίζων
Λυσιμελὴς πεδάᾳ μαλακῷ κατὰ φάεα δεσμῷ
Εὖτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος ὀνείρων
Τῆμος ὑπωροφίοισιν ἐνὶ κνώσσουσα δόμοισι
Φοίνικος θυγάτηρ, ἔτι παρθένος Εὐρώπεια
Ὠΐσατ᾽ ἠπείρους δοιὰς περὶ εἷο μάχεσθαι.
Ἀσιάδ᾽ ἀντιπόρην τε. φυὴν δ᾽ ἔχον οἷα γυναῖκες
Τῶν δ᾽ ἡ μὲν ξείνης μορφὴν ἔχεν ἡ δ᾽ ἄρ᾽ ἐῴκει
Ἐνδαπίῃ καὶ μᾶλλον ἑῆς περιίσχετο κούρης.
Φάσκεν δ᾽ ὥς μιν ἔτικτε καὶ ὡς ἀτίτηλέ μιν αὐτή.
Ἡ δ᾽ ἑτέρη κρατερῇσι βιαζομένη παλάμῃσιν
Εἴρυεν οὐκ ἀέκουσαν ἐπεὶ φάτο μόρσιμον εἶναι
Ἐκ Διὸς, αἰγιόχου γέρας ἔμμεναι Εὐρώπειαν.
Ἡ δ᾽ ἀπὸ μὲν στρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνουσα
Παλλομένη κραδίην. τὸ γὰρ ὡς ὕπαρ εἶδεν ὄνειρον
Ἑζομένη δ᾽ ἐπὶ δηρὸν ἀκὴν ἔχεν. ἀμφοτέρας δὲ
Εἰσέτι πεπταμένοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναῖκας.
Ὀψὲ δὲ δὴ μάλ᾽ ἔπειτ᾽ ἀνενείκατο παρθένος αὐδήν
Τίς μοι τοιάδε φάσματ᾽ ἐπουρανίων προΐηλε
Ποῖοί με στρωτῶν λεχέων ὕπερ ἐν θαλάμοισι

Ἡδὺ μάλα κνώσσουσαν ἀπεπτοίησαν ὄνειροι.
Τίς δ' ἦν ἡ ξείνη τὴν εἴσιδον ὑπνώουσα·
Ὡς μ' ἔβαλε κραδίην κείνης πόθος· ὥς με καὶ αὐτὴ
Ἀσπασίως ὑπέδεκτο καὶ ὡς σφετέρην ἴδε παῖδα·
Ἀλλά μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρίνειαν ὄνειρον·
Ὣς εἰποῦσ' ἀνόρουσε· φίλας δ' ἐπεδίζεθ' ἑταίρας
ἥλικας οἰέτεας, θυμήρεας, εὐπατερείας·
Τῇσιν ἀεὶ συνάθυρεν ὅτ' ἐς χορὸν ἐντύναιτο
ἢ ὅτε φαιδρύνοιτο χρόα προχοαῖσιν ἀναύρων
ἢ ὁπότ' ἐκ λειμῶνος εὔπνοα λείρια κόρσοι.
Ταὶ δέ οἱ αἶψα φάανθεν· ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἑκάστη
Ἀνθοδόκον τάλαρον· ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον
Ἀγχιάλους, ὅθι τ' αἰὲν ὁμιλαδὸν ἠγερέθοντο
Τερπόμεναι ῥοδέῃ τε φυῇ καὶ κύματος ἠχῇ.
Αὐτὴ δὲ χρύσεον τάλαρον φέρεν εὐρώπεια
Θηητὸν μέγα θαῦμα, μέγαν πόνον ἡφαίστοιο,
ὃν λιβύῃ πόρε δῶρον ὅτ' ἐς λέχος ἐννοσιγαίου
ἤϊεν, ἣ δὲ πόρεν περικαλλεῖ τηλεφαέσσῃ·
ἥτε οἱ αἵματος ἔσκεν· ἀνύμφῳ δ' εὐρωπείῃ
Μήτηρ τηλεφάεσσα περικλυτὸν ὤπασε δῶρον·
Ἐν τῷ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο μαρμαίροντα.
Ἐν μὲν ἔην χρυσοῖο τετυγμένη ἰναχὶς ἰὼ
Εἰσέτι πόρτις ἐοῦσα, φυὴν δ' οὐκ εἶχε γυναικός·
Φοιταλέη δὲ πόδεσσιν ἐφ' ἁλμυρὰ βαῖνε κέλευθα
Νηχομένῃ ἰκέλη· κυανὴ δ' ἐτέτυκτο θάλασσα·
Δοιοὶ δ' ἕστασαν ὑψοῦ ἐπ' ὀφρύος αἰγιαλοῖο
Φῶτες ἀολλήδην· θηεῦντο δὲ ποντοπόρον βοῦν·

Ἐνδ' ἦν ζεὺς, ἐπαφώμενος ἠρέμα χειρὶ θεείῃ
Πόρτιος ἰναλίης· τὴν ἑπτα πόρῳ παρὰ νείλῳ·
Ἐκβοὸς εὐκεράοιο πάλιν μετάμειβε γυναῖκα·
Ἀργύρεος μὲν ἔην νείλου ῥόος· ἡ δ' ἄρα πόρτις
Χαλκεία· χρυσοῦ δὲ τετυγμένος αὐτὸς ἔην ζεὺς
Ἀμφὶ δὲ δινήεντος ὑπὸ στεφάνην ταλάροιο·
Ἑρμείης ἤσκητο πέλας· πέλας δέ οἱ ἐκτετάνυστο
ἄργος ἀκοιμήτοισι κεκασμένος ὀφθαλμοῖσι·
Τοῖο δὲ φοινήεντος ἀφ' αἵματος ἐξανέτελλεν
ὄρνις ἀγαλλόμενος πτερύγων πολυανθέϊ χροιῇ
Ταρσὸν ἀναπτώσας ὡσεί τε τις ὠκύαλος νηῦς
Χρυσείου ταλάροιο περίσκεπε χείλεα ταρσοῖς·
Τοῖος ἔην τάλαρος περικαλλέος εὐρωπείης·
Αἱ δ' ἐπεὶ οὖν λειμῶνας ἐς ἤλυθον ἀνθεμόεντας,
ἄλλη ἐπ' ἀλλοίοισι τότ' ἄνθεσι θυμὸν ἔτερπον·
Τῶν ἡ μὲν νάρκισσον ἐΰπνοον· ἡ δ' ὑάκινθον
ἡ δ' ἴον· ἡ δ' ἕρπυλλον ἀπαίνυτο· πολλὰ δ' ἔραζε
Λειμώνων ἐαροτροφέων θαλέθεσκε πέτηλα·
Αἱ δ' αὖτε ξανθοῖο κρόκου θυόεσσαν ἐθείρην
Δρέπτον ἐριδμαίνουσαι· ἀτὰρ μέσῃ ἔστη ἄνασσα
Ἀγλαΐην πυρσοῖο ῥόδου χείρεσσι λέγουσα,
Οἷα περ ἐν χαρίτεσσι διέπρεπεν ἀφρογένεια·
Οὐ μὲν δηρὸν ἔμελλεν ἐπ' ἄνθεσι θυμὸν ἰαίνειν·
Οὐδ' ἄρα παρθενίην μίτρην ἄχραντον ἔρυσθαι·
ἦ γὰρ δὴ κρονίδης ὥς μιν φράσαθ' ὡς ἐβέβλητο
Θυμὸν ἀνωΐστοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι
Κύπριδος ἣ μούνη δύναται καὶ ζῆνα δαμάσσαι·

Τοὶ γὰρ ἀλευόμενός τε χόλον ζηλύμονος ἥρης
Παρθενικῆς τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἐξαπατῆσαι.
Κρύψε θεὸν καὶ τρέψε δέμας. καὶ γίγνετο ταῦρος.
Οὐχ οἷος σταθμοῖς ἐνιφέρβεται οὐδὲ μὲν οἷος
ὦλκα διατμήγει σύρων εὐκαμπὲς ἄροτρον
Οὐδ' οἷος ποίμνῃς ἐπιβόσκεται οὐδὲ μὲν οἷος
ὅστις ὑποδμηθεὶς ἐρύει πολύφορτον ἀπήνην
Τοῦ δ' ἤτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκεν
Κύκλος δ' ἀργύφεος, μέσσῳ μάρμαιρε μετώπῳ
ὄσσε δ' ὑπογλαύκεσκε δ' ἵμερον ἀστράπτοντε
Ἶσα, τ' ἐπ' ἀλλήλοισι κέρα ἀνέτελλε καρήνου
ἄντυγος ἡμιτόμου κεραῆς ἅτε κύκλα σελήνης,
Ἤλυθε δ' ἐς λειμῶνα. καὶ οὐκ ἐφόβησε φανεὶς
Παρθενικάς. πάσῃσι δ' ἔρως γένετ' ἐγγὺς ἱκέσθαι.
Ψαῦσαί θ' ἱμερτοῖο βοός. τοῦ δ' ἄμβροτος ὀδμή.
Τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκαίνυτο λαρὸν ἀϋτμήν.
Στῆ δὲ ποδῶν προπάροιθεν ἀμύμονος εὐρωπείης
Καί οἱ λιχμάζεσκε δέρην κατέθελγε δὲ κούρην.
Η δέ μιν ἀμφαφάασκε καὶ ἠρέμα χείλεσιν ἀφρόν.
Πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἀπεμόργνυτο καὶ κύσε ταῦρον.
Αὐτὰρ ὃ μειλίχιον μυκάσατο. φαίης κ' αὐλοῦ
Μυγδονίου λιγὺν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκούειν.
ὤκλασε δὲ πρὸ ποδοῖιν. ἐδέρκετο δ' εὐρώπειαν
Αὐχέν' ἐπιστρέψας, καί οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον.
Η δὲ βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικῇσι.
Δεῦθ' ἑταραὶ φίλιαι καὶ ὁμήλικες ὄφρ' ἐπὶ τῷδε
Εζόμεναι ταύρῳ τερπώμεθα. δὴ γὰρ ἁπάσας

Νῶτον ὑποστορέσας ἀναδέξεται οἷά τε νηῦς
Πρηΰς ὁδ' εἰσιδέειν καὶ μείλιχος· οὐδ' ἔτι ταύροις
ἄλλοισι προσέοικε· νόος δέ οἱ ἠΰτε φωτὸς
Αἴσιμος ἀμφιθέει· μούνης δ' ἐπιδεύεται αὐδῆς.
ὣς φαμένη νώτοισιν ἐφίζανε μειδιόωσα.
Αἱ δ' ἄλλαι μέλλεσκον· ἄφαρ δ' ἀνεπήλατο ταῦρος·
ἣν θέλεν ἁρπάξας· ὠκὺς δ' ἐπὶ πόντον ἵκανεν.
Ἡ δὲ μεταστρεφθεῖσα φίλας καλέεσκεν ἑταίρας
χεῖρας ὀρεγνυμένη· ταὶ δ' οὐκ ἐδύναντο κιχάνειν.
Ἀκτάων δ' ἐπιβὰς προσσωθέεν ἠΰτε δελφίς.
Νηρεΐδες δ' ἀνέδυσαν ὑπὲξ ἁλός· αἳ δ' ἄρα πᾶσαι
Κητείοις νώτοισιν ἐφήμεναι ἐστιχόωντο.
Καὶ δ' αὐτὸς βαρύγδουπος ὑπεὶρ ἁλὸς ἐννοσίγαιος
Κῦμα κατιθύνων ἁλίης ἡγεῖτο κελεύθου
Αὐτοκασιγνήτῳ· τοὶ δ' ἀμφί μιν ἠγερέθοντο
Τρίτωνες πόντοιο βαθυῤῥόου αὐλητῆρες
Κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντες.
Ἡ δ' ἄρ' ἐφεζομένη ζηνὸς βοέοις ἐπὶ νώτοις
Τῇ μὲν ἔχεν ταύρου δολιχὸν κέρας, ἐν χερὶ δ' ἄλλῃ.
Εἴρυε πορφυρέας κόλπου πτύχας· ὄφρα κε μή μιν
Δεύοι ἐφελκόμενον πολιῆς ἁλὸς ἄσπετον ὕδωρ.
Κολπώθη δ' ὤμοισι πέπλος βαθὺς εὐρωπείης,
Ἱστίον οἷά τε νηός· ἐλαφρίζεσκε δὲ κούρην.
Ἡ δ' ὅτε δὴ γαίης ἀπὸ πατρίδος ἦεν ἄνευθεν
Φαίνετο δ' οὔτ' ἀκτή τις ἁλίῤῥοος οὔτ' ὄρος αἰπύ.
Ἀλλ' ἀὴρ μὲν ὕπερθεν, ἔνερθε δὲ πόντος ἀπείρων
Ἀμφὶ ἑ παπτήνασα τοίην ἀνενείκατο φωνήν.

Πῆ με φόρεεις θεόταυρε; τίς ἔπλεο; πῶς δὲ κέλευθον
Ἀργαλέοισι πόδεσσι διέρχεαι; οὐδὲ θάλασσαν
Δειμαίνεις. νηυσὶν γὰρ ἐπίδρομός ἐστι θάλασσα
Ὠκυάλοις, ταῦροι δ' ἁλίην τρομέουσιν ἀταρπόν.
Ποῖόν σοι ποτὸν ἡδύ; τίς ἐξ ἁλὸς ἔσσετ' ἐδωδή.
Ἦ ῥά τις ἐσσὶ θεός τί θεοῖς ἀπεοικότα ῥέζεις.
Οὔθ' ἅλιοι δελφῖνες ἐπὶ χθονὸς οὔτέ τι ταῦροι
Ἐν πόντῳ στείχουσι. σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
Ἄβροχος ἀΐσσεις, χηλαὶ δέ τοι εἰσὶν ἐρετμά.
Ἦ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἠέρος ὑψόσ' ἀερθεὶς
Εἴκελος αἰψηροῖσι πετήσεαι οἰωνοῖσιν.
Οἴμοι ἐγὼ μέγα δή τι δυσάμμορος ἥ ῥά τε δῶμα
Πατρὸς ἀποπρολιποῦσα καὶ ἑσπομένη βοῒ τῷδε
Ξείνην ναυτιλίην ἐφέπω καὶ πλάζομαι οἴη.
Ἀλλὰ σύ μοι μεδέων πολιῆς ἁλὸς ἐννοσίγαιε
Ἵλαος ἀντιάσειας. ἐέλπομαι εἰσοράασθαι
Τόνδε κατιθύνοντα πλόον προκέλευθον ἐμεῖο.
Οὐκ ἀθεεὶ γὰρ ταῦτα διέρχομαι ὑγρὰ κέλευθα.
Ὣς φάτο. τὴν δ' ὧδε προσεφώνεεν ἠΰκερως βοῦς.
Θάρσει παρθενική. μὴ δείδιθι πόντιον οἶδμα.
Αὐτός τοι Ζεύς εἰμι καὶ ἐγγύθεν εἴδομαι εἶναι
Ταῦρος, ἐπεὶ δύναμαί γε φανήμεναι ὅττι ἐθέλοιμι.
Σὸς δὲ πόθος μ' ἐνένηκε τόσην ἅλα μετρήσασθαι.
Ταῦρον ἐειδόμενον. κρήτη δέ σε δέξεται ἤδη,
Ἥ μ' ἔθρεψε καὶ αὐτὸν ὅπα νυμφήϊα σεῖο
Ἔσσεται. ἐξ ἐμέθεν δὲ κλυτοὺς μάλα φύσεαι υἷας
Οἳ σκηπτοῦχοι ἅπαντες ἐπιχθονίοισιν ἔσονται.

Ὣς φάτο καὶ τετέλεστο τά περ φάτο· φαίνετο μὲν δὴ
Κρήτη· Ζεὺς δὲ πάλιν ἑτέρην ἀνελάζετο μορφήν·
Λῦσε δέ οἱ μίτρην, καί οἱ λέχος ἔντυνον ὧραι.
Ἡ δὲ πατρὸς κούρην Ζηνὸς γένετ' αὐτίκα νύμφη·
Καὶ Κρονίδῃ τέκνα τίκτε καὶ αὐτίκα γίνετο μήτηρ.

ΠΑΙΔΙΚΑ.

Οἶνος ὦ φίλε παῖ λέγεται καὶ ἀλάθεα
Κἄμμες χρὴ μεθύοντας ἀλαθέας ἔμμεναι
Κἠγὼ μὲν τὰ, φρενῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυχῷ.
Οὐχ ὅλας φιλέειν μ' ἐθέλησθ' ἀπὸ καρδίας
Γινώσκω· τὸ γὰρ ἥμισυ τᾶς ζοίας ἔχω.
Ζᾷ τὰν σὰν ἰδέαν· τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.
Χὤταν μὲν σὺ θέλεις μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω
Ἀμέραν· ὅκα δ' οὐκ ἐθέλεις τύ, μάλ' ἐν σκότῳ
Πῶς ταῦθ' ἅρμενα τὸν φιλέοντ' ἀνίαις διδῶν
Ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο νέος προγενεστέρω
Τῶ κεν λώϊον αὐτὸς ἔχων, ἔμ' ἐπαινέσαις.
Ποίησαι καλιὰν μίαν ἐν ἑνὶ δενδρίῳ
Ὅπῃ μηδὲν ἀπίξεται ἄγριον ὅρπετον.
Νῦν δὲ τῷδε μὲν ἅματος ἄλλον ἔχεις κλάδον
Ἄλλον δ' αὔριον· ἐξ ἑτέρω δ' ἕτερον ματῇς
Καί κεν σεῦ τὸ καλόν τις ἰδὼν ῥέθος αἰνέσαι.
Τῷ δ' εὐθὺς πλέον ἢ τριέτης ἐγένευ φίλος.
Τὸν πρᾶτον δὲ φιλεῦντα τρίταιον ἔθηκας
Ἀνδρῶν τῶν ὑπερηνορέων δοκέεις πνέειν.

Φίλει δ' ἄσκε ζόοις τὸν ὔμοιον ἔχειν ἀεί·
Αἲ γὰρ ὧδε ποιῇς ἀγαθὸς μὲν ἀκούσεαι
Ἐξ ἀστῶν· ὁ δ' ἔτοι χρόνος οὐ χαλεπῶς ἔχοι
ὅς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμναται
Κἠμὲ μαλθακὸν ἐξεπόνασε σιδαρέου
Ἀλλὰ πὸρ ἰξ ἀπαλῶ στόματός σε πεδέρχομαι.

ἀτελές

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ. ΒΑΚΧΑΙ

Ἰνὼ καὐτονόα χἀ μαλοπάραυος Ἀγαύα
Τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος τρεῖς ἄγαγον. αὐταὶ ἐοῖσαι.
Χ' αἱ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς, ἄγρια φύλλα
Κισσόν τε ζώοντα καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς
Ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμοὺς
Τὼς τρεῖς τᾷ σεμέλᾳ. τὼς ἐννέα τῷ διονύσῳ.
Ἱερὰ δ' ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἑλοῖσαι
Εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν.
Ὡς ἐδίδαξ' ὡς αὐτὸς ἐθυμάρει διόνυσος.
Πενθεὺς δ' ἀλιβάτου πέτρας ἀπὸ πάντ' ἐθεώρει.
Σχῖνον ἐς ἀρχαίαν καταδὺς ἐπιχώριον ὄρνος
Αὐτονόα πρώτα νιν ἀνέκραγε. δεινὸν ἰδοῦσα.
Σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὄργια βάκχου.
Ἐξαπίνας ἐπιοῦσα. τά δ' οὐχ ὁρόωντι βέβαλοι.
Μαίνετο μέν τ' αὐτά. μαίνοντο δ' ἄρ' εὐθὺ καὶ ἄλλαι.
Πενθεὺς μὲν φεῦγεν πεφοβημένος. αἱ δ' ἐδίωκον
Πέπλως ἐκ ζωστῆρος ἐπ' ἰγνὺ ἀνειρύσασαι.
Πενθεὺς μὲν τὸ δ' ἔειπε. τίνος κέχρησθε γυναῖκες,

Αὐτονόα τόδ' ἔειπε· τάχα γνώσῃ πρὶν ἀκοῦσαι.
Μάτηρ μὲν κεφαλὰν μυκήσατο παιδὸς ἑλοῖσα.
ὅσσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνης·
Ινὼ δ' αὖτ' ἔρρηξε σὺν ὠμοπλάτα μέγαν ὦμον·
Λὰξ ἐπὶ γαστέρα βᾶσα καὶ αὐτονόα ῥυθμὸς ωὑτός·
Αἱ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρέα νομέοντο γυναῖκες·
Ες θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμέναι αἵματι πᾶσαι·
Εξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ πένθηα φόρουσαι·
Οὐκ ἀλέγω· μηδ' ἄλλον ἀπεχθέμεναι διονύσῳ
Φροντίζοι· μηδ' εἰ χαλεπώτερα τῶνδ' ἐμόγησεν·
εἴηδ' ἐνναέτης ἢ καὶ δεκάτῳ ἐπιβαίνοι
Αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι καὶ εὐαγέεσσιν ἅδοιμι
Εκ διὸς αἰγιόχω τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὕτως·
Εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λώια· δυσσεβέων δ' οὔ·
Χαίροι μὲν διόνυσος ὃν ἐν δρακάνῳ νιφόεντι
Ζεὺς ὕπατος μεγάλαν ἐπιγουνίδα θήκατο λύσας·
Χαίροι δ' ἀειδὴς σεμέλη καὶ ἀδελφεαὶ αὐτῆς·
Καδμεῖαι πολλαῖς μεμελημέναι ἡρωΐναις
Αἳ τόδε ἔργον ἔρεξαν ὀρίναντος· διονύσου·
Οὐκ ἐπιμωμητόν· μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο·

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΔΑΦΝΙΔΟΣ ΚΑΙ ΝΗΙΔΟΣ ΟΑΡΙΣΤΥΣ.

λείπει ἡ ἀρχή

Ν. Τὰν πινυτὰν ἑλέναν πάρις ἥρπασε βουκόλος ἄλλος
Δ. Μᾶλλον ἔμ' ἥδ' ἑλένα τὸν βωκόλον ἐστὶ φιλεῦσα.
Ν. Μὴ καυχῶ σατυρίσκε. κενὸν τὸ φίλαμα λέγοισι.
Δ. ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἁδέα τέρψις.
Ν. Τὸ στόμα μευ πλύνω καὶ ἀποπλύνω τὸ φίλαμα
Δ. Πλύνης, χείλεα σεῖο. δίδου πάλιν ὥς σε φιλάσω.
Ν. Καλόν σοι δαμάλας φιλέειν οὐκ ἄζυγα κώρην.
Δ. Μὴ καυχῶ. τάχα γάρ σε παρέρχεται ὡς ὄναρ ἥβη
Ν. Α σταφυλὶς, σταφίς ἐστι καὶ οὐ ῥόδον αὖον ὀλεῖται
Δ. δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνας ἵνα σοί τινα μῦθον ἐνίψω
Ν. Οὐκ ἐθέλω. καὶ πρίν με παρήπαφες ἡδέϊ μύθω
Δ. Δεῦρ' ὑπὸ τὰς πτελέας ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσης.
Ν. Τὴν σαυτοῦ φρένα τέρψον οἴζυον. οὐδὲν ἀρέσκει
Δ. Φεῦ φεῦ. τᾶς παφίης χόλον ἅζεο καὶ σύγε κώρα
Ν. Χαιρέτω ἁ παφία. μόνον ἵλαος ἄρτεμις εἴη
Δ. Μὴ λέγε. μὴ βάλλησε καὶ ἐς λίνον ἄλλυτον ἔλθης
Ν. Βαλλέτω ὡς ἐθέλοι. πάλιν ἄρτεμις ἄμμιν ἀρήγοι
Μὴ 'πιβάλης τὴν χεῖρα καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμύξω.
Δ. Οὐ φεύγεις τὸν ἔρωτα τὸν οὐ φύγε παρθένος ἄλλη
Ν. Φεύγω ναὶ τὸν πᾶνα. σὺ δὲ ζυγὸν αἰὲν ἀείρεις.
Δ. Δειμαίνω μὴ δή σε κακωτέρω ἀνδρὶ δώσῃ
Ν. Πολλοί με μνώοντο. νόον δ' ἐμὸν οὔτις ἕαδε
Δ. Εἷς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστὴρ τεὸς ἐνθάδ' ἱκάνω

Ν. Καὶ τί φίλος ῥέξαιμι· γάμοι πλήθουσιν ἀνίας
Δ. Οὐκ ὀδύνην οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος ἀλλὰ χορείην·
Ν. Ναὶ μὰν φασὶ γυναῖκας ἑοὺς τρομέειν παρακοίτας
Δ. μᾶλλον ἀεὶ κρατέουσι· τίνα τρομέουσι γυναῖκες·
Ν. ὠδίνειν τρομέω· χαλεπὸν βέλος εἰληθυίης
Δ. ἀλλὰ τεὴ βασίλεια μογοστόκος ἄρτεμίς ἐστι
Ν. Αλλὰ τεκεῖν τρομέω μὴ καὶ χρόα καλὸν ὀλέσσω
Δ. ἢν δὲ τέκῃς φίλα τέκνα νέον φάος ὄψεαι υἷας·
Ν. καὶ τί μοι ἕδνον ἄγεις γάμου ἄξιον ἢν ἐπινεύσω
Δ. Πᾶσαν τὰν ἀγέλαν πάντ᾽ ἄλσεα καὶ νομὸν ἑξεῖς·
Ν. ὄμνυε μὴ μετὰ λέκτρα λιπὼν ἀέκουσαν ἀπέλθῃς
Δ. Οὐ μ᾽ αὐτὸν τὸν Πᾶνα καὶ ἢν ἐθέλῃς με διῶξαι
Ν. Τεύχεις μοι θαλάμους· τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλάς·
Δ. Τεύχω σοι θαλάμους· τὰ δὲ πώεα καλὰ νομεύω·
Ν. πατρὶ δὲ γηραλέῳ· τίνα κεν τίνα μῦθον ἐνίψω·
Δ. Αἰνήσει σέο λέκτρον, ἐπὴν ἐμὸν οὔνομ᾽ ἀκούσῃ·
Ν. Οὔνομα σόν; λέγε τῆνο· καὶ οὔνομα πολλάκι τέρπει
Δ. Δάφνις ἐγώ· λυκίδας δὲ πατήρ· μήτηρ δὲ νομαίη
Ν. ἐξ εὐηγενέων· ἀλλ᾽ οὐ σέθεν εἰμὶ χερείων
   Οὐδ᾽ ἄκρα τιμήεσσα· πατὴρ δέ μοί ἐστι μενάλκας
   Δεῖξον ἐμοὶ ἔθεν ἄλσος,· ὅπη σέθεν ἵσταται αὐλίς·
Δ. Δεῦρ᾽ ἴδε πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπάριττοι
Ν αἶγες ἐμαὶ βόσκεσθε· τὰ βωκόλω ἔργα νοήσω·
Δ, ταῦροι καλὰ νέμεσθε ἵν᾽ ἄλσεα παρθένῳ δείξω·
Ν. Τί ῥέζεις σατυρίσκε· τί δ᾽ ἔνδοθεν ἅψαο μαζῶν·
Δ. μᾶλα τεὰ πρώτιστα τάδε χνοάοντα διδάξω·
Ν. ναρκῶ ναὶ τὸν Πᾶνα· τεὴν πάλιν ἔξελε χεῖρα·

Δ. Θάρσει κῶρα φίλα· τί μοι ἔτρεσας, ὡς μάλα δειλά.
Ν. βάλλεις ἐς ἀμάραν με καὶ εἵματα καλὰ μιαίνεις
Δ. ἀλλ' ὑπὸ σοὺς πέπλους ἁπαλὸν νάκος ἠνίδε βάλλω.
Ν. φεῦ φεῦ· καὶ τὰν μίτραν ἀπέσχισες· ἐς τί δ' ἔλυσας;
Δ. Τᾷ παφίᾳ πρώτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάζω.
Ν. μίμνε τάλαν· τάχα τίς τοι ἐπέρχεται· ἦχον ἀκούω
Δ. ἀλλήλαις λαλέοντι τεὸν γάμον αἱ κυπάριττοι
Ν. τὰμ πέχονον ποίησας ἐμὸν ῥάκος· εἰμὶ δὲ γυμνά.
Δ. ἄλλην ἀμπεχόνην τῆς σῆς τοι μείζονα δώσω.
Ν. φῂς μοι πάντα δόμεν· τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἅλα δοίης.
Δ. Αἴθ' αὐτὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν.
Ν. ἄρτεμι μὴ νεμέσα· σὴ ὀρμιὰς οὐκ ἔτι πιστή.
Δ. ῥέξω πόρτιν ἔρωτι καὶ αὐτᾷ βοῦν ἀφροδίτᾳ
Ν. παρθένος ἔνθα βέβηκα γυνὴ δ' ἐς οἶκον ἀφέρψω
Δ. Ἀλλὰ γυνὴ μήτηρ τεκέων τροφός· οὐκ ἔτι κώρα
ὣς οἱ μὲν χλοεροῖσιν ἰαινόμενοι μελέεσσιν
Ἀλλήλοις ψιθύριζον· ἀνίστατο φώριος εὐνή.
Χἠ μὲν ἀνεγρομένη γε δ' ἔστιχε μῆλα νομεύειν
ὄμμασιν αἰδομένη· κραδίη δέ οἱ ἔνδον ἰάνθη
ὃς δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας κεχαρημένος εὐνᾶς.
ἤιε

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΗΛΑΚΑΤΑ ΑΙΟΛΙΔΙ

Λαυκᾶς ὦ φιλόριθ' ἠλακάτα
δῶρον ἀθανάας.
Γ Γυναιξὶ νόος οἰκωφελέεσι
σὸς ἐπήβολος.
Θαρσεῦσ' ἄμμιξ ὑμάρτη πόλιν
ἐς νείλεω ἀγλαάν
ὅππα κύπριδος ἱρὸν καλάμῳ χλωρὸν ὑφ' ἁπαλῷ.
Τῇδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτεύμεθα παρ δίος.
ὅππως ξεῖνον ἐμὸν τέρψομ' ἰδὼν καντιφιλήσομαι
Νικίαν χαρίτων ἱμεροφώνων ἱερὸν φυτόν.
Καὶ σε τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθω γεγενημέναν
Δῶρον νικιέας ἐς ἀλόχω χέῤῥας ὀπάσσομεν
Σὺν τᾷ πολλὰ μὲν ὄργ' ἐκτελέσεις ἀνδρείοις πέπλοις
Πολλὰ δ' οἷα γυναῖκες φορέοισ' ὑδάτινα βράκη
Δὶς γὰρ μητέρες ἀρνῶν μαλακὰς ἐν βοτάνᾳ πόκους
Πέξαιντ' αὐτοετεὶ θευγενίδος γ' ἔννεκ' εὐσφύρω
Οὕτως ἀνυσιεργός. φιλέει δ' ὅσσα σαόφρονες.
Οὐ γὰρ ἐς ἀκίρας οὐδ' ἐς ἀεργῶς μὲν ἐβολλάμαν
Ὀπάσαι σε δόμως. ἁμετέρας εὖσαν ἀπὸ χθονός.
Καὶ γάρ σοι πατρὶς ἂν ὢξ ἐφύρας κτίσε ποτ' ἀρχίας
Νάσω τρινακρίας μυελὸν. ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν
Νῦν μὰν οἶκον ἔχουσ' ἀνδρὸς ὃς πόλλ' ἐδάη σοφὰ
Ἀνθρώποισι νόσους φάρμακα λυγρὰς ἀπαλαλκέμεν
Οἰκήσεις κατὰ μίλατον ἐραννὰν μετ' ἰαόνων
Ὡς εὐαλάκατος θευγενὶς ἐν δαμόταισιν πέλῃ

Καὶ οἱ μνᾶστιν ἀεὶ τῶ φιλαοίδω παρέχοισα ξένω.
Κεῖνο γάρ τις ἐρεῖ τῶ ποτιδῶν σ᾽. ἦ μεγάλα χάρις
Δώρω ξὺν ὀλίγω. πάντα δὲ τιμᾶντα τὰ πὰρ φίλων.

ΜΕΓΑΡΑ ΓΥΝΗ ΗΡΑΚΛΕ ΟΥΣ ΔΩΡΙΔΙ

Μ

Ατερ ἐμὰ τίφθ᾽ ὧδε φίλον κατὰ θυμὸν ἰάπτεις
Ἐκπάγλως ἀχέουσα. τὸ πρὶν δέ τοι οὐκ ἔτ᾽ ἔρευθος.
Σώζετ᾽ ἐπιῤῥεθέεσσι. τί μοι τόσον ἠνίησαι.
Ἦ ῥ᾽ ὅτι ἄλγεα πάσχει ἀπείριτα φαίδιμος υἱὸς
Ἀνδρὸς ὑπ᾽ οὐτιδανοῖο λέων ὡσεὶ θ᾽ ὑπὸ νεβροῦ.
Ὤμοι ἐγὼ τί νυ μ᾽ ὧδε θεοὶ τόσον ἠτίμασαν,
Ἀθάνατοι τί νυ μ᾽ ὧδε κακῇ γονέες τέκον αἴσῃ.
Δύσμορος, ἥτ᾽ ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος ἦλθον,
Τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον φαέεσσιν ἐμοῖσιν.
Ἠδ᾽ ἔτι νῦν σέβομαί τε καὶ αἰδέομαι κατὰ θυμόν.
Τοῦ δ᾽ οὔτις, γένετ᾽ ἄλλος ἀποτμότερος, ζωόντων
Οὐδὲ τόσον σφετέρῃσιν ἐγεύσατο φροντίσι κηδέων
Σχέτλιος, ὃς τόξοισιν ἅ οἱ πόρεν αὐτὸς Ἀπόλλων
Ἠέ τινος, κηρῶν, ἢ ἐριννύος αἰνὰ βέλεμνα
Παῖδας ἑοὺς κατέπεφνε. καὶ ἐκ φίλον εἵλετο θυμὸν
Μαινόμενος κατὰ οἶκον. ὃ δ᾽ ἔμπλεος ἔσκε φόνοιο.
Τοὺς μὲν ἐγὼ δύστηνος, ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
Βαλλομένους ὑπὸ πατρί. τὸ δ᾽ οὐδ᾽ ὄναρ ἤλυθεν ἄλλῳ.

Οὐδ᾽ ἔσφιν δυνάμην ἀδινὸν καλέουσιν ἀρῆξαι.
Μήτερ ἐοῦν· ἐπεὶ ἐγγὺς ἀνήκεστον κακὸν ἦεν.
Ὡς δὲ τ᾽ ὀδύρεται ὄρνις ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
ὀλλυμένοις· οὕς τ᾽ αἰνὸς ὄφις ἔτι νηπιάχοντας
Θάμνοις ἐν πυκινοῖσι κατεσθίει· ἡ δὲ κατ᾽ αὐτοὺς
Πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ.
Οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι· ἦ γάρ οἱ αὐτῇ
ἆσσον ἴμεν μέγα τάρβος ἀμειλίκτοιο πελώρου
ὣς ἐγὼ αἰνοτόκεια φίλον γόνον αἰάζουσα,
μαινομένοισι πόδεσσι δόμον κάτα, πολλὸν ἐφοίτων.
ὥς γ᾽ ὄφελον μετὰ παισὶν ἅμα θνήσκουσα καὶ αὐτὴ
Κεῖσθαι φαρμακόεντα δι᾽ ἥπατος ἰὸν ἔχοισα.
Ἄρτεμι θηλυτέρῃσι μέγα κρείουσα γυναιξί·
τῷ χ᾽ ἡμέας κλαύσαντε φίλοις ἐνὶ χερσὶ τοκῆες,
Πολλοῖς σὺν κτερέεσσι πυρῆς ἐπέβησαν ὁρείης·
Καί κεν ἕνα χρύσειον ἐς ὀστέα κρωσσὸν ἀπαντῶν
Λέξαντες κατέθαψαν ὅθι πρῶτον γενόμεσθα.
Νῦν δ᾽ οἱ μὲν θήβην ἱπποτρόφον ἐνναίουσιν
Ἀονίου πεδίοιο· βαθεῖαν βῶλον ἀροῦντες·
Αὐτὰρ ἐγὼ τίρυνθα κατὰ κραναὴν πόλιν ἥρας
Πολλοῖσιν δύστηνος ἰάπτομαι ἄλγεσιν ἦτορ.
Αἰεὶ ὁμῶς· δακρύων δὲ παρέστι μοι οὐδ᾽ ἱδρωή.
Ἀλλὰ πόσιν μὲν ὁρῶ παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν
Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ· πολέων γάρ οἱ ἔργον ἑτοῖμον
Μόχθων· τοὺς ἐπὶ γαῖαν ἀλώμενος ἠδὲ θάλασσαν,
Μοχθίζει· πέτρης ὅγ᾽ ἔχων νόον· ἠὲ σιδήρου.
Καρτερὸν ἐν στήθεσσι· σὺ δ᾽ ἠΰτε λείβεαι ὕδωρ

Νύσσας τε κλαίουσα. καὶ ἔκδιος ἤμαθ' ὁπόσσα
ἄλλος, μηδ' οὐκ αὖτις ἐϋφρήναιμι παραστάς,
Κηδεμόνων. οὐ γάρ σφε δόμων κατὰ τοῖχος ἐέργει.
Καὶ λίην πάντες γε πόρην πιτυώδεος ἰσθμοῦ.
Ναίουσ' οὐδέ μοί ἐστι πρὸς ὅν τινά κε βλέψασα
οἷα γυνὴ παναπότμος, ἀναψύξαιμι φίλον κῆρ.
Νόσφι γε δὴ πύῤῥης συνομαίμονος ἡ δὲ καὶ αὐτὴ
Αμφὶ πόσει σφετέρῳ πλέον ἄχεται ἰφικλῆϊ
Σῷ υἱῷ πάντων γὰρ ὀϊζυρώτατα τέκνα
Γείνασθαί σε θεῷ τε καὶ ἀνδρὶ θνητῷ ἔολπα.
ὣς ἄρ' ἔφη. τὰ δέ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μήλων,
Κόλπον ἐς ἱμερόεντα κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο.
Μνησαμένην τέκνων τε καὶ ὧν μετέπειτα τοκήων
ὣς δ' αὔτως δακρύοισι παρήϊα λεύκ' ἐδίαινεν
Αλκμήνη. βαρὺ δ' ἥγε καὶ ἐκ θυμοῦ στενάχουσα.
Μύθοισιν πυκινοῖσι φίλην νυὸν ὧδε μετηύδα
Δαιμονίη παίδων. τί νύ τοι φρεσὶν ἔμπεσε τοῦτο
Πευκαλίμης. πῶς ἄμμ' ἐθέλεις ὀροθυνέμεν ἄμφω.
Κήδε' ἄλαστα λέγουσα. τὰ δ' οὐ νῦν πρῶτα κέκλαυται.
ἢ οὐχ ἅλις οἷς ἐχόμεσθα τὸ δεύτατον αἰεὶ ἐπ' ἦμαρ.
Γιγνομένοις μάλα μέν γε φιλοθρηνὴς κατ' ἂν εἴη.
ὅστις ἀριθμήσειεν ἐφ' ἡμετέροις ἀχέεσσιν.
Θάρσει. οὐ τοιῆσδ' ἐκυρήσαμεν ἐκ θεοῦ αἴσης
Καὶ δ' αὐτὴν ὁρόω σε φίλον τέκος ἀτρύτοισιν
ἄλγεσι μοχθίζουσαν ἐπιγνώμων δέ τοι εἰμί.
Αχαλάαν ὅτε δή γε καὶ εὐφροσύνης κόρος ἐστί.
καί σε μάλ' ἐκπάγλως ὀλοφύρομαι. ἠδ' ἐλεαίρω

Οὕνεκεν ἡμετέροιο λυγροῦ μετὰ δαίμονος ἔχες·
ὅς θ' ἡμῖν ἐφύτευσε κάρης βαρὺς αἰωρεῖται.
Ἴστω γὰρ κούρη τε καὶ εὐέανος Δημήτηρ·
Αἴ κε μέγα βλαφθείς τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ
Δυσμενέων, μηδ' ἐν σε χερειότερον φρεσὶν ἧσι
Στέργειν, ἢ εἴπερ μοι ὑπ' ἐκ νηδυόφιν ἦλθες.
Καί μοι τηλυγέτη ἐνὶ δώμασι παρθένος ἦσθα.
Οὐδ' αὐτήν γε νυ πάμπαν ἔολπά σε τοῦτό γε λήθειν.
Τῷ μηδ' ἐξείπῃς τόγ' ἐμὸν θάλος ὅσσον ἀκηδέω
Μηδ' εἴ κ' ἠϋκόμου Νιόβης πυκινώτερα κλαίω
Οὐδὲν γὰρ νεμεσητὸν ὑπὲρ τέκνου γοάασθαι
Μητέρι δυσπαθέοντος· ἐπεὶ δέκα μῆνας ἔκαμνον·
Πρὶν καί περ τ' ἰδέειν μιν ἐμῷ ὑπὸ ἥπατ' ἔχοισαν
Καί με πυλάρταο σχεδὸν ἤγαγεν Ἀϊδωνῆος
ὧδε ἑ δυστοκέουσα κακὰς ὠδῖνας ἀνέτλαν.
Νῦν δέ μοι οἴχεται οἶος, ἐπ' ἀλλοτρίης νέον ἆθλον
Ἐκτελέων· οὐδ' οἶδα δυσάμμορος, εἴτε μιν αὖτις
Ἐνθάδε νοστήσαντ' ὑποδέξομαι, εἴτε καὶ οὐκί.
Πρὸς δ' ἔτι μ' ἐπτοίησε διὰ γλυκὺν αἰνὸς ὄνειρος
ὕπνον· δειμαίνω δὲ παλίγκοτον ὄψιν ἰδοῦσα
ἐκπάγλως· μή μοί τι τέκνοις ἀποθύμιον ἔρδοι.
εἴσατο γάρ μοι ἔχων μακέλην εὐεργέα χερσὶ
Παῖς ἐμὸς ἀμφοτέρῃσι βίῃ Ἡρακληείῃ.
Τῇ μεγάλην ἐλάχαινε δεδεγμένος ὡς ἐπὶ μισθῷ,
τάφρον· τηλεθάοντος ἐπ' ἐσχατιῇ τινος ἀγροῦ·
Γυμνὸς ἄνευ χλαίνης τε καὶ εὐμίτροιο χιτῶνος
Αὐτὰρ ἐπειδὴ παντὸς ἀφίκετο πρὸς τέλος ὄργου,

Κάρπεον οἰνοπέδοιο πρυδύμενος ἕρκος ἀλωῆς,
ἤτοι ὁ λίστρον ἔμελλεν ἀπὸ προύχοντος, ἐρείσας
Ἀνδήρου καταδῦναι ἃ καὶ πάρος εἵματα ἕσσο.
Ἐξαπίνης δ' ἀνέλαμψεν ὑπὲρ καπέτοιο βαθείης
Πῦρ ἄμοτον· περὶ δ' αὐτὸν ἀθέσφατος εἵλετο φλὸξ
Αὐτὰρ ὅγ' αἰὼν ὄπιθε θοοῖς ἀνεχάζετο ποσσὶν
Ἐκφυγέειν μεμαὼς ὀλοὸν μένος ἡφαίστοιο.
Αἰεὶ δὲ προπάροιθεν ἑοῦ χροὸς ἠΰτε γέῤῥον
Νώμασκεν μακέλην· περὶ δ' ὄμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα
Πάπταινεν μὴ δή μιν ἐπιφλέξῃ δήϊον πῦρ
Τῷ μὲν ἀοσσῆσαι λελιημένος ὥς μοι ἔϊκτο
Ἰφικλέης μεγάθυμος ἐπ' οὔδεϊ κάππεσ' ὀλισθών.
Πρὶν γ' ἐλθεῖν οὐδ' ὀρθὸς ἀναστῆναι δύνατ' αὖτις
Ἀλλ' ἀτεμφὲς ἔκειτο· γόῤῥων ὥσειτ' ἀμενηνός.
Ὅν τε καὶ οὐκ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας ἀτερπὲς
Καππεσέειν· κεῖται δ' ὅγ' ἀπὸ χθονὸς ἔμπεδον αὐτοῦ.
Εἰσόκε τίς χειρός μιν ἀνειρύσῃ παριόντων
αἰδεσθεὶς ὄπιδα προτέρην πολιοῖο γενείου,
ὣς ἐν γῇ λελίαστο σακέσπαλος ἰφικλείης.
Αὐτὰρ ἐγὼ κλαίεσκον ἀμηχανέοντας ὁρῶσα
Παῖδας ἐμούς· μέχρι δή μοι ἀπέσσυτο νήδυμος, ὕπνος
Ὀφθαλμῶν· ἠὼς δὲ παραυτίκα φαίδιμος ἦλθεν.
Τοῖα φίλη μοι ὄνειρα διὰ φρένας ἐπτοίησαν.
Παννυχίη· τὰ δὲ πάντα πρὸς εὐρυσθῆα τρέποιτο.
Οἴκου ἀφ' ἡμετέροιο· γένοιτο δὲ μάντις ἐκείνῳ
Θυμὸς ἐμὸς· μηδ' ἄλλο παρεκτελέσειέ τι δαίμων.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΑΥΓΕΙΟΥ ΚΛΗΡΟΣ.

Τὸν δ' ὁ γέρων προσέειπε βοῶν
ἐπὶ βουκόλος ἀνὴρ
Παυσάμενος ἔργοιο τό οἱ μετὰ
χερσὶν ἔκειτο.
ἔκ τοι ξεῖνε πρόφρων μυθήσομαι
ὅσσ' ἐρεείνεις
Ἑρμέω ἁζόμενος δεινὴν ὄπιν ἐνοδίοιο.
Τὸν γάρ φασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι
Εἴ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηταί τις ὁδίτην
Ποῖμναι μὲν βασιλῆος ἐΰτριχες αὐγείαο,
Οὐ πᾶσαι βόσκονται ἴαν βόσιν οὐδ' ἕνα χῶρον
ἀλλ' αἱ μὲν ῥα νάοντος ἐπ' ὄχθαις ἀμφ' ἐλινοῦντος
αἱ δ' ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥόον ἀλφειοῖο.
Αἱ δ' ἐπὶ βουπρασίου πολυβότρυος· αἱ δὲ καὶ ὧδε
Χωρὶς δ' ἠ σηκοί σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἑκάσταις
Αὐτὰρ βουκολίοισι περιπλήθουσί περ ἔμπης
Πάντεσσιν νομοὶ ὧδε τεθηλότες αἰὲν ἔασι
Μηνίου ἂμ μέγα τῖφος· ἐπεὶ μελινδέα ποίην
Λειμῶνές τε φόρουσιν ὑπόδροσοι εἰαμεναί τε.
Εἰς ἄλις· ἥ ῥα βόεσσι μένος κεραῇσιν ἀέξει
Αὔλις δ' ἔσφισιν ἥδε τεῆς ἐπὶ δεξιὰ χειρὸς
Φαίνεται εὖ μάλα πᾶσα πέρην ποταμοῖο ῥέοντος
Κείνῃ ὅθι πλατάνιστοι ἐπηεταναὶ πεφύασι
Χλωρή τ' ἀγριέλαιος ἀπόλλωνος νομίοιο
Ἱερὸν ἁγνὸν ξεῖνε τελειοτάτοιο θεοῖο

Εὐθὺς δὲ σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις
Δέδμηνθ' οἳ βασιλῆϊ πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον
Ρυόμεθ' ἐνδυκέως τριπόλοις σπόρον ἐννειοῖσι
ἔσθ' ὅτε βάλλοντες καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως
Οὔρους μὴν ἴσασι φυτοσκάφοι· οἱ πολυεργοὶ
Ες, ληνοὺς ἱκνεῦνται ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθῃ
Πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδ' εὔφρονος αὐγείαο
Πυροφόροι τε γύαι καὶ ἀλωαὶ δενδρήεσσαι
Μέχρι πρὸς ἐσχατιὰς πολυπίδακος ἀκρωρείης.
ἃς ἡμεῖς ὄργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἦμαρ
ἣ δίκη οἰκήων οἷσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῖς
Αλλὰ σύ πέρ μοι ἔνισπε τό τοι καὶ κέρδιον αὐτῷ
ἔσσεται οὗτινος ὧδε κεχρημένος ἠλήλουθας
ἠέ τοι αὐγείην ἢ καὶ δμώων τινὰ κείνου
Δίζεαι οἵ οἱ ἔασιν· ἐγὼ δέ κέ τοι σάφα εἰδὼς
Πάντα μάλ' ἐξείποιμ' ἐπεὶ οὔ σέ γε φημὶ κακῶν ἒξ
ἔμμεναι οὐδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φύμεναι αὐτὸν
οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει· ἦ ῥά νυ παῖδες
Αθανάτων τοιοίδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασιν
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη διὸς ἄλκιμος υἱός.
Ναὶ γέρον αὐγείην ἐθέλοιμί κεν ἄρχον ἐπειῶν
εἰσιδέειν· τοῦ γάρ με καὶ ἤγαγεν ἐνθάδε χρειώ
Εἰδ' ὁ μὲν ἂρ κατὰ ἄστυ μένει παρὰ οἷσι πολίταις,
Δήμου κηδόμενος διά τε κρίνῃσι θέμιστας
Δμώων δή τινα τῶνδε σύ μοι φράσον ἡγεμονεύσας
ὅστις ἐπ' ἀγρῶν τῶνδε γεραίτερος αἰσυμνήτης.
ᾧ κε τὸ μὲν κ' εἴποιμι τὸ δ' ἐκ φαμένοιο πυθοίμην.

ἄλλους δ' ἄλλον ἔθηκε θεὸς ἐπιδευέα φωτῶν
Τὸν δ' ὁ γέρων ἐξ αὖτις ἀμείβετο δῖος ἀγρώτης
Ἀθανάτων ὦ ξεῖνα φράδῃ τίνος ἐνθάδ' ἱκάνεις.
ὥς τοι πᾶν ὃ θέλεις αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται.
ὧδε γὰρ αὐγείης υἱὸς φίλος ἠελίοιο.
Σφωϊτέρῳ σὺν παιδὶ βίη φυλῆος ἀγαυοῦ
χθιζός γ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος ἤμασι πολλοῖς
Κτῆσιν ἐποψόμενος ἥ οἱ νήριθμος ἐπ' ἀγρῶν.
ὥς που καὶ βασιλεῦσιν ἐείδεται ἐν φρεσὶν ᾗσιν
Αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος
Ἀλλ' ἴομεν μάλα πρός μιν. ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω
Αὖλιν ἐς ἡμετέρην. ἵνα κεν τέτμοιμεν ἄνακτα
ὣς εἰπὼν ἡγεῖτο. νόῳ δ' ὅγε πολλὰ μενοίνα
Δέρμα τε θηρὸς ὁρῶν. χειροπληθῆ τε κορύνην
Ὁππόθεν ὁ ξεῖνος. μέμαεν δέ μιν ἐξερέεσθαι
ἂψ δ' ὄκνῳ ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον, ἰόντα.
Μή τι οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος προτιμυθήσαιτο.
σπερχομένου. χαλεπὸν δ' ἑτέρου νόον ἴδμεναι ἀνδρός.
Τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἶψ' ἐνόησαν
Ἀμφότερον ὀδμῇ τε χροός. δούπῳ τε ποδοῖιν
θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος
ἀμφιτρυωνιάδῃ ἡρακλεῖ. τὸν δὲ γέροντα
ἄχρειον κλάζοντε περιίσαινόν γ' ἑτέρωθεν
Τοὺς μὲν ὅγε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὅσσον ἀείρων
Φεύγειν ἂψ ὀπίσω δειδίσσετο. τρηχὺ δὲ φωνῇ
Ἠπείλει μάλα πᾶσιν. ἐρήτυσασκε δ' ὑλαγμοῦ.
Χαίρων ἐν φρεσὶν ᾗσιν. ὅθ' οὕνεκεν αὖλιν ἔρυντο

Αὐτοῦ γ' οὐ παρεόντος. ἔπος δ' ὅ γε τοῖον ἔειπεν·
ὦ πόποι. οἷον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες
Θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι. ὡς ἐπιμηθές.
Εἴ οἱ καὶ φρένες ὧδε νοήμονες ἔνδοθεν ἦσαν
ᾔδει δ' ᾧ τε χρὴ χαλεπαινέμεν, ᾧ τε καὶ οὐκί.
Οὐκ ἄν τοι θηρῶν τις ἐδήριεν περὶ τιμῆς.
Νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τε καὶ ἀρρηνὲς γένετ' αὔτως
ἦ ῥα καὶ ἐσσυμένως ποτὶ ταὔλιον ἷξον ἰόντες.

Ἐπιπώλησις

Ἠέλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους.
Δείελον ἦμαρ ἄγων· τὰ δ' ἐπήλυθε πίονα μῆλα
Ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὔλιά τε σηκούς τε.
Αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρίαι ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
ἐρχόμεναι φαίνονθ' ὡσεὶ νέφη ὑδατόεντα
ἅσσα τ' ἐν οὐρανῷ εἶσιν ἐλαυνόμενα προτέρωσε
Ἠὲ νότοιο βίῃ ἠὲ Θρηκὸς βορέαο
Τῶν μέν τ' οὔτις ἀριθμὸς ἐν ἠέρι γίνετ' ἰόντων
Οὐδ' ἄνυσις. τόσα γάρ τε μετὰ προτέροισι κυλίνδει
ἲς ἀνέμου. τὰ δὲ τ' ἄλλα κορύσσεται αὖθις ἐπ' ἄλλοις,
Τόσσ' ἀεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βουκόλι' ᾔει
Πᾶν δ' ἄρ' ἐνεπλήσθη πεδίον. πᾶσαι δὲ κέλευθοι
Ληίδος ἐρχομένης. στείνοντο δὲ πίονες ἀγροὶ
Μυκηθμῷ. σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα πλήσθησαν.
Εἰλιπόδων ὄϊες δὲ κατ' αὐλὰς ηὐλίζοντο
ἔνθα μὲν οὔτις ἕκηλος ἀπειρεσίων παρεόντων
Εἱστήκει παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κεχρημένος ἔργου.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιν ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι

Καλοπέδιλ' ἀράρισκε παριστάδον ἐγγὺς ἀμόργων·
ἄλλος δ' αὖ φίλα τέκνα φίλας ὑπὸ μητέρας ἵει
Πινέμεναι λιαροῖο· πέπηγυντο δὲ πάγχυ γάλακτος
ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ'· ἄλλος τρέφε πίονα τυρόν·
ἄλλος ἐσήγεν ἔσω ταύροις δίχα θηλειάων·
Αὐγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλας
ἥντινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες.
Σὺν δ' υἱός τε βίη τε πολύφρονος ἡρακλῆος
Ὡμάρτευν βασιλῆϊ διερχομένῳ μέγαν ὄλβον.
ἔνθα καὶ ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν.
Ἀμφιτρυωνιάδης καὶ ἀρηρότα νωλεμὲς αἰεὶ
Ἐκπάγλως θαύμαζεν ὁμῶς τό τε μυρίον ἔθνος
Εἰσορόων· οὐ γάρ κεν ἔφασκέ τις· οὐδὲ ἐώλπει
Ἀνδρὸς ληΐδ' ἑνὸς τόσσην ἔμεν· οὐδὲ δέκ' ἄλλων
Οἵ γε πολύρρηνες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλήων
Ἠέλιος δ' ᾧ παιδὶ τόγ' ἔξοχον ὤπασε δῶρον
Ἀφνειὸν μήλοις περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν
Καί ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερέως βοτὰ πάντα
Ἐς τέλος· οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνοις,
Βουκολίοις· αἵ τ' ἔργα καταφθείρουσι νομήων·
Αἰεὶ δὲ πλέονες κεραοὶ βόες· αἰεὶ ἀμείνους
Ἐξ ἔτεος γείνοντο μάλ' εἰς ἔτος· ἦ γὰρ ἅπασαι
Ζωοτόκοι τ' ἦσαν περιώσια· θηλυτόκοι τε.
Ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχόωντο
Κνήμαργοί θ' ἕλικές τε· διηκόσιοι τε μὲν ἄλλοι
φοίνικες· πάντες δ' ἐπιβήτορες οἵγ' ἔσαν ἤδη·
ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυώδεκα βουκολέοντο

Ιεροὶ ἠελίου χροιὴν δ' ἔσαν ἠΰτε κύκνοι
ἀργησταί· πᾶσιν δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσι
Οἳ καὶ ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθηλέα ποίην
Εννόμῳ· ὧδ' ἔκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαυριόωντες
Καὶ ῥ' ὁπότ' ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοίατο θῆρες
ἐς πεδίον δρυμοῖο βοῶν ἕνεκ' ἀγροτεράων
Πρῶτοι τοί γε μάχηνδε κατὰ χροὸς ἤεσαν ὀσμὴν
Δεινὸν δὲ βρυχῶντο φόνον λεύσσοντε προσώπῳ
Τῶν μέν τε προφέρεσκε βίηφί τε καὶ σθένεϊ ᾧ
Ηδ' ὑπεροπλίης φαέθων μέγας· ὃν ῥα βοτῆρες
Αστέρι πάντες ἔισκον ὅθ' οὕνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις
Βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν· ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο.
ὅς δή τοι σκύλος αὖον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος
Αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν ἐϋσκόπῳ ἡρακλῆϊ
χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη στιβαρόν τε μέτωπον.
Τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείη
Σκαιοῦ ἄφαρ κέραος· κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης
Κλάσσε βαρύν περ ἐόντα πάλιν δέ μιν ὦσεν ὀπίσσω
ὤμῳ ἐπιβρίσας· ὁ δέ οἱ περὶ νεῦρα τανυσθεὶς
Μυὼν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.
Θαύμαζεν δ' αὐτός τε ἄναξ υἱός τε δαΐφρων
Φυλεύς· οἵ τ' ἐπὶ βουσὶ κορωνίσι βουκόλοι ἦσαν
Αμφιτρυωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες.
Τὼ δ' εἰς ἄστυ λιπόντε κατ' αὐτόθι πίονας ἀγροὺς
Εστιχέτην φυλεύς τε βίη θ' ἡρακληείη
Λαοφόρου τ' ἐπέβησαν ὅθι πρώτιστα κελεύθου
Λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύοντε.

ἢ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμοῦ πετάνυσθο·
Οὔ τι λίην ἀρίσημος· ἐν ὕλῃ χλωρᾷ, ἐοῦσα.
Τῇ μὲν ἄρα προσέειπε διὸς γόνον ὑψίστοιο·
Αὐγείεω φίλος υἱὸς ἕθεν μετόπισθεν ἐόντα
Ηκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον·
Ξεῖνε πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκούσας
Ὡσεί περ σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι.
ἤλυθε γὰρ στείχων τις ἀπ' ἄργεος ὡς νέος ἀκμὴν
ἐνθάδ' ἀχαιὸς, ἀνὴρ, ἑλίκης ἐξ ἀγχιάλοιο
ὅς δή τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν ἐπειῶν
Οὕνεκεν ἀργείων τις ἕθεν παρεόντος ὄλεσσεν·
Θηρίον αἰνολέοντα κακὸν τέρας ἀγροιώταις·
Κοίλην αὖλιν ἔχοντα διὸς νεμέοιο παρ' ἄλσος
Οὐκ οἶδ' ἀτρεκέως ἢ ἄργεος ἐξ ἱεροῖο.
Αὐτόθεν ἢ τίρυνθα νέμων πόλιν ἠὲ μυκήνην·
ὣς κεῖνός γ' ἀγόρευε· γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν
Εἰ ἐτεόν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι ἐκ περσῆος.
ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι αἰγιαλήων
Ἠὲ σέ· δέρμα δὲ θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει
χειρῶν καρτερὸν ἔργον ὅ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει
Εἴπ' ἄγε νῦν μοι πρῶτον ἵνα γνώω κατὰ θυμὸν
ἥρως εἴτ' ἔτυμον μαντεύομαι εἴτε καὶ οὐκί.
Εἰ σύγ' ἐκεῖνος ὃν ἧμιν ἀκουόντεσσιν ἔειπεν
Οὑξ ἑλίκηθεν ἀχαιός· ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς
Εἰπὲ δ' ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες.
ὅππως τ' εὔυδρον νεμέης εἰσήλυθε χῶρον
Οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ' ἄπιδα κνώδαλον εὕροις

Ἱμείρων ἰδέειν ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκα βόσκει.
Ἀλλ' ἄρκτους τε σύας τε λύκων τ' ὀλοφώϊον ἔρνος
Τῷ καὶ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον.
Οἱ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἄνδρ' ἔφαντο.
Γλώσσης ματιδίοιο χαριζόμενον παρεοῦσι.
ὡς ἄρα πὰν μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου
Φυλεὺς ὄφρα κιοῦσιν ἅμα σφίσιν ἄρμιος εἴη
Καί ῥά τε ῥηΐτερον φαμένου κλύοι ἡρακλῆος
ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μύθῳ.
Ὦ αὐγηϊάδη τὸ μὲν ὅττί με πρῶτον ἀνήρου
Αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας
Ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου
ὅππως ἐκράανθεν· ἐπεὶ λελίησαι ἀκούειν.
Νόσφιν γ' ἢ ὅθεν ἦλθεν· τὸ γὰρ πολέων περ ἐόντων
Ἀργείων οὐδείς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι
Οἷον δ' ἀθανάτων τιν' ἐΐσκομεν ἀνδράσι πῆμα
Ἱρῶν μηνίσαντα φορωνήεσσιν ἐφεῖναι
Πάντας γὰρ πισῆας ἐπικλύζων ποταμὸς ὥς
Λὶς ἄμοτον κεράϊζε· μάλιστα δὲ βεμβινιαίους
Οἳ ἕθεν ἀγχίμοροι ναῖον ἄτλητα παθόντες
Τὸν μὲν ἐμοὶ πρώτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον
Εὐρυσθεύς· κτεῖναι δέ μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν.
Αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὑγρὸν ἑλὼν κοίλην τε φαρέτρην
Ἰῶν ἐμπλείην νεόμην· ἑτέρηφι δὲ βάκτρον
Εὐπαγὲς αὐτόφλοιον ἐπηρεφέος κοτίνοιο
Εὔμετρον· τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέῳ ἑλικῶνι
Εὑρὼν σὺν πυκινῇσιν ὁλοσχερὲς ἔσπασα ῥίζης

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον ὅπη λῖς ἧεν, ἵκανον
Δή ποτε τόξον ἑλὼν στρεπτὴν ἐπέκελσα κορώνη
Νευρειήν· περὶ δ' ἰὸν ἐχέστονον εἶθαρ ἔβησα
Πάντη δ' ὄσσε φέρων ὀλοὸν τέρας· ἐσκοπίαζον·
Εἴ μιν ἐσαθρήσαιμι πάρος γ' ἐμὲ κεῖνον ἰδέσθαι
ἤματος ἦν τὸ μεσηγύ· καὶ οὐδ' ὅπη ἴχνια τοῖο
Φρασθῆναι δυνάμην· οὐδ' ὠρυθμοῖο πυθέσθαι
Οὐδὲ μὲν ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βουσὶ καὶ ὄργοις
φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὔλακος ὅντιν' ἐροίμην,
Ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον
Οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον ὄρος τανύφυλλον ἐρευνῶν
πρὶν ἰδέειν ἀλκῆς τε μεταυτίκα πειρηθῆναι
ἤτοι ὁ μὲν σήραγγα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἥν
Βεβρωκὼς κρειῶν τε καὶ αἵματος· ἀμφὶ δὲ χαίτας
Αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνῳ χαλεπόν τε πρόσωπον
στήθεά τε· γλώσσῃ δὲ περιλιχμᾶτο γένειον·
Αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἅμα σκιεροῖσιν ἐκρύφθην
Εν ῥίῳ ὑλήεντι δεδεγμένος ὁππόθ' ἵκοιτο·
Καὶ βάλον ἆσσον ἰόντος ἀριστερὸν εἰς κενεῶνα
Τηϋσίως· οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὄλισθεν·
Ὀκριόεν· χλωρῇ δὲ παλίσσυτον ἔμπεσε ποίῃ·
Αὐτὰρ ὁ κρᾶτα δαφοινὸν ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρεν·
Θαμβήσας· πάντῃ δὲ διέδρακεν ὀφθαλμοῖσι
Σκεπτόμενος· λαμυροὺς δὲ χανὼν ὑπέδειξεν ὀδόντας
Τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆς προΐαλλον
Ἀσχαλόων· ὅτι μοι πρὶν ἐτώσιος ἔκφυγε χειρός·
Μεσσηγὺς δ' ἔβαλον στηθέων ὅθι πνεύμονος ἕδρα

Ἀλλ' οὐδ' ὣς ὑπὸ βύρσαν ἔδυ πολυώδυνος ἰός.
Ἀλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν ἀνεμώλιον αὔτως.
Τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς
Αὐερύειν· ὁ δέ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὄσσοις·
Θὴρ ἄμοτος· μακρὴν δὲ περὶ ἰγνύησιν ἕλιξε
Κόρκον· ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο· πᾶς δέ οἱ αὐχὴν
Θυμοῦ ἐνεπλήσθη· πυρσαὶ δ' ἔφριξαν ἔθειραι·
Σκυζομένῳ· κυρτὴ δὲ ῥάχις γένετ' ἠΰτε τόξον·
Πάντοθεν εἰλυθέντος ὑπαὶ λαγόνας τε καὶ ἰξύν·
Ὡς δ' ὅταν ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ πολέων ἴδρις ἔργων
Ὅρπηκας κάμπτῃσιν ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο,
Θάλψας ἐν πυρὶ πρῶτον ἐπαξονίῳ κύκλα δίφρῳ·
Τοῦ μὲν ὑπ' ἐκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινὸς
Καμπτόμενος· τηλοῦ δὲ μιῇ πήδησεν ὑφ' ὁρμῇ
ὣς ἐπ' ἐμοὶ λῖς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἆλτο
μαιμώων χροὸς ἆσαι· ἐγὼ δ' ἑτέρηφι βέλεμνα
Χειρὶ προεσχεθόμην· καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λάπην
Τῇ δ' ἑτέρῃ ῥόπαλον κόρσης ὕπερ, αὖον ἀείρας
Ἤλασα κακκεφαλῆς· διὰ δ' ἄνδιχα τρηχὺν ἔαξα
Αὐτοῦ ἐπὶ λασίοιο καρήατος ἀγριέλαιον
Θηρὸς ἀμαιμακέτοιο· πέσεν δ' ὅγε πρὶν ἐμ' ἱκέσθαι
Ὑψόθεν ἐν γαίη· καὶ ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη
Νευστάζων κεφαλῇ· περὶ γὰρ σκότος ὄσσε οἱ ἄμφω
Ἦλθε βίη σεισθέντος ἐνὸς τέω ἐγκεφάλοιο·
Τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύνοισι παραφρονέοντα βαρείαις
Νωσάμενος πρὶν αὖθις ὑπότροπον ἀμπνυνθῆναι
Αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἰνίον ἤλασα προφθάς·

Ῥίψας τόξον ὄραξε πολύῤῥαπτόν τε φαρέτρην·
ἦγχον δ᾽ ἐγκρατέως στιβαρὰς σὺν χεῖρας ὀρείσας
Ἐξόπιθεν, μὴ σαρκὸς, ἀποδρύψῃ ὀνύχεσσι
πρὸς δ᾽ οὖδας πτόρνῃσι πόδας στερεῶς ἐπίεζον.
Οὐραίους ἐπιβάς. πλευρῇσί τε μηρὲ ἐφύλασσον.
Μέχρις οἱ ἐξετάνυσσα βραχίονας ὀρθὸν ἀείρας
ἄμπνευστον. ψυχὴν δὲ πελώριος ἔλλαβεν ᾅδης.
Καὶ τότε δὴ βούλευον ὅπως λασιαύχενα βύρσαν
Θηρὸς τεθνειῶτος ἀπὸ μελέων ὀρύσαιμι
Ἀργαλέον μάλα μόχθον. ἐπεὶ οὐκ ἔσκε σιδήρῳ
Τμητὴ οὐδὲ λίθοις πειρωμένῳ. οὐδέ μεν ὕλῃ
ἔνθα μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι
Αὐτοῖς δέρμα λέοντος ἀνασχίζειν ὀνύχεσσι
Τοῖσι θοῶς ἀπέδειρα καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσι
ἕρκος ἐνυαλίου ταμεσίχροος ὄφρα μοι εἴη
Οὗτός τοι νεμέου γένετ᾽ ὦ φίλε θηρὸς ὄλεθρος,
Πολλὰ πάρος μέλοισι καὶ ἀνδράσι πήματα θέντος.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΑΛΙΕΙΣ.

Π
Ενία Διόφαντε μόνα τὰς τέχνας
ἐγείρει.
Αὕτα τῶ μόχθοιο διδάσκαλος.
οὐδὲ γὰρ εὕδειν
Ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι
Καὶ ὀλίγον νυκτός τις ἐπιψαύσῃσι, τὸν ὕπνον
Αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι.

Ἰχθύος ἀγρευτῆρες· ὁμῶς δύο κεῖντο γέροντες
Στρωσάμενοι βρύον αὖον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαισι
Κεκλιμένοι τοίχῳ τῷ φυλλίνῳ· ἐγγύθι δ' αὐτοῖν
Κεῖτο τὰ τῶν χειρῶν ἀθλήματα· τοὶ καλαθίσκοι
Τοὶ κάλαμοι· τὤγκιστρα, τὰ φυκιόεντά τε λῆδα.
Ορμειαὶ κύρτοι τέ· καὶ ἐκ χοίνων λαβύρινθοι.
Μήρινθοι, κῶας τε· γέρων δ' ἐπ' ὀρείσμασι λέμβος.
Νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς φορμὸς βραχὺς εἵματα πῖλοι
Οὗτος τοῖς ἁλιεῦσιν ὁ πᾶς πόνος· οὗτος ὁ πλοῦτος
Οὐδεὶς, δ' οὐ χύτραν εἶχ' οὐ κύνα· πάντα περισσὰ
Ταῦτ' ἐδόκει τήνας ἄγρας πενία σφιν ἑταίρα
Οὐδεὶς δ' ἐν μέσῳ γείτων· πάντη δὲ παρ' αὐτήν,
Θλιβομέναν καλύβαν τρυφερὸν προσένασχε θάλασσα.
Οὔπω τὸν μέσατον δρόμον ἄνυεν ἅρμα σελάνας
Τοὺς δ' ἁλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος· ἐκ βλεφάρων δὲ
Ὕπνον ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον ᾠδάν
Ψεύδονται φίλε πάντες ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον.
Τῶ θέρεος μινύθειν· ὅτε τ' ἅματα μακρὰ φέρει Ζεύς.
Ἤδη μυρί' ἔσειδον ὀνείρατα· κοὐδέπω ἀώς.
Μὴ λαθόμην τί τὸ χρῆμα χρόνον δ' αἱ νύκτες ἔχοντι
Ἀσφαλίων μέμφῃ τὸ καλὸν θέρος· οὐ γὰρ ὁ καιρὸς
Αὐτομάτως παρέβα τὸν ἑὸν δρόμον· ἀλλὰ τὸν ὕπνον.
Ἀφροντὶς κόπτοισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῦντι.
ἆρ' ἔμαθες κρίνειν· ποκ' ἐνύπνια χρηστὰ γὰρ εἶδον
Οὔ σε θέλω τῶ μῶ φαντάσματος ἦμεν ἄμοιρον
ὡς καὶ τὰν ἄγραν τὠνείρατα πάντα μερίζευ.
Οὐ γὰρ νικαξῇ κατὰ τὸν νόον· οὗτος ἄριστος

ἔστιν ὀνειροκρίτας ὁ διδάσκαλός ἐστι παρ' ᾧ νοῦς
ἄλλως καὶ σχολή ἐστι· τί γὰρ ποιεῖν ἂν ἔχοι τις
Κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι μηδὲ καθεύδων
ἄσμενος ἐν ῥάμνῳ· τὸ δὲ λύχνειον ἐν πρυτανείῳ
Φαντὶ γὰρ ἄγραν ἀεὶ τόδ' ἔχειν· λέγε μοι ποτὲ νυκτὸς
ὄψιν· πάντα πεῶ δὲ λέγων μήνυσον ἑταίρῳ·
Δειλινὸν ὡς κατέδαρθον ἐν εἰναλίοισι πόνοισιν·
Οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος ἐπεὶ δειπνοῦντες ἐν ὥρᾳ
Εἰ μέμνῃ τᾶς γαστρὸς ἐφειδόμεθ' εἶδον ἐμαυτὸν
Ἐν πέτρᾳ μεμαῶτα· καθεζόμενος δὲ δόκευον
Ἰχθύας ἐκ καλάμων δὲ πλαίον κατέσειον ἐδωδάν·
Καί τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο· καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις
Πᾶσα κύων ἄρτως μαντεύεται ἰχθύα κἠγών
Χὠ μὲν τἀγκίστρῳ ποτ' ἐφύετο· καὶ ῥέεν αἷμα
Τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τοῦ κινήματος ἀγκύλον εἶχον·
Τὼ χέρε τεινόμεναι περὶ κνώδαλον εὖρον ἀγῶνα·
Πῶς μὲν ἕλω, μέγαν ἰχθύν, ἀφαυροτέροισι σιδάροις·
Εἶθ' ὑπομιμνάσκων τῶ τρώματος· ἆρ' ἐμὲ νύξεις
Καὶ νύξῃ χαλεπῶς καὶ οὐ φεύγοντος ἔτεινα
Ἤνυσ' ἰδὼν τὸν ἄεθλον· ἀνήλκυσα χρύσεον ἰχθῦν
Πάντα τοι χρυσῷ πεπυκασμένον· εἶχε δὲ δεῖμα
Μή τι Ποσειδάωνι πέλοι ὁ πεφιλαμένος ἰχθῦς·
Ἢ τάχα τᾶς γλαυκᾶς κειμήλιον Ἀμφιτρίτης·
Ἠρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼν ἐκ τῶν 'γκίστρων ἀπέλυσα
Μήποτε τῶ στώματος τὠγκίστρια χρυσὸν ἔχοιεν
Καὶ τὸν μὲν πειστῆρσι κατῆγον ἐπ' ἠπείροιο·
Ὤμοσα δ' οὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι·

Ἀλλὰ μένειν αὐτοῦ γᾶς καί τοι χρυσῷ βασιλεύειν·
Ταῦτα με κἀξήγειρε· καὶ σὺ δ' ὦ ξένε λοιπὸν ὄρειδε
Ταὶ γνώμαι· ὅρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα ταρβῶ·
Καὶ σύγε μὴ τρέσσῃς οὐκ ὤμοσας· οὐδὲ γὰρ ἰχθὺν
Χρύσεον ὡς ἴδες εὗρες ἴσαι δὲ ψεύδεσιν ὄψεις·
Εἰγ' ὕπαρ ὡς κνώσσων τὺ τὰ χωρία ταῦτα ματεύσεις·
Ἐλπὶς τῶν ὕπνων ζατεῖ τὸν σάρκινον ἰχθὺν
Μὴ σὺ θάνῃς λιμῷ καί τοι χρυσοῖσιν ὀνείροις·

ΔΥΣΕΡΩΣ·

Νήρτις πολύφιλτρος ἀπη-
νέος ἤρατ' ἐφάβου
A Ταὶ μορφαὶ ἀγαθῷ, τὸν δὲ τρό-
πον οὐκ ἔθ' ὁμοίῳ
Μίσει τὸν φιλέοντα· καὶ οὐδὲ ἓν
ἅμερον εἶχε·
Κοὐκ ᾔδει τὸν ἔρωτα τίς ἦν θεός· ἡλίκα τόξα
Χερσὶ κρατεῖ, πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ παιδία βάλλει
Πάντα δὲ καὶ μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτειρής·
Οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον· οὐκ ἀμάρυγμα
Χείλεος οὐκ ὄσσων λιπαρὸν σέλας· οὐ ῥοδόμαλον
Οὐ λόγος οὐχὶ φίλαμα τὸ κουφίζον τὸν ἔρωτα
Οἷα δὲ θὴρ ὑλαῖος ὑποπτεύῃσι κυναγώς
Οὕτως πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βρότον· ἄγρια δ' αὐτῷ
Χείλεα· καὶ κῶραι δεινὸν βλέπον· εἶχεν ἀνάγκαν
Τῷ δὲ χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο· φεῦγε δ' ἀπὸ χρώς

ὕβριν τᾶς ὀργᾶς περικείμενος. ἀλλὰ καὶ οὕτως,
Η καλὸς δ᾽ ἐξ ὀργᾶς ὀρεθίζετο μᾶλλον ἐραστας
Λοίσθιον δ᾽ οὐκ ἔνι καὶ τὸ σαμφαότατος κυθερείας ※
Ἀλλ᾽ ἐλθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάθροις
Καὶ κύσε τὰν φλιὰν οὕτω δ᾽ ἀνενείκατο φωνάν
ἄγριε παῖ καὶ στυγναὶ κακᾶς ἀνάθρεμμα λεαίνας
Λάινε παῖ. καὶ ἔρωτος ἀνάξιε. δῶρά τοι ἦλθον
Λοίσθια ταῦτα φέρων τὸν ἐμὸν βρόχον. οὐκέτι γάρ σε
Κῶρε θέλω λυπεῖν κεχολωμένον. ἀλλὰ βαδίζω
ἔνθα τύ μευ κατέκρινας. ὅπη λόγος ἦμεν ἀταρπὸν
Ξυνὸν τοῖσιν ἐρῶσι τὸ φάρμακον ἔνθα τὸ λᾶθος.
Ἀλλὰ καὶ ἢν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω
Οὐδ᾽ ἔκε τὼς, σβέσσω τὸν ἐμὸν πόθον. ἄρτι δὲ χαίρειν
Τοῖσιν τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον.
Καὶ τὸ ῥόδον καλόν ἐστι καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει.
Καὶ τὸ ἴον καλόν ἐστι ἐν εἴαρι καὶ ταχὺ γηρᾷ.
Λευκὸν τὸ κρίνον ἐστί. μαραίνεται ἁνίκα πίπτει.
Ἁ δὲ χιὼν λευκά. καὶ τάκεται ἁνίκα παχθῇ.
Καὶ κάλλος καλόν ἐστι τὸ παιδικόν, ἀλλ᾽ ὀλίγον ζῇ.
ἥξει καιρὸς ἐκεῖνος ὁπανίκα καὶ σὺ φιλάσῃς
Ἁνίκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος ἁλμυρὰ κλαύσῃς.
Ἀλλά τυ παῖ καὶ τοῦτο πανύστατον ἁδύ τι ῥέξον
Ὁππόταν ἐξενθὼν ἠρτημένον ἐν προθύροισι
Τοῖσι τεοῖσιν ἴδῃς τὸν τλάμονα. μή με παρένθῃς
Στᾶθι δὲ καὶ βραχὺ κλαῦσον, ἐπισπείσας δὲ τὸ δάκρυ
Λῦσον τᾶς σχοίνω με. καὶ ἀμφίθες ἐκ ῥεθέων σῶν
Εἵματα. καὶ κρύψον με. τὸ δ᾽ αὖ πύματόν με φίλασον.

Καὶ νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χείλεα. μή με φοβαθῇς·
Οὐ δύναμαι ζῆν εἴ γε διαλλάξεις με φιλάσας
Χῶμα δ' ἐμοῦ κοίλανον ὅ μευ κρύψει τὸν ἔρωτα
Κἂν ἀπίῃς, τόδε μοι τρὶς ἐπάυσον ὦ φίλε κεῖσαι.
ἢν δ' ἐθέλῃς· καὶ τοῦτο καλὸς δέ μοι ὤλεθ' ἑταῖρος
γράψον καὶ τόδε γράμμα τό σοι στίχοισι χαράξω.
Τοῦτον ἔρως ἔκτεινεν ὁδοιπόρε. μὴ παροδεύσῃς
Ἀλλὰ στὰς τόδε λέξον ἀπηνέα εἶχεν ἑταῖρον
ὣς δ' εἰπὼν λίθον εἷλεν. ἐρεισάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ
ἄχρι μέσων οὐδῶν φοβερὸν λίθον ἧπτεν ἀπ' αὐτῶν
Τὰν λεπτὰν σχοινίδα. βρόχον δ' ἔμβαλλε τραχήλῳ
Τὰν ἕδραν δ' ἐκύλισεν ποδὸς ἠδ' ἐκρεμάσθη
Νεκρὸς ὁ δ' αὖτ' ὤιξε θύρας. καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
Αὐλᾶς ἐξ ἰδίας ἠρτημένον. οὐδ' ἐτυλίχθη
Τὰν ψυχάν. οὐκλαῦσεν νέον φόνον, ἀλλ' ἐπὶ νεκρῷ
Εἵματα πάντ' ἐμίανεν ἐφαβικά. βαῖνε δ' ἐς ἄθλω
Γυμναστῶν καὶ τῆλε φίλων, ἐπεμαίετο λουτρῶν
Καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε τὸν ὕβρισε. λαϊνέας δὲ
ἵστατ' ἀπὸ κρηπῖδος ἔρως ὑδάτων δ' ἐφύπερθεν
ἅλατο καὶ τὤγαλμα. κακὸν δ' ἔκτεινεν ἔφαβον
Αἷμα δ' ἐφοινίχθη παιδὸς δ' ἐπενάχετο φωνά.
Χαίρετε τοὶ φιλέοντες. ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη
Στέργετε δ' ὕμμες αἴτας. ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάσσαι.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΣΚΟΣ.

Ευνίκα μ' ἐγέλαξε θέλοντά μιν ἁδὺ φιλᾶσαι.
Καί μ' ἐπικερτομέοισα τάδ' ἔννεπεν· ἔρρ' ἀπ' ἐμεῖο·
Βωκόλος ὢν ἐθέλεις με κύσαι τάλαν· οὐ μεμάθηκα
ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστικὰ χείλεα θλίβειν·
Μή τύγε μευ κύσῃς τὸ καλὸν στόμα· μηδ' ἐν ὀνείροις.
Οἷα βλέπεις· ὁποῖα λαλέεις· ὡς ἄγρια παίσδεις·
Ως τρυφερὸν λαλέεις· ὡς κωτίλα ῥήματα φράσδεις·
Ως μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις· ὡς ἁδέα χαίταν·
Χείλεά τοι νοσέοντι· χέρες δ' ἔπι ἐντὶ μέλαιναι·
Καὶ κακὸν ἐξόσδεις ἀπ' ἐμεῦ· φύγε, μή με μολύνῃς·
Τοιάδε μυθίζοισα, τρὶς εἰς ἑὸν ἔπτυσε κόλπον·
Καί μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὼ πόδε συνεχὲς εἶδεν·
Χείλεσι μυθίζοισα· καὶ ὄμμασι λοξὰ βλέποισα·
Καὶ πολὺ τᾷ μορφᾷ θηλύνετο· καί τι σεσαρὸς
Καὶ σοβαρόν μ' ἐγέλαξεν· ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔζεσεν αἷμα·
Καὶ χρόα φοινίχθην, ὑπὸ τὤλγεος ὡς ῥόδον ἕρσα·
Χἃ μὲν ἔβαμε λιποῖσα· φέρω δ' ὑποκάρδιον ὀργάν·
Ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἑταίρα.
Ποιμένες εἴπατέ μοι τὸ κρήγυον· οὐ καλὸς ἐμμί,
ἆρά τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξεν·
Καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεεν ἁδύ τι κάλλος
Ως κισσὸς ποτὶ πρέμνον ἐμὰν δ' ἐπύκαζεν ὑπήναν·
Χαῖται δ' οἷα σέλινα, περὶ κροτάφοισι κέχυνται·

Καὶ λευκόν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις.
ὄμματά μοι γλαυκᾶς χαροπώτερα πολλὸν ἀθάνας.
Τὸ στόμα καὶ πακτᾶς γλυκερώτερον ἐκ στομάτων δὲ,
ἔρρεέ μοι φωνὰ γλυκερωτέρα, ἢ μελικήρω.
Αδὺ δέ μοι τὸ μέλισδμα. καὶ ἢν σύριγγι μελίσδω.
Κἢν αὐλῶ λαλέω· κἢν δώνακι· κἢν παγιαύλῳ
Καὶ πᾶσαι καλόν με κατ' ὤρεα φαντὶ γυναῖκες
Καὶ πᾶσαί με φιλεῦντι· τὰ δ' ἀστυκά μ' οὐκ ἐφίλασεν.
Αλλ' ὅτι βωκόλος ἐμμὶ παρέδραμε κ' οὔποτ' ἀκούει
Ως καλὸς διόνυσος ἐπ' ἄγκεσι πόρτιν ἐλαύνει.
Οὐκ ἔγνω δ' ὅτι κύπρις ἐπ' ἀνδρὶ μήνατο βούτα.
Καὶ φρυγίης ἐνόμευσεν ἐν ὤρεσιν· αὐτὸν ἄδωνιν
Εν δρυμοῖσι φίλασε· καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἔκλαυσεν.
Ενδυμίων δὲ τίς ἦν· οὐ βωκόλος; ὅν τε σελάνα
Βουκολέοντα φίλασεν· ἀπ' οὐλύμπω δὲ μολοῖσα.
Λάτμιον αἶπος αὖ ἦλθε καὶ εἰς ὁμὰ παιδὶ κάθευδε.
Καὶ τὺ ῥέα κλαίεις τὸν βωκόλον· οὐχὶ δὲ καὶ τὺ
ὦ κρονίδα· διὰ παῖδα βοηνόμον ἄγρες ἐπλάγχθης.
Εὐνίκα δὲ μόνον τὸν βωκόλον οὐκ ἐφίλασεν.
Ακυβέλας κρέσσων καὶ κύπριδος ἀδὲ σελάνας,
Μηκέτι μηδὲ σὺ κύπρι τὸν ἀδέα· μήτε κατ' ἄστυ
Μήτ' ἐν ὄρει φιλέοις· μώνη δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοις.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΕΡΙΤΑΦΙΟΣ ΑΔΩΝΙΔΟΣ.

Ιάζω τὸν ἄδωνιν· ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
Α ὤλετο καλὸς ἄδωνις· ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
Μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσι κύπρι καθεῦδε·
ἔγρεο δειλαία κυανόστολε, καὶ πλατάγησον
Στήθεα καὶ λέγε πᾶσιν ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
Αἰάζω τὸν ἄδωνιν, ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
Κεῖται καλὸς ἄδωνις ἐπ' ὤρεσι μηρὸν ὀδόντι
Λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπεὶς, καὶ κύπριν ἀνιᾷ,
Λεπτὸν ἀποψύχων· τὸ δέ οἱ μέλαν εἴβεται αἷμα.
Χιονέας κατὰ σαρκὸς ἐπ' ὀφρύσι· δ' ὄμματα ναρκῇ
Καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῶ χείλεος· ἀμφὶ δὲ τήνω
Θνάσκει· καὶ τὸ φίλημα, τὸ μή ποτε κύπρις ἀποίσει.
Κύπριδι μὲν τὸ φίλαμα καὶ οὐ ζώοντος ἀρέσκει.
Αλλ' οὐκ εἶδεν ἄδωνις ὅ μιν θνάσκοντ' ἐφίλασεν.
Αἰάζω τὸν ἄδωνιν, ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
ἄγριον ἄγριον ἕλκος ἔχει κατὰ μηρὸν ἄδωνις.
μεῖζον δ' ἁ κυθέρεια φέρει ποτικάρδιον ἕλκος.
Κεῖνον μὲν περὶ παῖδα φίλοι κύνες ὠδύραντο.
Καὶ νύμφαι κλαίουσιν ὀρειάδες· ἁ δ' ἀφροδίτα,
Λυσαμένα πλοκαμῖδας ἀνὰ δρυμὼς ἀλάληται
Πενθαλέα νήπλεκτος· ἀσάνδαλος· αἱ δὲ βάτοι νιν,
Ερχομέναν· κείροντι, καὶ ἱερὸν αἷμα δρέπονται

Ὀξὺ δὲ κωκύουσα δι' ἄγγεα μακρὰ φορεῖται
Ἀσσύριον βοόωσα πόσιν καὶ παῖδα καλεῦσα.
Ἀμφὶ δέ μιν μέλαν αἷμα παρ' ὀμφαλὸν ἠωρεῖτο.
Στάθεα δ' ἐκ μηρῶν φοινίσσετο. οἱ δ' ὑπὸ μαζοὶ
Χιόνεοι τὸ πάροιθεν ἀδώνιδι πορφύροντο.
Αἲ αἲ τὰν κυθέρειαν ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
ὤλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα. σὺν ὤλεσεν ἱερὸν εἶδος.
Κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος ὅτι ζώεσκεν ἄδωνις.
Κάτθανε δ' ἁ μορφὰ σὺν ἀδώνιδι κύπριδος αἲ αἲ
ὤρεα πάντα λέγοντι καὶ αἱ δρύες αἲ τὸν ἄδωνιν.
Καὶ ποταμοὶ κλαίουσι τὰ πένθεα τᾶς ἀφροδίτας.
Καὶ παγαὶ τὸν ἄδωνιν ἐν οὔρεσι δακρύοντι.
ἄνθεα δ' ἐξ ὀδύνας ἐρυθαίνεται. ἁ δὲ κυθήρη
Πάντας ἀνὰ κναμὼς καὶ ἀνὰ πτόλιν οἰκτρὸν ἀείδει.
Αἲ αἲ τὰν κυθέρειαν ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
Ἀχὼ δ' ἀντεβόησεν ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
Κύπριδος αἰνὸν ἔρωτα τίς οὐκ ἔκλαυσεν αἲ αἲ
Ὡς ἴδεν ὡς ἐνόησεν ἀδώνιδος ἄσχετον ἕλκος
Ὡς ἴδε φοίνιον αἷμα μαραινομένω περὶ μηρῶ
Πάχεας ἀμπετάσασα κινύρετο. μεῖνον ἄδωνι
Δύσποτμε. μεῖνον ἄδωνι πανύστατον ὥς σε κιχείω
ὥς σε περιπτύξω καὶ χείλεα χείλεσι μίξω.
ἔγρεο τυτθὸν ἄδωνι. τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον.
Τοσσοῦτόν με φίλασον, ὅσον ζώει τὸ φίλαμα.
ἄχρις ἀπὸ ψυχῆς ἐς ἐμὸν στόμα κ' ἐς ἐμὸν ἧπαρ.
Πνεῦμα τεὸν ῥεύσῃ. τὸ δὲ σεῦ γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω.
Ἐκ δὲ πίω τὸν ἔρωτα φίλαμα δὲ τοῦτο φυλάξω,

Ὡς αὐτὸν τὸν ἄδωνιν ἐπεὶ σύ με δύσμορε φεύγεις.
Φεύγεις μακρὸν ἄδωνι καὶ ὄρχεαι εἰς ἀχέροντα.
Καὶ στυγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον ἁ δὲ τάλαινα
Ζώω· καὶ θεὸς ἐμμὶ καὶ οὐ δύναμαί σε διώκειν
Λάμβανε περσεφόνα τὸν ἐμὸν πόσιν· ἐσσὶ γὰρ αὐτὰ
Πολλὸν ἐμοῦ κρείσσων· τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σὲ καταῤῥεῖ
Εἰμὶ δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεστον ἀνίην
Καὶ κλαίω τὸν ἄδωνιν, ὅ μοι θάνε καὶ σὲ φοβοῦμαι.
Θνάσκεις ὦ τριπόθατε, πόθος δέ μοι ὡς ὄναρ ἔπτη.
Χήρη δ' ἁ κυθέρεια κενοὶ δ' ἀνὰ δώματ' ἔρωτες
Σοὶ δ' ἅμα κεστὸς ὄλωλε· τί γὰρ τολμηρὲ κυνάγεις
Καλὸς ἐὼν τοσσοῦτον ἐμήνας θηρσὶ παλαίειν;
Ὧδ' ὀλοφύρατο κύπρις, ἐπαιάζουσιν ἔρωτες,
Αἲ αἲ τὰν κυθέρειαν· ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
Δάκρυον ἁ παφίη τόσσον ἐγχέει, ὅσσον ἄδωνις,
Αἷμα χέει· τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνεται ἄνθη.
Αἷμα ῥόδον τίκτει· τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν.
Αἰάζω τὸν ἄδωνιν ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
Μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖς τεὸν ἄνδρα μύρεο κύπρι.
Ἔστ' ἀγαθὰ στιβάς· ἔστιν ἀδώνιδι φυλλὰς ὀρήμα.
Λέκτρον ἔχ' ἐν κυθέρεια τὸ σόν· τὸ δὲ νεκρὸς ἄδωνις
Καὶ νέκυς ὢν καλός ἐστι καλὸς νέκυς οἷα καθεύδων
Κάτθεο καὶ μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν οἷς ἐνιαύεν
Τοῖς μετὰ σοῦ ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμόχθει,
Παγχρύσῳ κλιντῆρι· πόθει καὶ στυγνὸν ἄδωνιν.
Βάλλε δ' ἐνὶ στεφάνοισι καὶ ἄνθεσι· πάντα σὺν αὐτῷ
Ὡς τῆνος τέθνακε καὶ ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.

Ραῖνε δέ μιν μύροισιν· ἀλείφασι· ῥαῖνε μύροισιν·
Ολλύσθω μύρα πάντα· τὸ σὸν μύρον ὤλετ' ἄδωνις.
Κέκλιται ἁβρὸς ἄδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν.
Αμφὶ δέ μιν κλαίοντες ἀναστενάχουσιν ἔρωτες
Κειράμενοι χαίτας ἐπ' ἀδώνιδι· χὢ μὲν ὀιστώς.
ὃς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαιν' ὃς δὲ πτερόν· ὃς δὲ φαρέτρην.
Χὢ μὲν ἔλυσε πέδιλον ἀδώνιδος· ὃς δὲ λέβητι.
Χρυσείῳ φορέησιν ὕδωρ· ὁ δὲ μηρία λύει.
ὃς δ' ὄπιθεν πτερύγεσσιν ἀναψύχει τὸν ἄδωνιν.
Αὐτὰν τὰν κυθέρειαν ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
ἔσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς ὑμέναιος
Καὶ στέφος ἐξεπέτασσε γαμήλιον· οὐκέτι δ' ὑμὰν
Υμὰν οὐκέτ' ἀειδόμενον μέλος ᾄδεται αἲ αἴ.
Αἲ αἲ καὶ τὸν ἄδωνιν ἔτι πλέον αἲ ὑμέναιον.
Αἱ χάριτες κλαίοντι τὸν υἱέα τῶ κινύραο,
ὤλετο καλὸς ἄδωνις ἐν ἀλλήλῃσι λέγοισαι.
Αὐταὶ δ' ἔξω λέγοντι πολὺ πλέον ἢ τὺ διώνα.
Καὶ μοῖραι τὸν ἄδωνιν ἀνακλαίουσιν ἄδωνιν.
Καί μιν ἐπαείδουσιν, ὁ δ' ἔσφισιν οὐκ ἐπακούει.
Οὐ μὰν οὐκ ἐθέλει· κώρα δέ μιν οὐκ ἀπολύει.
Λῆγε γόων κυθέρεια· τὸ σήμερον ἴσχεο κώμων.
Δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι πάλιν· εἰς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ΑΔΩΝΙΝ

Αδωνιν ἡ κυθήρη
Ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη
Στυγνὰν ἔχοντα χαίταν
Ὠχράν τε τὴν παρειὰν
ἄγειν τὸν ὗν πρὸς αὐτήν·
ἔταξε τὼς ἔρωτας.
Οἱ δ' εὐθέως ποτανοὶ
Πᾶσαν δραμόντες ὕλαν,
Στυγνὸν τὸν ὗν ἀνεῦρον·
Δῆσάν τε κἀπέδησαν·
Χὠ μὲν βρόχῳ καθάψας
ἔσυρεν αἰχμάλωτον·
Ὁ δ' ἐξόπισθ' ἐλαύνων
ἔτυπτε τοῖσι τόξοις,
Ὁ θὴρ δ' ἔβαινε δειλῶς,
Φοβεῖτο γὰρ κυθήρην·
Τῷ δ' εἶπεν ἀφροδίτα,
Πάντων κάκιστε θηρῶν,
Σὺ τόνδε μηρὸν ἴψω;
Σύ μου τὸν ἄνδρ' ἔτυψας;
Ὁ θὴρ δ' ἔλεξεν ὧδε.
ὄμνυμί σοι κυθήρη
Αὐτήν σε καὶ τὸν ἄνδρα·
Καὶ ταῦτά μου τὰ δεσμὰ,
Καὶ τώσδε τὼς κυναγὼς

Τὸν

Τὸν ἄνδρα τὸν καλόν σευ
Οὐκ ἤθελον πατάξαι
Ἀλλ' ὡς ἄγαλμ' ἐσεῖδον
Καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα
Γυμνὸν τὸν εἶχε μηρόν,
Ἐμαινόμην φιλᾶσαι
Καί μου κατεστέναξε.
Τούτους λαβοῦσα κύπρι
Τούτοις κόλαζε, τέμνε.
Τί γὰρ φέρω περισσοὺς
Ἐρωτικοὺς ὀδόντας.
Εἰ δ' οὐχί σοι τάδ' ἀρκεῖ
Καὶ ταῦτ' ἐμοῦ τὰ χείλη.
Τὸν δ' ἠλέησε κύπρις
Εἶπέν τε τοῖς ἔρωσι
Τὰ δεσμά οἱ 'πιλῦσαι
Ἐκ τῶδ' ἐπηκολούθει
Καὶ ὕλαν οὐκ ἔβαινεν
Καί τε πυρὶ προσελθὼν
Ἔκαιε τὼς ἔρωτας,

ΕΡΙΤΑΦΙΟΣ ΒΙΟΝΟΣ ΒΟΥΚΟΛΟΥ ΕΡΩΤΙΚΟΥ.

Ιλινά μοι στοναχεῖτε νάπαι καὶ δώ-
ριον ὕδωρ.
Α Καὶ ποταμοὶ κλαίοιτε τὸν ἱμερόεν-
τα βίωνα.
Νῦν φυτά μοι μύρεσθε καὶ ἄλσεα
νῦν γοάοισθε.
Ανθεα νῦν στυγνοῖσιν ἀποπνείοιτε κορύμβοις.
Νῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα νῦν ἀνεμῶνα,
Νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα καὶ πλέον αἶ αἶ
Λάμβανε σοῖς πετάλοισι· καλὸς τέθνηκε μελικτάς
Α' ρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
Αδόνες αἱ πυκινοῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις
Νάμασι τοῖς σικελοῖς, ἀγγείλατε τῆς ἀρεθούσης
Οττι βίων τέθνηκεν ὁ βουκόλος. ὅττι σὺν αὐτῷ
Καὶ τὸ μέλος τέθνακε καὶ ὤλετο δωρὶς ἀοιδά.
Α' ρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
Στρυμόνιοι μύρεσθε παρ' ὕδασιν αἴλινα κύκνοι,
Καὶ γοεροῖς στομάτεσσι μελίσδετε πένθιμον ᾠδὰν
Οἵαν ἐν ἡμετέροις ποτὲ χείλεσι γῆρυς ἄειδεν.
Εἴπατε δ' αὖ κούραις οἰαγρίσιν εἴπατε πάσαις.
Βιστονίαις νύμφαισιν ἀπώλετο δώριος ὀρφεύς.
Α' ρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
Κεῖνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκέτι μέλπει
Οὐκέτ' ἐρημαίῃσιν ὑπὸ δρυσὶν ἥμενος ᾄδει

Αλλὰ παρὰ πλουτῆϊ μέλος ληθαῖον ἀείδει
Ωρεα δ᾽ ἐστὶν ἄφωνα, καὶ αἱ βόες αἱ ποτὶ ταύροις
Πλαζόμεναι γοάοντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι νέμεσθαι.
Αρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
Σεῖο βίων ἔκλαυσε ταχὺν μόρον. αὐτὸς ἀπόλλων.
Καὶ σάτυροι μύροντο μελάγχλαινοί τε πρίηποι.
Καὶ πᾶνες στοναχεῦντι τὸ σὸν μέλος. αἵ τε καθ᾽ ὕλαν
Κρανίδες ὠδύραντο καὶ ὕδατα δάκρυα γέντο.
Αχὼ δ᾽ ἐν πέτρῃσιν ὀδύρεται. ὅττι σιωπῇ
Κοὐκέτι μιμεῖται τὰ σὰ χείλεα, σῷ δ᾽ ἐπ᾽ ὀλέθρῳ
Δένδρεα καρπὸν ἔριψε. τὰ δ᾽ ἄνθεα πάντ᾽ ἐμαράνθη
Μάλων οὐκ ἔρρευσε καλὸν γλάγος. οὐ μέλι σίμβλων
Κάτθανεν ἐν κηρῷ λυπεύμενον οὐκέτι γὰρ δεῖ
Τῶ μέλιτος τῶ σῶ τεθναότος αὐτὸ τρυγᾶσθαι.
Αρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι
Οὐ τόσον εἰναλίαισι παρ᾽ ἠόσι μύρατο δελφίν.
Οὐδὲ τόσον πόκ᾽ ἄεισεν ἐνὶ σκοπέλοισιν ἀηδών.
Οὐδὲ τόσον θρήνησεν ἀν᾽ ὤρεα μακρὰ χελιδών.
Αλκυόνος δ᾽ οὐ τόσσον ἐπ᾽ ἄλγεσιν ἴχετο κήυξ.
Αρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
Οὐδὲ τόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος ᾆδεν
Οὐ τόσον ἠώοισιν ἐν ἄγκεσι παῖδα τὸν ἀοῦς
Ιπτάμενος περὶ σᾶμα κινύρατο μέμνονος ὄρνις
Οσσον ἀποφθιμένοιο κατωδύραντο βίωνος.
Αρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι
Αηδονίδες. πᾶσαί τε χελιδόνες ἅς πόκ᾽ ἔτερπεν
Ας λαλέειν ἐδίδασκε. καθεζόμεναι δ᾽ ἐπὶ πρέμνοις

Αντίον ἀλλήλαισιν ἐκώκυον αἳδ' ὑπερφώνουν
Ορνιθες, λυπεῖσθε, πελειάδες, ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς,
Α χετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
Τίς ποτὶ σᾷ σύριγγι μελίσδεται ὦ τριπόθατε;
Τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις θάσει στόμα; τίς θρασὺς οὕτως;
Εἰσέτι γὰρ πνείει τὰ σὰ χείλεα καὶ τὸ σὸν ἆσθμα.
Αχὼ δ' ἐν δονάκεσσι τεᾶς ἐπιβόσκετ' ἀοιδάς.
Πανὶ φέρω τὸ μέλισμα· τάχ' ἂν κἀκεῖνος ἐρεῖσαι
Τὸ στόμα δειμαίνοι μὴ δεύτερα σεῖο φέρηται.
Α ρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
Κλαίει καὶ γαλάτεια τὸ σὸν μέλος ἅν ποκ' ἔτερπες
Εζομέναν μετὰ σεῖο παρ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης.
Οὐ γὰρ ἴσον κύκλωπι μελίσδεο· τὸν μὲν, ἔφευγεν
Α καλὰ γαλάτεια σὲ δ' ἅδιον ἔβλεπεν ἅλμας
Καὶ νῦν λασαμένα τῶ κύματος, ἐν ψαμάθοισιν
Εζετ' ἐρημαίαισιν· βόας δ' ἔτι σεῖο νομεύει.
Α ρχετε σιλελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
Πάντα τοι ὦ βούτα ξυγκάτθανε δῶρα τὰ μοισᾶν
Παρθενικᾶν ἐρόεντα φιλήματα χείλεα παίδων.
Καὶ στυγνὸν περὶ σῆμα τεὸν κλαίουσιν ἔρωτες.
Α κύπρις φιλέει σε πολὺ πλέον ἢ τὸ φίλαμα
Τὸ, πρώαν τὸν ἄδωνιν ἀποθνάσκοντα φίλασε.
Τοῦτό τοι ὦ ποταμῶν λιγυρώτατε δεύτερον ἄλγος
Τοῦτο μέλη νέον ἄλγος, ἀπώλετο πρᾶν τοι ὅμηρος.
Τῆνο τὸ καλλιόπας γλυκερὸν στόμα, καὶ σε λέγοντι
Μύρεσθαι καλὸν υἷα πολυκλαύστοισι ῥεέθροις
Πᾶσαν δ' ἔπλησας φωνᾶς ἅλα· νῦν πάλιν ἄλλον

Υἱέα δακρύεις· ἄλλῳ δ' αὖ πένθει τάκῃ·
Ἀμφότεροι παγαῖς πεφιλαμένοιο· ὃς μὲν ἔπινε
Παγασίδος κράνας· ὃ δ' ἔχεν πόμα τᾶς ἀρεθούσας
Χ' ὢ μὲν τυνδαρέοιο καλὰν ἄεισε θύγατρα
Καὶ θέτιδος μέγαν υἷα, καὶ ἀτρείδαν μενέλαον·
Κεῖνος δ' οὐ πολέμους· οὐ δάκρυα πᾶνα δ' ἔμελπε
Καὶ βώτας ἐλίγαινε καὶ ἀείδων ἐνόμευε
Καὶ σύριγγας ἔτευχε καὶ ἁδέα πόρτιν ἄμελγε·
Καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλάματα καὶ τὸν ἔρωτα
Ἔτρεφεν ἐν κόλποισι καὶ ἤρεθε τὴν ἀφροδίτην·
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι·
Πᾶσα βίων θρήνασε κλυτὴ πόλις ἄστεα πάντα
Ἄσκρη μὲν γοάεισε πολὺ πλέον ἡσιόδοιο·
Πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον βοιωτίδες ὗλαι·
Οὐ τόσον ἀλκαίῳ περι μύρατο λέσβος ἐρυμνά,
Οὐδὲ τόσον τὸν ἀοιδὸν ἐμύρατο τήϊον ἄστυ·
Σὲ πλέον ἀρχιλόχοιο ποθεῖ πάρος· αὐτὶ δὲ σαπφοῦς
Εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἁ μιτυλάνα. ·λείπει·
Ἐν δὲ συρηκοσίοισι Θεόκριτος· αὐτὰρ ἐγώ τοι
Αὐσονικᾶς ὀδύνας μέλπω μέλος· οὐ ξένος ᾠδᾶς
Βωκολικᾶς· ἀλλ' ἥν τ' ἐδίδαξαο σεῖο μαθητὰς
Κλαρονόμος μώσας τὰς δωρίδος ἄμμε γεραίρων
Ἄλλοις μὲν τεὸν ὄλβον ἐμοὶ δ' ἀπέλειψας ἀοιδάν·
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι
Αἲ αἲ ταὶ μαλάχαι μὲν ἐπὰν κατὰ κᾶπον ὄλωνται
Ἢ τὰ χλωρὰ σέλινα· τό τ' εὐθαλὲς οὖλον ἄνηθον
Ὕστερον αὖ ζώοντι, καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι·

Αμμες δ' οἱ μεγάλοι· καὶ καρτερικοὶ σοφοὶ ἄνδρες
Οππότε πρῶτα θάνωμες ἀνάκοες ἐν χθονὶ κοίλᾳ
Εὕδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον·
Καὶ σὺ μὲν ἐν σιγᾷ πεπυκασμένος ἔσσεαι ἐν γᾷ
Ταῖς νύμφαισι δ' ἔδοξεν ἀεὶ τὸν βάτραχον ᾄδειν.
Τοῖς δ' ἐγὼ οὐ φθονέοιμι, τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν ᾄδει.
Αρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
Φάρμακον ἦλθε βίον· ποτὶ σὸν στόμα φάρμακον εἶδες.
Πῶς τευ τοῖς χείλεσσι ποτ' ἔδραμεν κοὐκ ἐγλυκάνθη;
Τίς δὲ βροτὸς τοσοῦτον ἀνάμερος ἢ κεράσαι τοι
Η δοῦναι καλέοντι φάρμακον ἔκφυγεν ᾠδάν·
Αρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
Αλλὰ δίκα κίχε πάντας· ἐγὼ δ' ἐπὶ τῷ πένθει τῷδε
Δακρυχέων τεὸν οἶτον ὀδύρομαι εἰ δυνάμην δὲ
Ως ὀρφεὺς καταβὰς ποτὶ τάρταρον, ὥς ποκ' ὀδυσσεύς,
Ως πάρος ἀλκείδας κἠγὼ τάχ' ἂν ἐς δόμον ἦλθον
Πλουτέος, ὥς κεν ἴδοιμι καὶ εἰ πλουτῆϊ μελίσδεις·
Ως ἂν ἀκουσαίμην τί μελίσδεαι ἀλλ' ἐπὶ κώρᾳ
Σικελικόν τι λίγαινε καὶ ἁδύ τι βουκολιάσδευ
Καὶ κείνη σικελαῖς καὶ ἐν αἰτναίαισιν ἔπαιζεν
Αἰόσι καὶ μέλος ᾖδε τὸ δώριον οὐκ ἀγέραστος
Εσσεῖθ' ἁ μολπὴ χ' ὡς ὀρφεῖ πρόσθεν ἔδωκεν
Αδέα φορμίζοντι παλίσσυτον εὐρυδίκειαν
Καὶ σὲ βίων πέμψει τοῖς ὤρεσιν· εἰ δέ τι κἠγὼν
Συρίσδεν δυνάμην παρὰ πλουτεῖ καὐτὸς ἄειδον.

ΜΟΣΧΟΥ ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ.

Α κύπρις τὸν ἔρωτα τὸν υἱέα μακρὸν ἐβώστρει.
Εἴτις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν ἔρωτα·
Δραπετίδας ἐμός ἐστιν. ὁ μανυτὰς γέρας ἑξεῖ.
Μισθός τοι τὸ φίλαμα τὸ κύπριδος. ἢν δ' ἀγάγῃς νιν.
Οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα. τὺ δ' ὦ ξένε. καὶ πλέον ἑξεῖς.
Ἐστι δ' ὁ παῖς περίσαμος. ἐν εἴκοσι πᾶσι μάθοις νιν.
Χρῶτα μὲν, οὐ λευκός. πυρὶ δ' εἴκελος. ὄμματα δ' αὐτοῦ
Δριμύλα καὶ φλογόεντα. κακαὶ φρένες. ἁδὺ λάλημα
Οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται. ὡς μέλι φωνά.
Ην δὲ χολᾷ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος. ἠπεροπευτάς.
Οὐδὲν ἀλαθεύων. δόλιον βρέφος. ἄγρια παίσδει.
Εὐπλόκαμον τὸ κάρανον. ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ πρόσωπον.
Μικκύλα μὲν τήνῳ τὰ χερύδρια. μακρὰ δὲ βάλλει.
Βάλλει κεἰς ἀχέροντα, καὶ εἰς ἀΐδεω βασιλῆα.
Γυμνὸς μὲν τόγε σῶμα. νόος δέ οἱ ἐμπεπύκασται.
Καὶ πτερόεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται. ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλους
Ανέρας ἠδὲ γυναῖκας. ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται.
Τόξον ἔχει μάλα βαιόν. ὑπὲρ τόξῳ δὲ βέλεμνον.
Τυτθὸν ἐοῖ τὸ βέλεμνον. ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται.
Καὶ χρύσεον περὶ νῶτα φαρέτριον. ἔνδοθι δ' ἐντὶ
Τοὶ πικροὶ κάλαμοι. τοῖς πολλάκι κἠμὲ τιτρώσκει.
Πάντα μὲν ἄγρια πάντα πολὺ πλεῖον δ' ἐοῖ αὐτῷ,
Βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα, τὸν ἅλιον αὐτὸν ἀναίθει.
Ην τύγ' ἕλῃς τῆνον, δήσας ἄγε. μὴ δ' ἐλεήσῃς.
Κἤνποτ' ἴδῃς κλαίοντα, φυλάσσεο μήσε πλανήσῃ.

Κἢν γελάα, τύ νιν ἕλκε· καὶ ἢν ἐθέλῃ σε φιλᾶσαι,
Φεῦγε· κακὸν τὸ φίλαμα· τὰ χείλεα φάρμακον ἐντί·
Ην δὲ λέγῃ λαβὲ ταῦτα χαρίζομαι ὅσσα μοι ὅπλα·
Μή τι θίγῃς· πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται·

ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ·

Ον κλέπταν ποτ᾽ ἔρωτα κακὰ κέντασε
τ μέλισσα,
Κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον· ἄκρα
δὲ χειρῶν
Δάκτυλα πάντ᾽ ὑπένυξεν· ὁ δ᾽ ἄλγεε· καὶ χέρ᾽ ἐφύσῃ·
Καὶ τὰν γᾶν ἐπάταξε· καὶ ἅλατο· τᾷ δ᾽ ἀφροδίτᾳ
Δεῖξεν τὰν ὀδύναν· καὶ μέμφετο ὅττι γε τυτθὸν
Θηρίον ἐστὶ μέλισσα· καὶ ἁλίκα τραύματα ποιεῖ·
Χ᾽ ἁ μάτηρ γελάσασα· τί δ᾽ οὐκ ἴσον ἐσσὶ μελίσσαις,
Χ᾽ ὡ τυτθὸς μὲν ἔῃς, τὰ δὲ τραύματα ἁλίκα ποιεῖς·

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα καὶ ἡ κατάκαρπος ἐκείνα
Ερπυλλος κεῖται ταῖς ἑλικωνιάσι
Ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τὶν πύθιε παιάν.
Δελφὶς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἠγλάϊσεν.
Βωμὸν δ᾽ αἱμάξει κεραὸς τράγος. οὗτος ὁ μαλὸς
Τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἀκρέμονα.

Ἄλλο.

Δάφνις ὁ λευκόχρως ὁ καλᾷ σύριγγι μελίσδων,
Βωκολικοὺς ὕμνους, ἄνθετο πανὶ τάδε.
Τοὺς τρισσοὺς δόνακας· τὸ λαγωβόλον. ὀξὺν ἄκοντα
Νεβρίδα. τὴν πήραν ᾇ ποκ᾽ ἐμαλοφόρει.

Ἄλλο.

Εὕδεις φυλλοστρῶτι πέδῳ δάφνι σῶμα κεκμηκὸς
Αμπαύων. στάλικες δ᾽ ἀρτιπαγεῖς ἀν᾽ ὄρη
Αγρεύει δέ τυ πὰν καὶ ὁ τὸν κροκόεντα πρίηπος
Κισσὸν ἐφ᾽ ἱμερτῷ κρατὶ καθαπτόμενος.
Αντρον ἔσω στείχοντες ὁμόρροθοι. ἀλλὰ τὺ φεῦγε
Φεῦγε μεθεὶς ὕπνου κῶμα καταγρόμενον.

Ἄλλο.

Τήναν τὰν λαύραν τόθι αἱ δρύες αἰπόλε κάμψας,
Σύκινον εὑρήσεις ἀρτιγλυφὲς ξόανον.
Τρισκελὲς αὐτόφλοιον ἀνούατον. ἀλλὰ φάλητι
Παιδογόνῳ δυνατὸν κύπριδος ἔργα τελεῖν.
Κᾶπος δὲ σκιερὸς περιδέδρομεν. ἀέναον δὲ

Ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει·
Δ άφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ
Ἔνθα πέριξ, κέχυται βοτρυόπαις ἕλικι
Α μπελος· εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς
Κόσσυφοι ἀχεῦσι ποικιλότραυλα μέλη·
Ξ ουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀντιαχεῦσι
Μέλπουσαι στόμασι τὰν μελίγηρυν ὄπα.
Ε ζεο δὴ τηνεὶ καὶ τῷ χαρίεντι Πριήπῳ
Εὔχες ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους
Κ εὐθὺς ἀπορρέξειν χίμαρον καλόν· ἢν δ᾽ ἀνανεύσῃ
Τοῦδε τυχὼν, ἐθέλω τρισσὰ θύη τελέσαι
Ρ έξω γὰρ δαμάλαν· λάσιον τράγον· ἄρνα τὸν ἴσχω
Σακίταν· αἴοι δ᾽ εὐμενέως ὁ θεός.

Ἄλλο.

Λ ῇς ποτὶ τὰν νυμφᾶν διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι
ἁδύ τι μοι· κἠγὼ πακτίδ᾽ ἀειράμενος,
Α ρξεῦμαί τι κρέκειν· ὁ δὲ βουκόλος ἄμμιγα θελξεῖ
Δάφνις· κηροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.
Ε γγὺς δὲ στάντες λασίας δρυὸς ἄντρου ὄπισθε
Πᾶνα τὸν αἰγιβότην ὀρφανίσωμεν ὕπνου

Ἄλλο.

Α δείλαιε τὺ θύρσι· τί τὸ πλέον εἰ καταταξεῖς
Δάκρυσι διγλήνους ὦπας ὀδυρόμενος.
Ο ἴχεται ἁ χίμαρος τὸ καλὸν τέκος· οἴχετ᾽ ἐς ᾅδαν
Τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος
Α ἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τὸ πλέον· ἁνίκα τήνας
Ὀστέον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας.

Ἐπιτάφιον Εὐρυμέδοντος.

Νήπιον υἱὸν ἔλειπες· ἐν ἁλικίᾳ δὲ καὶ αὐτὸς
Εὐρύμεδον τύμβου τοῦδε θανὼν ἔτυχες
Σοὶ μὲν ἕδρα θείοισι μετ᾽ ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται
Τιμασεῦντι πατρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθοῦ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Γνώσομαι εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον ἢ καὶ ὁ δειλὸς
Ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἶσον ὁδοιπόρ᾽ ἔχει.
Χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος ἐρεῖς· ἐπεὶ Εὐρυμέδοντος
Κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.

Εἰς ἄγαλμα ἀσκληπιοῦ.

Ἦλθε καὶ ἐς μίλητον ὁ τοῦ παιήονος υἱὸς
Ἰητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνεσσόμενος
Νικίᾳ ὅς μιν ἐπ᾽ ἦμαρ ἀεὶ θυέεσσιν ἱκνεῖται
Καὶ τόδ᾽ ἀπ᾽ εὐώδους γλύψατ᾽ ἄγαλμα κέδρου
Ἠετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑποστὰς
Μισθόν. ὁ δ᾽ ἐς ἔργον πᾶσαν. ἀφῆκε τέχνην.

Ἐπιτάφιον ὄρθωνος.

Ξεῖνε συρηκόσιός τοι ἀνὴρ τόδ᾽ ἐφίεται ὄρθων.
Χειμερίης μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴης.
Καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω πότμον· ἀντὶ δὲ πολλᾶς
Πατρίδος ὀθνείην κεῖμαι ἐφεσσάμενος.

Εἰς ἄγαλμα μουσῶν.

Ὑμῖν τοῦτο θεαὶ κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις,
Τἄγαλμα ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον
Μουσικός· οὐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ· σοφίῃ δ᾽ ἐπὶ τῇδε
Αἶνον ἔχων, μουσέων οὐκ ἐπιλανθάνεται.

Επιτάφιον εὐσθένους τοῦ φυσιογνώμονος.

Εὐσθενέος τὸ μνᾶμα· φυσιογνώμων ὁ σοφιστὴς
Δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
Εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα
Χὐμνοθέτης αὐτοῖς δαιμονίως φίλος ἦν.
Πάντων ὧν ἐπέοικεν· ἔχει τεθνεὼς ὁ σοφιστὴς
Καίπερ ἄκικυς ἐὼν εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

Εἰς τρίποδα τῷ διονύσῳ ἀπὸ δημοτέλους.

Δαμοτέλης ὁ χορηγὸς ὁ τὸν τρίποδ' ὦ διόνυσε
Καὶ σὲ τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων ἀναθεὶς
Μέτριος ἦν ἐν πᾶσι· χορῷ δ' ἐκτήσατο νίκην,
Ανδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὁρῶν.

Εἰς ἄγαλμα τῆς οὐρανίας ἀφροδίτης.

Η κύπρις οὐ πάνδημος· ἱλάσκεο τὴν θεὸν εἰπὼν
Οὐρανίαν· ἁγνᾶς ἄνθεμα χρυσογόνας
Οἴκῳ ἐν ἀμφικλέοις· ᾧ καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε
ξυνόν· ἀεὶ δέ σφιν λώϊον εἰς ἔτος ἦν
Εκ σέθεν ἀρχομένοις ὦ πότνια· κηδόμενοι γὰρ
Αθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

Εἰς ἀνακρέοντος ἀνδριάντα.

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον ὦ ξένε.
Σπουδᾷ· καὶ λέγ' ἐπὰν ἐς οἶκον ἔλθης
Ανακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν τέῳ
Τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ᾠδοποιῶν.
Προσθεὶς δὲ χ' ὤτι τοῖς νέοισιν ἅδετο
Ερεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

Εἰς ἐπίχαρμον.

Α τε φωνὰ δώρειος· χ' ὡνὴρ ὁ τὰν κωμωδίαν
Εὑρὼν ἐπίχαρμος
Ω βάκχε· χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ,
Τὶν ὧδ' ἀνέθηκαν·
Τ ὸν συρακόσσαις ἐνίδρυνται πελωριστᾶ πόλει
Οἷ' ἀνδρὶ πολίται
Σ ωρὸν γὰρ εἶχε χρημάτων μεμναμένοις
Τελεῖν ἐπίχειρα
Π ολλὰ γὰρ ποτ τὰν ζοὰν τοῖς παισὶν εἶπε χρήσιμα
Μεγάλα χάρις αὐτῷ.

Επιτάφιον ἱππώνακτος.

Ο μουσοποιὸς ἐνθάδ' ἱππῶναξ κεῖται
εἰ μὲν πονηρὸς μὴ προσέρχου τῷ τύμβῳ
εἰ δ' ἐσσὶ κρήγυός τε καὶ παρὰ χρηστῶν
Θαρσέων καθίζευ κἢν θέλης ἀπόβριξον.

Επιτάφιον κλείτας τροφοῦ μειδίου.

Ο μικκὸς τὸ δ' ἔτευξε τᾷ θρεῖσσα
Μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ὁδῷ· κἀπέγραψε κλείτας
Εξεῖ τὴν χάριν ἡ γυνὴ ἀντὶ τήνων
Ων τὸν κοῦρον ἔθρεψ' ἔτι μὴν ἔτι χρησίμη καλεῖται

Εἰς ἀνδριάντα πεισάνδρου τοῦ τὴν ἡρά-
κλειαν ποιήσαντος.

Τ ὸν τοῦ ζανὸς ὅδ' ὔμμιν υἱὸν ἀνὴρ
Τὸν λεοντομάχαν τὸν ὀξύχειρα
Πρῶτος τῶν ἐπάνωθι μουσοποιῶν
Πείσανδρος ξυνέγραψεν ὠκ καμείρου

Χὤσοις ἐξεπόνασεν εἶπ᾽ ἀέθλους
Τοῦτον δ᾽ αὐτὸν ὁ δᾶμος ὡς σάφ᾽ εἰδῇς
Ἔστασ᾽ ἐνθάδε χάλκεον ποιήσας
Πολλοῖς μασὶν ὕπαθε κἠνιαυτοῖς.

Εἰς ἀρχίλοχον.

Ἀρχίλοχον καὶ στᾶθι καὶ εἴσιδε τὸν πάλαι ποιητὴν
Τὸν τῶν ἰάμβων· οὗ τὸ μυρίον κλέος
Διῆλθε κἠπὶ νύκτα καὶ πρὸς ἀῶ.
Ηρά μιν αἱ μοῦσαι καὶ ὁ δάλιος ἠγάπευν ἀπόλλων
Ὡς ἐμμελὴς ἔγεντο κἀπιδέξιος·
Ἔπεά τε ποιεῖν πρὸς λύραν τ᾽ ἀείδειν.

ΗΧΗΜΑ ΜΟΥΣΩΝ Η ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΙΓΞ.

ΤΩι ΠΑΝΙ.

Σύριγξ οὔνομ' ἔχεις, ἄδει δ' ἔστι μέτρα σοφίης
Οὐδ' ἑνὸς εὐνάτειρα, μακροπτολέμοιο δὲ μᾶτερ
Μαίας ἀντιπάτροιο θοὸν τέκες ἰθυντῆρα
Οὐχὶ κεράσταν, ὅν ποτ' ἐθρέψατο ταυροπάτωρ
Ἀλλ' ἀπέλειπες, οὗ αἶθε πάρος φρένα τέρμα σάκους
Οὔνομ' ὅλον δίζων, ὃς τᾶς μέροπος πόθον,
Κούρας γηρυόνας ἄθε τᾶς ἀνεμώδεος
Ος μοίσᾳ λιγὺ πᾶξεν ἰοστεφάνῳ,
Ελκος· ἄγαλμα πόθοιο πυρισφαράγου
Ος σβέσεν ἀνορέαν ἰσαυδέα
Παπποφόνου, τυρίας τε ἀφείλετο
Ω τόδε τυφλοφόρων ὄρατὸν
Πᾶμα πάρις θέτο Σιμιχίδας.
Ψυχαί· ὦ βροτοβάμων,
Στήτας οἶστρε δ' ἔτας
Κλωποπάτωρ ἀπάτωρ
Λαρνακόγυιε χαροῖς
Αδὺ μελίσδοις
Ελλοπι κούρᾳ
Καλλιόπα
Νηλεύστῳ.

ΠΤΕΡΥΓΙΟΝ

Λεῦσέμε τὸν γᾶς τέν ἄνακτ' ἀκμονίδαθ' ἄλυδις ἑδράσαντο
μηδὲ τρέσῃς εἰ τόσος ὢν δάσκια βεβριθότα λαγνὰ γένεια
τᾶμος ἐγὼ γὰρ γενόμαν ἁνίκ' ἔκριν' ἀνάγκα
πάντα δ' ὑπείκεσκε φρένεσσι λυγραῖς
ἑρπεθ' ἅπανθ' ὅσ' ἕρπει
δι' αἴθρας
χάους τε.
οὔτι γε κύπριδος παῖς.
ὠκυπέτας δ' ἔρως καλεῦμαι
οὔτι γὰρ ἔκρινα βίαν· πραΰνω δὲ πειθοῖ
εἶκε τέ μοι γαῖα· θαλάσσας μυχὸς οὐρανός τε.
Τῶν ἐγὼ ἐκνοσφισάμην ὠγύγιον σκᾶπτρον θεοῖς θέμιστας.

ΠΕΛΕΚΥΣ

ἀνδροθέᾳ δῶρον ὁ Φωκεὺς κρατερᾶς μηδοσύνας ἦρα τίνων Ἀθάνᾳ
τᾶμος ἐπεὶ τὰν ἱερὰν κηρὶ πυρίπνῳ πόλιν ᾐθάλωσε
οὐκ ἐνάριθμος γεγαὼς ἐνὶ προμάχοισιν Ἀχαιῶν
νῦν δ' ἐς Ὁμήρειον ἔβα κέλευθον
τρὶς μάκαρ ὃν σὺ θυμῷ
τὸν ὄλβος.

Τὰν βαίνων κλυτὸς ἶσα θεοῖς ἧς δ' ὑρε ῥόδου γεγαὼς ἀπηνὴ πρόπα μοῦνος μέτρα μέλ πῆς

ἀεὶ πνέει.
ἵλαος ἀμφιδέρχθης
σαῖ χάριν ἁγνὰ πολύβουλε Παλλάς
ἀλλ' ἀπὸ κρανᾶν καθαρὸν νᾶμα κόμιζε δυσκλεής.
Δαρδανιδᾶν δ' ἐστυφέλιξ' ἐκ θεμέθλων ἀνάκτας
ὤπασ' Ἐπειὸς πέλεκυν· ᾧ πόκα πύργων θεοτύκτων καθέρειπεν αἶπος

P αῦλος μέλας ῥωμαῖος. F. φιλίππῳ τῷ ἀλεξάνδρου πανδολφίνου Φλωρεντίνῳ ἀνδρὶ ὁλοκλήρῳ εὖ πράττειν.

Ε ὐφρόσυνος Βωνῖνος ἀνὴρ ὡς λέγεις σοφός τε κἀγαθὸς λίαν τε φιλόφιλος οὗ περ ἀκροατῶν εἷς ὢν τυγχάνω, σοφοῦ ἀνδρὸς σοφὴν ἔδειξεν ἐπιστολὴν ἧς τὸ κάλλος θαμβήσας οὐκ ὤκνησα πολλάκις αὐτὴν ἀναγνῶναι. Επι δὲ καὶ ἀρχέτυπον δείξας τινὰ προστάγμασι τῆς ἐπιστολῆς ἐκέλευσε πάμπαν με πείθεσθαι. ὅπερ ποιεῖν οὐκ ἠξίωσα. ἀδέκαστον γὰρ ἀρχέτυπον ὑπ᾽ αὐτοῦ τοῦ εὐφροσύνου ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν τῶν Θεοκρίτου ἔχομεν εἰδυλλίων. συγκρίναντες δὲ πολλοὺς, τὸν σὸν ἀσπασίως ἐδεξάμεθα σύμαχον ἡμετέρῳ. τὴν μὲν αὐτῶν ὁμοιότητα, ἐπαινοῦντες. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις, τῷ Βωνίνου φρονήματι ἐπαρκοῦντες. θάῤῥει φίλε οὐ γὰρ αὐτὸς δοκησισόφων διορθωτῶν εἷς ἐστιν ἀλλ᾽ ὅς τῶν δοκησισόφων διορθωτῶν ἀλαζονείαν εὐθύνειν εἴωθε. Ταῦτα τοίνυν φίλων ἄριστε ἢ οὕτως ἔχε ἢ ἀπόπεμπε, ἔρρωσο.

T heocriti castigatissima opera omnia, Florentię im/
pressa in ędi bus Philippi iuntæ, finem nacta sūt.
die .x. ianuarii. M.D.XV. Leonis . X. pontificis
maximi anno tertio.

a b c d e f g h i k. Quaterni/
nes omnes, excepto ultimo duernione.

calibrite
colorchecker CLASSIC
mm